

Helsingin

SUOMALAINEN
KLUBI

Klubilehti 1/2011

” Neljä Suomalaista vuodenaikaa ”

Valokuvakilpailu Helsingin
Suomalaisen Klubin 135.
juhlavuoden kunniaksi

Helsingin Suomalainen Klubi on kulttuuriKlubi

Klubin toimikunnat 2011

Talous- ja hallintotoimikunta

- Kari Karvonen, pj
- Erkki Anttila
- Lauri Jouppi
- Juha Kojonen
- Jussi Koskinen
- Ari Larnemaa
- Markus Miettinen
- Jarmo Pekkala
- Juhani Selinheimo

* Ravintolajaosto

- Heikki Tavela, pj
- Ari Larnemaa
- Miia Makkonen

* Rakennusjaosto

- Erkki Anttila, pj
- Jari Karpakka
- Lauri Sorainen
- Juhani Ruskeapää
- Jyrki Berner

Ohjelmatoimikunta

- Olli Alho, pj
- Leif Eklöf
- Jukka Andersson
- Kai Ekholm
- Aarno Kaila
- Jari Karpakka
- Pekka Piispanen
- Pekka Rapila
- Pekka Ritvos

Kulttuuritoimikunta

- Henrik Lamberg, pj
- Aarno Cronvall
- Janne Gallen-Kallela-Sirén
- Seppo Hovi
- Timo Kivi-Koskinen
- Keijo Kulha
- Kauko Lehti
- Weijo Pitkänen
- Veikko Sonninen
- Kari Storcovius
- Ari V. Mentu

Viestintätoimikunta

- Pekka Rapila, pj
- Leif Eklöf,
- Veikko Hannula
- Ari Huovinen
- Elias Iirola
- Leif Nordin
- Pentti Paalu
- Nikolai Ylirotu

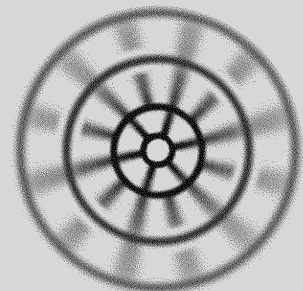
Harrastustoimikunta

- Jari Karpakka, pj
- Matti Saari
- Matti Ahjopalo, Matkailu
- Ahto Alander, Biljardi
- Leif Eklöf, Maanpuolustus
- Pellervo Erkkilä, Skruuvi
- Jorma Hämäläinen, Gastronomia
- Ensio Mäntylä, Kalastus
- Jussi Neste, Tennis

- Jussi Papinniemi, Golf
- Heikki Pitkänen, Sikariharrastus
- Kaj Sarpaneva, Veneily
- Heikki Sarso, Keilailu
- Kalevi Suortti, Digikamera- ja luontokuvaus
- Hannu Vaahtio, Ammunta, Metsästys ja Moottoripyöräily
- Rainer Wulff, Viron kieli

Klubilehden toimituskunta

- Leif Eklöf, päätoimittaja
- Veikko Hannula, kuvatoimittaja
- Antti Henttonen
- Elias Iirola
- Yrjö Klippi, graafikko
- Yrjö Larmola
- Kauko Lehti
- Erkki Nordberg
- Weijo Pitkänen
- Kalevi Suortti

Sisältö 1/2011

Puheenjohtajalta - Johannes Koroma.....	4
Toiminnanjohtajalta - Jyrki Berner.....	6
Päätoimittajalta - Leif Eklöf.....	8
Käynti Kansalliskirjastossa - Hans Fredriksson	9
kantapöydässä - Pöytäläinen	10
Puoluetalous tentissä - Kauko Lehti	12
Klubilehden matka Forssaan - Leif Eklöf.....	14
Kosmologi Kari Enqvist kirjaillassa - Yrjö Larmola	15
Radio Sodissamme - Lasse Vihonen	16
Suومتtuminen historianiillan aiheena - Yrjö Larmola.....	18
Jänisjahti Kytäjällä - Hannu Vaahtio	22
Kutsuvierasilta - Yrjö Larmola	23
Musiikki-ilta - Timo Kivi-Koskinen	24
Ministerilounas Paavo Väyrynen - Kalevi Suortti.....	28
Gastronomian ilta Mannerheimiä muistellen - Jorma Hämäläinen.....	31
Aivojen kuntoutuminen - Aarne Ylinen.....	34
Kirjailta Mikko Pohtola - Yrjö larmola.....	38
Valokuvakilpailu - Kalevi Suortti.....	42
Jazzin lumoissa - Pekka Ritvos.....	44
Oikea ravinto ja liikunta - Antti Henttonen	47
Klubi on yhteisögolfin uranuurtaja - Jarmo Virmavirta.....	50
Liikunta ja ikääntyminen - Pekka Mannio.....	54
Mikko Pohtola palkinnosta - Pekka Rapila.....	56
Yhteistoimintaklubeista - Jari Karpakka	57
Suomalainen kirjoituskilpailu - Pekka Rapila.....	58
Klubin ICT-ryhmä - Marko Miinin	61
Yläkellari otettu osittain käyttöön - Jyrki Berner	62
Jäsenkyselyn alustavaa satoa - Jere Lahti, Jyrki Ali-Yrkkö, Jyrki Berner	64
Tulevaisuustyöryhmä raportoi - Jere Lahti.....	66

Helsingin Suomalainen Klubi -lehti

Julkaisija: Helsingin Suomalainen Klubi ry (www.Klubi.fi)

Kansakoulukuja 3. 00100 Helsinki

puh. + 358 9 586 8830 fax + 358 9 5868 8370

Ilmestyy jäsenlehtenä neljä kertaa vuodessa

Päätoimittaja: Leif Eklöf

Graafikko: Yrjö Klippi

Kansilehden valokuva Hanna Rikkonen

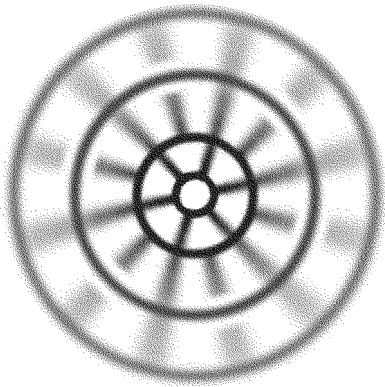
Toimituskunta: vakinaiset kirjoittajat

Paino: Forssa Print

Suomenkieli kunniaan

Johannes Koroma

Klubimme synty juontaa juurensa suomalaisuuden nousuun, joka käynnistyi 1800-luvun lo-pulla. Klubin perustajien keskeisenä tavoitteena oli vahvistaa kansallistunnetta ja kansallista identiteettiä nostamalla suomenkielen asema opetuksessa ja kulttuurissa keskeiseksi. Suomenmieliset lähtivät siitä periaatteesta, ettei suomalainen sivistys voi tulla kansalliseksi ja kansan yhteiseksi omaisuudeksi, ellei kansakunta kieleltään tule suomalaiseksi.

■ ■ Ajatus kielen kansallisesta merkityksestä johti sitten perustamaan merkittäviä suomalaiskansallisia instituutioita sanomalehdistä ja kouluista teatteriin ja rahalaitoksiin saakka, Kansallispankista Kansallisteatteriin, Otavasta Akateemiseen Kirjakauppaan, vakuutusyhtiöt Pohjolasta Suomeen, Kullervoon ja Otsoon.

Nämä taustat ja pitkät perinteet eivät aina tulleet omaan mieleenikään käydessäni Helsingin Suomalaista Lyseota, Ressua tai toimiessani päätoimittajana Suomettaren perillisessä sanomalehti Uudessa Suomessa.

On mielenkiintoinen sattuma, että Klubimme täyttäessä tänä keväänä 135 vuotta samaisen ”kielitaistelun” heijastukset kiihdyttivät yhteiskunnallista keskustelua ainakin hetkeksi. Pakko-ruotsin tarpeellisuus synnytti rajusti kuplineen myrskyn vesilasiin.

Enemmän huolta kuin ruotsinkielen pakollisuus pitäisi kuitenkin herättää suomenkielen ke-

hittämisen laiminlyönti. Kielen käyttö on yhä useammin kaukana suomenmielisten ihanteista ja tavoitteista. Kielen rapautuminen on hyväksytty jopa television ja radion toimituksissa, jotka ainakin vielä Eero Saarenheimon aikaan varjelivat hyvää suomenkieltä kansallisena arvona.

Klubimme on useana vuotena järjestänyt ”Suomalaisen kirjoituskilpailun” yhteistyössä äidin-kielen opettajien kanssa. Aloitteen kilpailuun teki Suomen Kuvalehden päätoimittaja Mikko Pohtola. Suomalaisen kirjoituskilpailun avulla on klubimme hahmunnut edistää hyvän äidinkielen käyttöä ja tarjota nuorille mahdollisuuden harjoittaa äidinkielen taitoa.

Parin viime vuoden aikana kirjoituskilpailun palkinnot on jakanut eduskunnan puhemies Sauli Niinistö, joka on omalta osaltaan korostanut suomenkielen arvoa. Hän kutsui tänä vuonna palkittavat eduskuntaan puhemiehen edustustiloihin noutamaan palkintonsa osoittaen myös tällä tavalla arvostavansa sekä kilpailua että suorituksia.

Tänä vuonna toista kertaa jaettava klubimme journalistipalkinto tavoittelee samaa vaikutusta. Tämäkin Mikko Pohtolan tarjoama ajatus tähtää suomenkielen monipuoliseen, korkeatasoiseen ja ilmeikkääseen käyttöön. Palkintoraati seuroo toimittajakunnasta henkilön, jonka suomenkielenkäyttö ansaitsee erityistä arvostusta. Kaksi vuotta sitten jaet-

tu ensimmäinen Pohtola-palkinto myönnettiin Talouselämä-lehden päätoimittaja Pekka Seppäselle erityisesti hänen talouskolumniensa ansiosta.

Suomalaisen Klubin perinteisiin kuului vahva aloitteellisuus suomenkielisten ja suomenmielisten kansallisten hankkeiden käynnistämiseksi. Säännöissämme tätä korostetaan edelleen, vaikka yhteiskunta ei suoranaisesti ole tällaista aloitteellisuutta viimeksi kuluneiden vuosikymmenien aikana tarvinnut.

Helsingin Suomalaisen Klubin johtokunta päätti kiinnittää huomiota suomenkielen laadukkaaseen käyttöön poikkeuksellisella kannanotolla. Suomi on pieni kielialue, jonka ainutlaatuisen kielen kehittämiseksi olemme vain me yksin vastuussa. Kielemme on maailman mittakaavassa niin pieni, että useiden vieraiden kielten osaaminen on suomalaiselle ehdoton edellytys. Silti myös äidinkiellä on voitava ilmaista kaikki se, minkä tiede, sivistys ja työelämä tarvitsevat. Ilman määrätietoista tukea ja kehittämistä äidinkielemme on vaarassa näivettyä ja menettää monimuotoisen ilmaisukykynsä.

Mesettäminen, twittaaminen ja feissaaminen eivät kuitenkaan ole suomenkielen uusavuttoman huolestuttavimpia esimerkkejä. Nuorison omaksumat käyttömuodot ovat ymmärrettäviä ja ne ovat tavalla tai toisella kuuluneet kaikkiin aikoihin. Minun nuoruudessa stadin slangi oli paljon

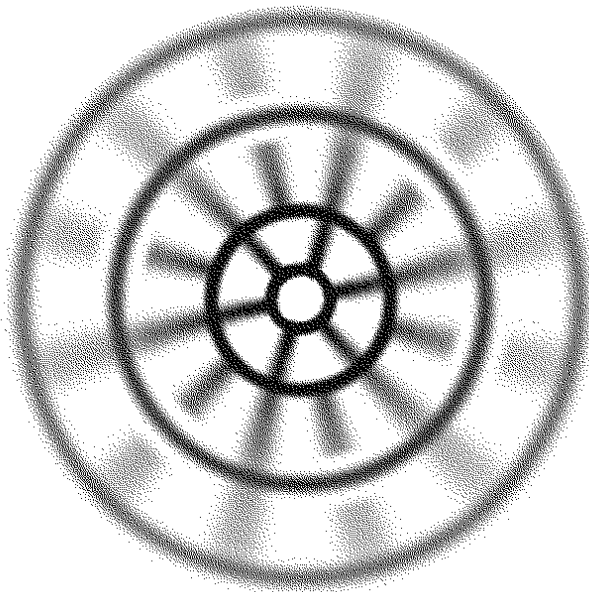
nykyistä yleisempää, mutta ei se hyvää, koulun tarjoamaa suomenkieltä heikentänyt.

Huolestuttavampaa on, että yliopistojen, korkeakoulujen ja teollisuuden piirissä englanninkielen osuus on kasvussa, ja on johtanut pahimmillaan sietämättömään suomen ja englannin kielen sekatokun käyttöön. Monissa yliopistoissa ja korkeakouluissa annetaan nykyisin opetusta pelkästään englanniksi ja eräiden tieteenalojen termistöä ei edes vaivauduta kehittämään suomenkieliseksi, koska sen ajatellaan olevan turhaa. Ihminen pystyy kuitenkin erottamaan ympäröivästä todellisuudesta vain ne asiat, joihin hänellä on omakielinen ilmaisin.

Äidinkieli on ajattelun ja argumentaation väline. Omalla äidinkiellä ajatusten ilmaisemi-

nen on luontevinta ja selkeintä. Äidinkielen hallinta suullisesti ja kirjallisesti on tärkeää myös toimittaessa erilaisissa verkostoissa. Ymmärtävä lukutaito, selkeä kirjoittaminen, hyvät viestintä- ja esiintymistaidot sekä tieto omasta ja muista kulttuureista ovat taitoja, joita tarvitaan lähes jokaisessa ammatissa ja työpaikassa.

Vaikka maailma yhdentyy, jokaisen kansallisen kulttuurin tärkeä velvollisuus on pitää kiinni omasta äidinkielestään ja vaalia sitä eräänä arvokkaimmista perinnoistään tulevaisuuden sukupolville. Oma äidinkieli on kansallisen olemassaolon ehdoton edellytys. Jos kansakunta ei arvosta omaa kieltään, se lakkaa vähitellen arvostamasta omaa identiteettiään. Siihen arkisen kielenkäytön muokkautuminen vahvasti viittaa.

Klubin kasvulle luotu mahdollisuuksia

Jyrki Berner

■ ■ Kun olen esitellyt Klubin historiaa ja toimintaa Klubin vieraille, on vastaanotto poikkeuksetta ollut yllättyneet. Toiminnan laatua ja määrää hämmästellään. Jotkut ulkomaalaiset vieraat ovat olleet jopa vihaisia isännilleen, että nämä ovat ”vähätelleet” Klubia kertoessaan tuovansa vieraansa ”to my own gentlemen’s club”. Useammankin kerran ulkomaalaiset vieraat ovat esitykseni jälkeen todenneet ”This is not a only a gentlemen’s club, this is an important institution, like a think thank”!

Viime numerossa kirjoittamani lisäksi valotan vielä loppuvuoden 2010 asioita ennakoiden kevätkokoukseen tuotavaa tilinpäätöstä ja toimintakertomusta. Perusteet ovat jo olemassa, sillä tilinpäätös on jo (11.2.) val-

mistunut, yläkellarin remonti on tätä lukiessanne ehkä joitain ilmastointiin liittyviä säätöjä lukuun ottamatta saatu päätökseen ja marras-tammikuun asiakasseurannan sekä jäsenkyselyn alustavat tulokset käytössäni.

Yläkellarin remontin suunnittelun ja urakoitsijoiden kilpailutus toteutettiin ammattitaidolla, jota jokaisen Klubiveljen on syytä arvostaa. Remontin aikana kuoro ja orkesteri ovat joutuneet olemaan evakossa Ressun lukion tiloissa vain muutaman kerran, muutoin näille kulttuurimme lippulaivoille kyettiin järjestämään auttavat harjoitusmahdollisuudet urakoitsijoiden joustamisen ansiosta niiden omassa harjoitustilassa. Remontti näytti jossain vaiheessa viivästyvän asbestilöytöjen ja ilmastointikoneiden hankinnassa olleiden vaikeuksien vuoksi. Tätä kirjoitettaessa näyttää kuitenkin vahvasti siltä, että remonti valmistuu aikataulussa ja mikä parasta, kustannusennuste antaa olettaa, että kustannusraamikin pitää. Haluan tässä yhteydessä kiittää KOY:n hallitusta ja erityisesti sen puheenjohtajaa Erkki Anttilaa sekä hallituksen jäsentä Marko Häkkistä, jotka ovat vaivojaan säästämättä ja välillä ”management by perkele” -johtamisellaan hoitaneet projektin maaliin.

Viime vuoden marras-joulukuun kävijämäärä oli ennätyskelliset 9123 asiakasta, joista noin 35% eli reilut 3200 oli klubi-

veljien käyntejä. Ennätysellinen suosio vaati pitämään Klubia auki aina 22.12 asti. Tästä syystä jouduttiin tekemään päätös perinteisen jouluherkkujen ulosmyynnin perumisesta. Asiasta tuli tietooni muutama pettynyt kysely. Nämä hoidettiin yhdessä ravintoloitsijan kanssa parhain päin. Toivon myös jäsenten kannalta näin tahtuneen.

Ennätysellinen kävijämäärä toi tullessaan myös ennätyskellisen ravintolan myynnin, jonka ansiosta ravintolavuokratulomme ylittivät merkittävästi budjetoidut. Joulukuun osalta ravintolavuokra oli jopa yli 40% budjetoitua suurempi. Tiedot tammikuun kävijämäärästä ja ravintolamyynnistä kertovat 135-vuotisjuhluvuotemme alkaneen suotuisissa merkeissä. Kävijöitä tammikuussa oli 3258, joista klubiveljien käyntejä 43% eli 1400. Tämä luku kertoo myös sen, minkä monet paikalla olleet ovat todenneet - Klubin ohjelmatarjonta on ollut suorastaan häikäisevää.

Kun tammikuun parin ensimmäisen viikon jälkeen sain emännallemme Miialle, että hänen kalenterinsa on sekaisin, hänen reaktionsa oli hyvin huolestunut ”Mitä olen unohtanut”? Todettuani, että kuukausi on sinulta tainnut jäädä vaihtamatta, koska asiakkaita on kuin joulukuussa, hän huojentui ja kertoi sen johtuvan ohjelmatarjonnan lisäksi hyvästä varaustilanteesta. Klubin ja ravintolan menestyk-

sen ja tulevaisuuden kannalta on hienoa, että klubiveljet käyttävät entistä ahkerammin ravintolamme palveluja myös yksityisiin ja/ tai yritystensä/yhteisöjensä tilaisuuksiin.

Tammi-helmikuun vaihteessa toteutettu jäsenkysely oli siihen vastanneiden klubiveljien ansiosta suuri menestys. Kysely lähetettiin noin 950 viimeisen viiden vuoden aikana liittyneelle jäsenelle. Siihen vastasi lähes puolet eli 469 jäsentä. Helposti arvioitavien rasti ruutuun -vastusten perusteella tärkeimmät syyt liittyä Klubiin ovat Klubin arvo maailma ja sen yhteiskunnallinen arvostus sekä mahdollisuus tavata samanhenkisiä ihmisiä. Seuraavaksi tulivat monipuolinen ohjelmatarjonta sekä mahdollisuus hyödyntää klubiravintolan palveluja.

Vastanneista eniten kiinnostusta Klubin ohjelmatarjonnassa herättävät esitelmät ja yhteiskunnallisen keskustelun edistäminen sekä mahdollisuus tavata klubiveljiä. Ilahduttavan suuresti vastaajia kiinnosti myös yhteiskunnallinen toimintamme.

Tulevaisuustyöryhmä on aloittanut tulosten analysoinnin, josta toisaalla tässä lehdessä kerrotaan tarkempaa, alustavaa satoa. Lopullisen analyysin valmistuttua tulevaisuustoimikunta esittää johtokunnalle, toimikunnille ja ravintolalle suosituksia Klubin ja ravintolan toiminnan suuntaamista entistäkin paremmin vas-

taamaan jäsenkunnan toiveita.

Viime vuoden sekä toiminnallisen että taloudellisen ennätyksellisen tason saavuttaminen ja ehkä ylittäminenkin tänä 135-vuotisjuhlavuonna on haaste, johon Klubin hallinto haluaa vastata. Jäsenkyselyn tulosten mukaan 75% ns. passiivisista jäsenistä aikoo seuraavan viiden vuoden aikana lisätä käyntejään Klubilla ja siten yläkellarin klubitilat valmistuvat kreivin aikaan. Niiden käyttöönotto tulee osaltaan mahdollistamaan entistä monipuolisemman ja jos mahdollista vieläkin laadukkaamman toiminnan jatkossa. Kerron toisaalla tässä lehdessä kellaritilojen käyttöä koskevista alustavista suunnitelmista. Haluan jo tässä mainita, että puheenjohtajamme Johannes on minulle erikseen korostanut, että lukuun ottamatta kuoron ja orkesterin harjoitusmahdollisuuksien turvaamista ja ehkä parantamistakin, kellarin käytöstä päätettäessä tullaan ratkaisuja tehtäessä ottamaan huomioon Klubin ja sen kaikkien jäsenten kokonaisuus.

Jyrki Berner

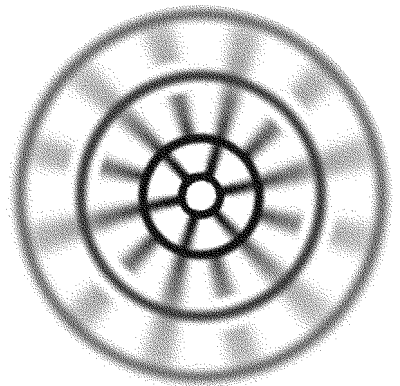
PS - tärkeä muistutus!

Kevätkokous alkaa 24.3. tasan klo 18.00. Sen jälkeen klo 19 alkaa 135-vuotisjuhlakokous, jossa juhlapuheen pitää KHO:n presidentti Pekka Hallberg ja näyttelijä Esko Salminen esittelee

miehen muotokuvia. Myös kuoromme ja orkesterimme esiintyvät. Ohjelman jälkeen tarjolla on kahden ruokalajin iltapala. Asuna on tumma puku.

Kevätkokoukseen voivat luonnollisesti osallistua kaikki jäsenet, mutta juhlakokoukseen voi osallistua vain maksamalla 30 euroa etukäteen (viimeistään 18.3. mennessä) Á la Carhu Oy:n tilille 802407-10092128 tai suoraan ravintolan kassalla ennen määräpäivää.

Osallistumisensa jo maksaneiden kiinnostuksen perusteella tilaisuudesta näyttää tulevan niin suosittu, että koko Klubi on varattu vain tähän tarkoitukseen. Myöhäisimmät ilmoittautuneet saattavat joutua seuraamaan ohjelmaa suorana TV-lähetyksenä Klubin sisäisessä verkossa. Toivon ymmärrystä tälle poikkeusjärjestelylle.

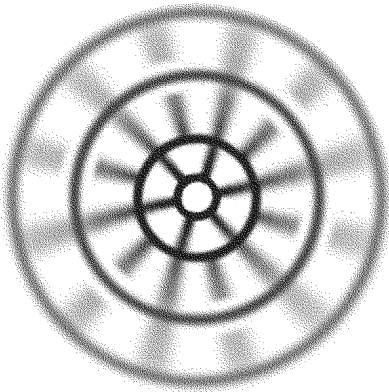

Klubin vilkas kevätkausi

Päätoimittajalta

Leif Eklöf

Klubin 135-vuotisjuhlakokous pidetään 24.3 ja tähän tapahtumaan liittyen on tässä lehdessä paljon tietoa. Tilaisuudesta oheistapahtumineen tulee suosittuja, joten kannattaa ilmoittautua ajoissa.

■ ■ Tänä vuonna emme julkaise erillistä 135-vuotisnumeroa lehdetämme vaan toukokuun lehdessä selostamme tapahtumia.

Klubiin viimeisten viiden vuoden aikana liittyneille on tehty jäsenkysely ja sen tuloksia selvitetään omassa artikkelissaan. Johtokunnalle nämä tulokset ovat tärkeitä toimintaa suunniteltaessa.

Odotettu kellaritilojen täysremontti valmistuu kevään aikana. Saamme uutta hyvää tilaa harrasteiden käyttöön, sekä kuorollemme ja orkestereillemme harjoitustilaa. Saunakin uudistetaan kokonaan. Tilojen käytöstä on lisätietoa toisaalla lehdessä.

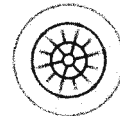
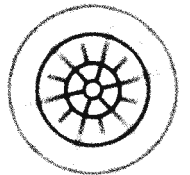
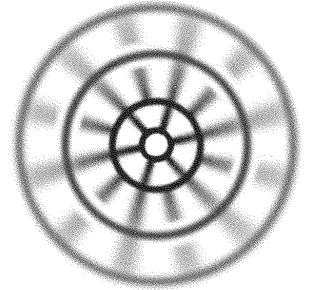
Uusimpana harrasteena on perustettu teknologiapiiri, joka järjestää tilaisuuksia kaikille klubilaisille teknologiasta ja sen kehityksestä. Erikoinen historiallinen tieto on se, että Klubimme perustamisvuonna 1876 Yhdysvalloissa patentoi Alexander Graham Bell puhelimen. Kuitenkin vielä tänä vuonna, jolloin Bell ja Edison patentoivat keksintöjään tapahtui USA:ssa kuuluisa intiaanisotien Little Big Hornin taistelu, jonka ratsuväki hävisi. Kaksi maailmaa eli vielä silloin limittäin. Harrasteidemme esitellyn näet Klubin etusivulla vasemalla olevasta linkistä ”Toiminta ja harrastukset”.

Lähestyvät eduskuntavaalit ovat Klubilla näkyneet suosituissa ministerilounaissa. ja tässä lehdessä selostetussa talouspoli-

tiikan illassa. Yhteiskunnalliset asiat kiinnostavat luonnollisesti jäsenkuntaa. Tilaisuuksissamme on esiintynyt aina merkittäviä puhujia.

Toukokuussa on jälleen monta matkaa. Maanpuolustusharrastajat vierailevat Tukholmassa, ohjelmassa on tennis- ja kulttuurimatka Pärnuun ja Saarenmaalle on jälleen retki. Lisätiedot löydät netistä.

Leif Eklöf
päätoimittaja

Käynti Kansalliskirjastossa

Klubimme kirjastotyöryhmä on jo pari vuotta pyrkinyt sivistämään itseään ja viemään tietoa Klubin toiminnasta käymällä tutustumassa pääkaupunkiseudun eri alan kirjastoihin ja kustantajiin. Viime joulukuussa oli vuorossa Kansalliskirjasto (entinen Helsingin yliopiston kirjasto), jossa meitä oli vastaanottamassa klubiveljemme ylikirjastonhoitaja Kai Ekholm sekä erikoiskirjastonhoitaja Sirkka Havu.

■ ■ Kansalliskirjasto on Suomen suurin ja vanhin tieteellinen kirjasto sekä Helsingin yliopiston suurin erillislaitos. Se vastaa yhdessä Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran kanssa kansallisen julkaisuperinnön ja ainutlaatuisten kokoelmiensa kartuttamisesta, tiedottamisesta, säilyttämisestä ja käyttöön asettamisesta. Kokoelmat käsittävät kaikkiaan 108 hyllykilometriä. Nykyaikaan kuuluu, että yhä enemmän kirjallistakin aineistoa löytyy verkosta ja digitoitujen aineistojen käyttö kasvaa koko ajan. Vuonna 2009 haravoitiin kotimaisten julkaisujen verkkoarkistoon jo yli 150 miljoonaa tiedostoa.

Kirjastolla on lähes kattava kokoelma Suomessa julkaistua ja muuta Suomeen liittyvää kirjallisuutta (Fennica-kokoelma) sekä laaja kokoelma muutakin humanististen tieteenalojen kirjallisuutta. Kirjastoon kuuluu useita erilliskokoelmia ja – kirjastoja (mm. Slaavilainen kirjasto ja Viipurista pelastettu Monrepos-kartanon kirjasto).

Monrepos-kartanon kirjasto siirrettiin Viipurista vuonna 1916 ensimmäisen maailmansodan aikana turvaan Helsingin yliopistoon kirjastoon. Kaikkiaan 9000 niteestä saatiin turvaan 8000 niteitä. Kirjaston perusti aikoinaan strassburgilaissyntyinen kirjailija Heinrich von Nicolay (1737 – 1820), joka toimi aluksi Pietarissa suuriruhtinas Paavalin opettajana ja myöhemmin muissakin korkeissa hoviviroissa. Kirjaston

kokoelma heijastaa 1700-luvun eurooppalaista vaikutusta ja uushumanistista kulttuuria.

Carl Ludvig Engelin suunnittelema Helsingin yliopiston kirjaston päärakennus valmistui vuonna 1840 ja lisärakennus, kirjavarasto Rotunda, vuonna 1906. Sotien jälkeen on louhittu kirjaston alle valtavat maanalaiset kokoelmatilat, joissa pääosa kirjoja ja muuta aineistoa nykyään säilytetään.

Kierrettyämme kirjastosaleja isäntien opastuksella yhdessäolo jatkuu miellyttävissä merkeissä keskustellen ja ihastellen Monrepos-kokoelman upeita teoksia, joita Sirkka Havu meille asian- tuntevasti esitteli.

Hans Fredriksson

Kantapöydässä

Pyramideja

■ ■ - VIIMEISIN faraokin kaa-
tui kolmen vuosikymmenen val-
lassa olon ja kahdeksantoista päi-
vän kansannousun jälkeen.

Toistaiseksi viimeisin...

Mahtaako ilmasotamarsalkka
Mubarak päästä balsamoituna py-
ramidin kammioon.

Hän rakensi itselleen valtypy-
ramidin, jonka huipulle kipusi.

Putosi sieltä, mutta pyrami-
di jäi. Seuraajat saattavat tarvita
sitä.

Uudet marsalkat johtavat
maata toistaiseksi.

Toistainen on epämääräinen
ja liukuva aikamitta. Mistä de-
mokraattinen hallintokoneisto
yhtäkkiä luotaisiin?

- Niin on ollut ja on aina ole-
va, sanoi Sinuhe Egyptiläinen.

- NOKIAMMEKIN rakensi py-
ramidin, joka vajosi Microsoftin
syliin.

- Sieltä tullut Elop ja täältä
mennyt Ollila tekivät tempun,
jonka seurauksena monet menet-
tivät työnsä ja vielä useammat
rahaansa. Monet jo ehtivät niistä
iloitakin. Nokia loi enemmän mil-
jonäärejä kuin lotto.

Itkijöitäkin on nyt enemmän.
Mammona on katoavaista, sillä
mikä laulaen tulee, se viheltäen
menee.

Eipäs menetetä toivoa. Jospa
se, mikä Nokian ovista katoaa,
tulee Windowsin ikkunoista ta-
kaisin.

Minä luotan enemmän Noki-
an talvirenkaisiin kuin älyk(änny)
köihin.

- Uskaltaakohan Shell pitää
Ollilaa hallituksessaan? Jos vaika
yrittää naittaa sitä Lukosin
kanssa..

- HELSINGIN kadut ovat olleet
viime viikot täynnä lunta ja sen
mediat puolillaan Guggenhei-
mia.

Niistä kahdesta lumi katoaa
pois nopeammin.

- Taiteen tuulet vaihtuvat no-
peasti. Kiasma rakennettiin vast-
ikään modernin taiteen tyyssijak-
si ja nyt se on jo vanhentunut
museoksi. Tarvitaan uusi.

- Eikö museo ole aina men-
neen ajan aikaansaannosten säi-
lytyspaikka?

- Minulla on idea. Rakenne-
taan Narikkatorille Guggenheim-
taloksi Aalto-maljakon muotoinen
lasirakennus ja sijoitetaan se niin,
että Paasikivien patsaat jäävät jo
valmiiksi sen sisäpuolelle edusta-
maan mennyttä modernismia.

- Ne paadet säilyvätkin gug-
genheim-kohellusta kauemmin.

- Sitä taloa ei kutsuttaisikaan
museoksi vaan moderoksi tai
modernoksi ja kulttuuriministe-
riö määräisi monialaisen Aalto-
yliopiston sen suojelijaksi.

- YSTÄVÄN päiväkin meni jo.

- Menikö ilman ystävää?

- Ei sentään... ja pianhan tu-
lee kansainvälinen naistenpäivä-
kin, se on toinen ystävänpäivä.

- Tiedättekö, milloin ja missä
naistenpäivän vietto alkoi?

- Varmaan jo Vestan neitsyi-
den tai Miina Sillanpään aikana.

- Lähelle osui. Ei vielä Vestan
neitseiden aikana, vaan tasan sa-
ta vuotta sitten 1911 Itävallassa,
Sveitsissä, Saksassa ja Tanskas-
sa. Miina Sillanpää, tuleva en-
simmäinen naisministerimme,
istui silloin neljättä vuotta ensim-
mäisessä yksikamarisessa edus-
kunnassamme, joka tuona vuonna
muutti uuteen Heimolan taloon.
Naisemmehan saivat ensimmäisi-
nä maailmassa vaalioikeuden.

Vestan neitsyeistä tulee mie-
leen, että vuonna 1911 naisten
naimaikä korotettiin Suomessa
17 vuoteen.

Yhden tuon vuoden tapahtu-
man minä kannakselaisena tie-

dän: Kivennapa ja Uusikirkko siirrettiin Suomen suuriruhtinaskunnasta Pietarin kuvernementtiin.

- Minä muistan yhden naisten päivän. Olimme 1954 delegaationa Moskovassa. Kun palasimme oopperasta hotellimme ravintolaan iltapalalle, korkea-arvoinen tuhti emäntämme muistutti tuosta päivästä. Hän jatkoi, että Suomessakin on yksi kansainvälisesti arvostettu nainen, Hertta Kuusinen, ja ehdotti maljaa hänen kuniakseen!

- Kohotitteko?

- Vilkaisimme toisiimme ja kostutimme huuliamme. Yksi seurueen jäsenistä oli meitä muita kohteliaampi. Hän kunnioitti Herttaa niin paljon, että oli ennen yöpuulle menoa vähällä valahtaa pöydän alle.

- Nyt pääministeri Putin varmaan ehdottaisi maljaa Tarjalle, jota kutsui jo vuosikymmen sitten vaaralliseksi naiseksi.

- Sen maljan voisi ottaakin. Hänellä on herttaisia suhteita itään ja hän on yrittänyt epätoivoisesti luoda niitä länteenkin.

- Postipoikienkin avulla.

- Muistuu taas mieleen se entinen emäntä, joka valitteli rovasille miehestään Paavosta. Vanha rovasti taputti emäntää olalle ja lausahti:

”Niin se on emäntäkulta, että paha on olla Paavon kanssa ja paha ilman Paavo.”

- Halosella on paimennettavana kaksikin Paavo. Kumpaa tarkoitat?

- Mehän elämme jatkuvaa naisten aikaa, kun meillä on nainen tasavallan sekä korkeimman oikeuden presidenttinä, pääministerinä ja...

Meillä kotona on kokovartaloemäntä, joka jakaa minulle ja pojille korkeinta oikeutta sekä hoitaa perheen niin sisä- kuin ulkopoliitiikankin

– ja lautasia riittää kaikille.

- UUTISVUODOISTA puheenollen se on tv:ssä `uutistunut`, kun Peterin tilalle tuli Baba Se on muuttunut entistä iloisemmaksi ja kilpailuhenkisemmäksi.

- Ainahan siinä on kilpailtu.

- Stan Saanila ja Baba Lybeck kilpailevat siitä, kumpi nauraa enemmän omille vitseilleen. Jari Tervo on hävinnyt kilpailun, hän kun sinkoilee kommenttejaan nauramatta niille itse ensimmäisenä.

- Minäkin häviäisin tuon kilpailun, vaikka sain koulussa Hymy-pojan.

- VAALITAISTELU on alkanut. Timo Soini on kasvanut peikoksi kolmellesuurelle. Hän rakentaa omaa pyramidiaan.

Kun ei kävisi niin kuin entiselle sadun sammakolle, joka nieli niin paljon ilmaa, että poksahdi puhki. Pitävätkö Timon pyramidin peruskivet?

- Kyllä häntäkin kannattaa kuunnella, vaikka ei ole luvannutkaan mitään.

- Onhan hän verbaaliakrobaatti.

Pöytäläinen

PUOLUETALOUS TENTISSÄ

Klubilla pidettiin 10.2. runsaan osanottajamäärän tukemana iltatilaisuus jonka vetäjinä olivat kolmen pääpuolueen edustajat ja kuulijoina valtiontaloutemme viidakkoa samoavat kelpo klubilaiset. Näin voi päätellä ainakin ohjelman vetäjien esitysten jälkeen esille tuoduista lukuisista eri aiheistä kysymyksistä.

■ ■ Pääpuolueiden edustajat olivat Jouni Backman SDP:n verolinjausta valmistelevan työryhmän puheenjohtaja, Eero Lehti (kok) toimi pitkään mm. Suomen Yrittäjien Puheenjohtajana sekä Mika Lintilä (kesk) Eduskunnan valtiovarainvaliokunnan verojaooston puheenjohtaja. Tilaisuuden puheenjohtajana ja puheenvuorujen jakajana toimi Pekka Ritvos.

Tämän esityksen aiheena on vain joitakin asiantuntijoiden käyttämiä puheenvuoroja sillä yksityiskohtiin meneminen ei mahtuisi käytettävissä olevaan tilaan lehdessämme. Myöskään kuulijakunnan esittämät monet kysymykset ja mielipiteet eivät ole saaneet jalansijaa näille palstoille.

Jouni Backman ryhtyi ensimmäisenä esittelemään aineistoaan mainitsemalla aluksi että heidän puolueensa suunnitelmissa on seuraavan kauden aikana toteuttaa 100.000 uuden työpaikan tavoite ensi vaalikaudella. ”Tämän toteuttamiseksi tarvitaan arviolta reilu 3 prosenttiyksikön bruttokansantuotteen kasvu. Tällainen kasvu ei toteudu itsestään. Siihen

Paneelissa vasemmalta Mika Lintilä, Eero Lehti, Jouni Backman ja Pekka Ritvos

tarvitaan myöskin valtion menopuolelle lisää panostuksia.

Tällä toteutuksella voitaisiin saavuttaa suurin piirtein 2/3 vaajeesta. Loppuosaan 1/3 tarvitaan sekä menoleikkauksia että suunnitelleen sama määrä verotulojen lisäyksiä. Mitä nuo veroleikkaukset tai säästöt sitten ovat? Tästä tulemme puolueen toimesta kertomaan yksityiskohtaiset tiedot seuraavalla viikolla.

Jos hieman aukaisen tulevia

päätöksiä totean, että veropuolella suurin ero SDP:n linjauksella nykyhallitukseen nähden on se, että emme ole valmiit jatkamaan tasaverokehitystä. Myöskään ALV:n nosto ei kuulu SDP:n aikeisiin”.

Seuraavan puheenvuoron otti hoitaakseen Eero Lehti. Ensimmäiseksi puhuja toi esille sen, että valtion kassan on sanottu edellisen esittäjän toimesta olevan tyhjä, mutta se ei pidä lainkaan

puheenjohtajana. Kuva: Jarmo Heinonen.

paikkaansa. Sen sijaan valtion velkaantuminen on aivan eri asia. Minkä vuoksi Suomi on taantumassa? Se ei lainkaan johdu Suomesta. Kyseessä on globaali riski. Mitä tässä tilanteessa pitäisi tehdä? Jos bkt on meillä 180 mrd ja meillä on vajausta arviolta 8-11 mrd, tarvittaisiin noin 25 mrd bkt:n kasvu. Uudet investoinnit jota edellinen kasvu edellyttää voisivat nostaa yhteiskunnan bkt:n korkeammalle tasolle.

Uudet investoinnit edellyttävät kuitenkin lisää aikaa.

Tässä joitakin Eero Lehden esittämistä ajatuksista ja tulevaisuuden näkemyksistä. Asianomaisen esitys oli laaja-alainen ja varmaankin kuulijakuntaa kiinnostava kokonaisuus, päätellen esitysten jälkeen avatusta kyselyjen runsaudesta.

Kolmanneksi sai puheenvuoron Mika Lintilä. ”Haasteita on paljon mutta yksi suurimmista

haasteista on talouden vakauttaminen. Seuraavalla hallituskaudella täytyy maan velkaantumisen pysäyttää. Kestävyysvaje pitää täyttää. Tänä vuonna velkaantumme noin 9 mrd. Elementtejä on kolme: kasvu, verotus ja leikkaukset. Yli kaiken Keskustassa nostetaan kasvu. Meillä on maassamme paljon yrityksiä, jotka ovat nykytilanteeseen tyytyväisiä. Valtiolta ei ole esittänyt niitä porkkanoita, joilla voitaisiin hakea lisää kasvua. Niitä meidän tulee lähteä hakemaan. Olemme erittäin vaikeassa ja poikkeuksellisessa tilanteessa sen vuoksi, että kukaan ei uskalla mennä sanomaan mikä on tilanne huhtikuussa.”

Tässä pieni osa Mika Lintilän vauhdikkaasta esityksestä joka varmaan meni hyvin perille tilaisuutemme osanottajille. Näin ainakin päätellen lukuisien kysymysten massasta tilaisuuden jälkimmäisellä osalla.

Kooste Kauko Lehti

Klubilehden retki Forssaan

Jyrki Berner, Leif Eklöf, Jari Karpakka, Yrjö Larmola, Risto Alaviuhkola, Jorma Pennanen, Veikko Hannula ja Weiijo Pitkänen tutustumassa Markku Moleniuksen opastamina Forssa Printin kirjapainohalliin. Kuva: Elias Iirola

Lehtemme on painettu Forssan Kirjapainossa vuodesta 2003 alkaen ja yhteistyö on sujunut hyvin. Viime syksynä kirjapainon nimi muuttui. Syntyi Forssa Print, johon liitettiin myös Acta Print Tampereelta. Forssa Print on maamme kolmanneksi suurin aikakauslehtien painaja ja sen helposti uskoo kun pääsimme katsomaan tuotantoa ja järeitä painokoneita.

■ ■ 28.9.2010 suuntasi joukko klubilaisia tutustumismatkalle kirjapainoon.

Isäntinäimme olivat klubiveljemme Jorma Pennanen ja Markku Molenius. Perinteisen kirjapainotekniikan lisäksi meille esi-

teltiin nettilehtisovellus. Tällä sovelluksella voisimme saada verkkoon kaikki lehtemme vuodesta 2003 alkaen siten, että ne ovat painettujen lehtien tapaan selattavissa ruudulla. Suuri etu on myös se, että sisällön voi indeksoida ja hakusanoilla voi etsiä artikkeleja kaikista lehdistä. Tätä sovellusta tutkitaan ja harkitaan käyttöönottoa 2011.

Paluumatkalla suuntasimme Marskin Majalle Lopelle. Tutuimme majaan ja söimme erinomaisen illallisen Marskin tapaan.

Parhain kiitoksin isännillemme

Leif Eklöf

Mitä voi tietää, mitä voi tuntea?

KOSMOLOGI

Uskonnollisia uskomuksia ei voi todistaa, ne omaksutaan tunteella. Arjen uskomuksille sitävastoin etsitään todisteet. Voin lähettää jatko-opiskelijoita vaikkapa Marsiin havainnoimaan, kunnes meillä on riittävästi evidenssiä siitä, että planeetta on olemassa. Näin kärjisti katsomuserot kosmologian tutkija, professori Kari Enqvist kirjaillansa 30.11. Hänet tunnetaan uskonnottona kaikkeusopin tutkijana. Haastattelijana oli uskontotieteilijä Olli Alho.

■ ■ Kari Enqvist on tuottelias sekä tieteentekijänä että yleis-tajuisen katsomuskirjallisuuden tuottajana. Hänen koko tuotantonsa luetteleminen vaatisi liitejulkaisun tekemistä tähän lehteen. Nyt oli keskustelun pohjana hänen tuore teoksensa Kuoleman ja unohtamisen aikakirjat. Pysähdyttävästi hän nimesi teoksen yhdeksi alkuaik-heeksi omien vanhempiensa sairastumisen ja kuoleman. Mikä on ihmisen persoonallisuus, kun olemus muuttuu?

Miksi toisilla ihmisillä on usko, toisilla ei? Enqvist asettaa oletuksen, että tämä johtuu aivojen rakenteesta. Toisilla ihmisillä aivoissa on kohta, jossa tunne-elämys syntyy, toisilla ei. Hän puhuu myös meemeistä, kulttuuri-ilmiöistä, jotka siirtyvät ihmisestä toiseen ei-geneettistä tietä.

Olli Alho huomautti, ettei pu-

Kari Enqvist kirjaillassa

huja ollut käyttänyt avauspuheen-vuorossaan käsitettä tieto.

Mitä on tieto?

Tieto on muuttuvaa. Mikään mitä tiedämme ei ole sataprosenttisen varmaa. Tieteellinen kokeellistaminen muuttaa tietoa koko ajan. Kaikelle ei voi etsiä selitystä, on tavattoman paljon asioita ja tapahtumia, joille ei voi löytää mitään mieltä.

Enqvist ei halunnut polemisoida uskontoa eikä uskovia vastaan, uskonto kuuluu myös suomalaiseseen kulttuuriin, "Suomen kulttuurin selittäminen ulkomalaiselle ilman kirkkoa ja uskontoa olisi kuin Suomen luonnon kuvailemista ilman talvea ja lunta". Mutta elämän sattumanvaraisuutta kuvaavaan esimerkkiin tuli kuitenkin uskontopolemiikki retorisen kaunopuheisesti mukaan. Toisen atomipommin kohteeksi valikoitui sattumanvaraisesti Nagasakin kaupunki, kun lentokoneen polttoaine väheni ja Nagasakin kohdalla oli pilvissä sopiva aukko "kuin valovirta Dorén kuvaamatussa".

Yksittäinen kokemus voi kuitenkin paljastaa jotakin, joka on totta yleisemminkin. Se, mitä pidämme käsittämättömänä, on kuitenkin reaalisten mikroskoopipisten tapahtumien ketju. Fysiikka toimii sokeasti mutta ymmärrettävästi.

Onko usko sairautta?

Sinä rinnastat sinänsä lempeässä kirjassasi kuitenkin uskonnon skitsofreniaan, huomautti Olli Alho. - Eikö se ole aika härski toteamus?

Uskonto on säilynyt ilmiönä vuosituhannesta toiseen. Jokin mekanismi pääkopassa sen tekee. Mikä tämä meemi on, onko se todennettavissa, ei ole tärkeitä. Vastakkainasettelu ei ole tarpeen. Uskovathan uskovaisetkin, äärimmäisiä lukuun ottamatta, kehitysooppiin, he näkevät sen Jumalan tapana johdella asioita. Uskonnottoman on vaikea ymmärtää uskonnollisen kokemuksen sisältöä. Mutta uskovaisista ei ole tarpeen torjua kuin ääri-ilmioita, esimerkiksi niitä jotka tahtovat ampua aborttilääkärit.

Säilyykö uskonto vai ei, se ei ole minulle olennainen kysymys. Viidensadan vuoden aikana on kuitenkin koettu voimakas maallistumiskehitys. Viidensadan vuoden takaisia eurooppalaisia pitäisimme kaikkia fundamentalistina.

Olli Alho heitti väiin sitaatin: "Usko kuitenkin on levinnyt kaikille, tiede ei ole levinnyt."

Uskon rauhoittava vaikutus

Voin kunnioittaa uskonnollisia rituaaleja, mutta ne eivät herätä minussa mitään kokemusta. Voin ymmärtää, että hindulaisessa(?) omm-mantrassa on rentouttava vaikutus, jota ei voi pukea sa-

noiksi. [Niin myös katolisella Avemarialla ja ortodoksisella Gospodipomilui'lla. Latojan huomautus.]

Universumi katoaa, mutta silti voi olla hyödyllistä syödä vitamiineja, sanoo Woody Allen. Uskonnollinen usko on vakaumus, joka ei järky, tai jos järkkyy, se lakkaa olemasta usko. Mielipiteitäni voin muuttaa, kun tieteellinen metodi antaa siihen aiheen. Joki voi muuttaa kulkuaan, mutta veden virtauksen periaate säilyy.

Olli Alho huomautti, että kirjailijalle on läheinen taiteilija Edward Hopper, jonka eräs työ on tuoreimman teoksen kansikuvanakin. Hopper on tunnettu valokuvantarkan, ankean ja vahvatunnelmaisen arkitodellisuuden kuvaajana.

Hopperin maailma on rikkumaton todellisuus, josta ei ole ulospääsyä. Olisin tietysti onnellinen, jos taikuutta olisi olemassa. On pieniä iloja, jatkuva onni ei ole mahdollinen. Ikäsairaudet - kuten alzheimer - tuottavat halkeaman persoonallisuuteen, näkyy ihmisyyden ydin. Mikä on minä? Minä on ylläpidetty, kokemukseen perustuva kertomus. Mahdoton sanoa, missä minä kenties on vaihtunut aivan toiseksi henkilökösi.

Yrjö Larmola

Lasse Vihonen:

Radio sodissamme 1939-1945

Yleisradiotoiminta alkoi Yhdysvalloissa vuonna 1920. Radiosta kehittyi sen jälkeen vajaan kahdessa vuosikymmenessä hyvin merkittävä joukkotiedotusväline sanomalehdistön rinnalle. Sen etuina olivat sanomalehtiin nähden nopeus ja laaja kattavuus. Etenhän radioaaltojen välityksellä lähetetty sanoma sekunnin murto-osissa yli valtakuntien rajojen ja jopa toisille mantereille saakka.

■ ■ Radio otettiin heti toisen maailmansodan syttymisen jälkeen taisteluaseeksi kaikissa sotaan osallistuneissa valtioissa. Radiopropagandan avulla pyrittiin kohottamaan omien ja heikentämään vastustajien joukkojen taistelutahtoa. Suomessa kriisiajan tiedotustoimintaa ryhdyttiin organisoimaan kiireellä syyskuussa 1939. Tuolloin radio sai meilläkin tuon edellä kuvatun uuden roolin.

Puolustusvoimat olivat järjestäneet tiedotusalan ammattilaisille kertausharjoituksia vuodesta 1937 alkaen. Yksityiskohtaiset suunnitelmat radion käytöstä kriisitilanteessa puuttuivat kuitenkin vielä 1.9.1939, jolloin Saksa hyökkäsi Puolaan ja tilanne Euroopassa kehittyi suursodaksi. Lokakuussa 1939 Yleisradio Oy luovutti lähetyksia puolustusvoimille, joka käynnisti silloin omat ohjelmansa aluksi ylimääräisiin kertausharjoituksiin kutsutuille reserviläisille. Talvisodan syttyä puolustusvoimat huoleh-

Lasse Vihonen ja Olli Alho. Kuva: Veikko Hannula

tivat sotatapahtumien yleisestä tiedottamisesta kotimaahan sekä toisaalta ulkomaille suunnatuista propagandalähetyksistä. Samaan aikaan Yleisradio Oy:n muu ohjelmatoiminta alistettiin 11.10.1939 perustetun Valtioneuvoston tiedotuskeskuksen

(VTK) johtoon. Talvisodan jännittävintä ohjelmistoa edustivat rintamaselostukset, joista vastasivat lähinnä puolustusvoimain radioryhmän reportterit Pekka Tiilikainen ja Enzo Sevon. Neuvostoliiton Suomeen suuntaama radiopropaganda oli puolestaan

niin räikeää, että se itse asiassa vain vahvisti suomalaisten taistelutahtoa. Ulkomaisten ”radiopuhujien” raporttien välityksellä suomalaisten taistelu sai runsaasti kansainvälistä huomiota ja myötätuntoa. Osittain radiossa noudatetun niukan tiedotuslinjan vuoksi suomalaisten usko omien aseitten menestykseen säilyi hämmästyttävän korkeana talvisodan loppuun saakka. Kun Väinö Tanner kertoi radiossa raskaat rauhan ehdot 13.3.1940, ne järkyttyivät koko kansan.

Valtioneuvoston tiedotuskeskusta supistettiin voimakkaasti välirauhan aikana. Samaan aikaan pääministeri Risto Rytin toimeksiannosta ryhdyttiin suunnittelemaan valtiollista tiedotusorganisaatiota uuden sodan varalle. Työn pohjalta perustettiin 26.6.1941 Valtion tiedotuslaitos (VTL). Se johti Yleisradio Oy:n ohjelmatoimintaa ja tuotti myös itse omia propagandaohjelmia. Puolustusvoimat taas perustivat viisi omaa rintamaradiota. Niistä kuuluisin oli Annuksen radio. Yleisradio puolestaan sai entisten ohjelmiansa ohella hoitaakseen lukuisten talkootempausten mainostamisen. Kesäkuussa 1941 Yleisradio sai myös muutamia salaisia tehtäviä, kuten esimerkiksi Saksan ilmavoimille annettu apu radiosuunnistuksessa ja omille kaukopartioille lähetetyt salasanomat. Jatkosodan alkuvaiheessa radio joutui mukaan keskusteluun sodan päämääristä – Suur-Suomi vai turvalliset rajat? Sodan pitkit-

tyessä keskeiseksi kysymykseksi kohosi kansakunnan kestävyys. Valtiovalta edellytti kansalaisilta jatkuvia ponnistuksia ja uhrauksia. Niiden kestämiseksi omille kansalaisille suunnatun radiopropagandan keskeiseksi teemaksi nostettiin ajatus entistä oikeudenmukaisemman Suomen rakentamisesta. Tätä teemaa toteutettiin konkreettisimmin jatkosodan suosituin radio-ohjelma - Jahvetin kirjelaatikko. Jatkosodan radio-

Jatkosodan radiohistoriaan kuuluu myös Hitlerin vierailu Mannerheimin 75-vuotispäivillä, jolloin Yleisradion teknikko Thor Damen teki salaa ainutlaatuisen äänityksen.

historiaan kuuluu myös Hitlerin vierailu Mannerheimin 75-vuotispäivillä, jolloin Yleisradion teknikko Thor Damen teki salaa ainutlaatuisen äänityksen. Neuvostoliiton Suomeen suuntaama radiopropaganda jatkui sisällöltään räikeänä ja jäi vaikutuksiltaan melko tehottomaksi. Sen sijaan englantilaisten lähetykset vaikuttivat Suomen yleiseen mielipiteeseen ehkä enemmän kuin tähän asti on kuviteltu. Osittain näiden lähetysten vuoksi Suomen irrottautuminen Saksan rinnalta ja

Lapin sota eivät aiheuttaneet kansalaisten piirissä sellaisia ongelmia kuin etukäteen pelättiin.

Sotavuosien radiomme merkitystä voidaan arvioida monesta eri näkökulmasta. Tuosta merkityksestä on osoituksena esimerkiksi lunastettujen radiolupien lukumäärä. Se kasvoi vuodesta 1939 vuoteen 1945 mennessä 330.000:sta lähes puoleen miljoonaan kappaleeseen. Ohjelmiston osalta radio toimi talvisodassa ja jatkosodan alkuvaiheessa tärkeänä yhdyssiteenä aserintaman ja kotirintaman välillä. Kriisiaikoina kansalaisten ”uutisnäkö” kasvaa ymmärrettävistä syistä. Tässä tiedonvälitystehtävästä radiomme selviytyi kohtuullisella tavalla, vaikka sotasensuuri asetti sille omat rajoituksensa. Radiomme ehkä suurin merkitys liittyi ehkä kuitenkin kansallisen yhtenäisyyden ja valtiollisen rakenteen säilymiseen sotavuosien 1939 - 1945 dramaattisissa vaiheissa. Radion kautta luotiin kansalaisille visio ja lupaus entistä oikeudenmukaisemmasta Suomesta, joka huolehtii myös heikoimmista jäsenistään. Se oli maa, jonka puolesta oltiin valmiit taistelemaan.

Lännen etuvartio vai Venäjän luoteisrajan turva?

SUOMETTUMINEN

Kliseeksi on muodostunut sanonta, että Suomi oli rähmälään Neuvostoliittoon päin, etenkin 1970-luvulla. Kuitenkin elämänmuotomme oli koko ajan läntinen, ja läntiset kosketukset lisääntyivät. Oliko "suomettuminen" hinta, joka maksettiin lännettymisestä, kysyi historiaillan alustaja ja puheenjohtaja Jyrki Vesikansa 13.1.

■ ■ Oliko noottikriisin ja yöpakkasten jälkivaikutuksena se, että 1970-luvulla elettiin "toisia vaaran vuosia", kuten on väitetty? Mistä kaikesta oli vaiettava: menetetyistä Karjalasta, Neuvostoliiton sotilaallisesta uhasta? Kauanko meillä sodan jälkeen pelättiin miehitystä? Unelmaa Karjalan palauttamisesta ylläpiti itse asiassa Urho Kekkonen. Mikä oli maanpuolustuskyvyn osuus kokonaiskuvassa, entä puolustuskykyä koskevien käsitysten ja puolustustahdon? Keskustelijoina olivat historiantutkijat, professori Osmo Apunen, eversti, valt.tri Pekka Visuri ja professori Juhani Suomi.

- Linjojen rakentaminen ja nimeäminen on historioitsijain työtä, väitti Osmo Apunen. Sodanjälkeinen politiikka oli nuorallakävelyä, edettiin tilanteesta toiseen, sivulle ei voinut astua. [Origo kiteytti pakinassaan 50-luvulla: Paasikiven linja on kuin raitiovaunu: näyttää suuntamerkkiä, vaikka suuntia on vain yksi. Latojan huomautus.] - Paasikiven linjoja oli kaksi, edellinen

vuodesta 1941, myönnytysten linja konfliktin välttämiseksi, ja sodanjälkeinen Mannerheimin - Paasikiven linja, joka oli puolustuspoliittinen, pyrittiin oman liikkumavapauden säilyttämiseen tunnustettujen realiteettien rajoissa, keinot vaihtelivat. Paasikivi itse päiväkirjoissaan pyrki johtamaan linjansa routavuosista asti. Se oli jälkikäteistä teoriaa. Paasikiven linja opillisena ohjelmana oli sitten Jan-Magnus Janssonin

ja kumppaneiden konstruktio.

Puolustuspolitiikasta turvallisuuspolitiikkaan

Vuosina 1964 - 65 turvallisuuspolitiikka kytkettiin linjaan yläkäsitteeksi, ulkoministeriön ja pääesikunnan yleisesikuntaupseerien voimin. Tämä merkitsi, että mahdolliseen sotaan myös Venäjää vastaan tuli varautua.

Pekka Visuri yhtyi edellä esitettyyn. - Nelikymmenluvun

historianillan aiheena

Keskustelemassa Osmo Apunen, Jyrki Vesikansa, Pekka Visuri ja Juhani Suomi. Kuva: Jarmo Heinonen

lopulla ja viisikymmenluvulla maassa oli puoli miljoonaa sodan kokenutta nuorehkoa vereraania; ei tarvinnut kysyä, mikä on linja. Paasikiven ohjelma oli, että tehdään paljon, puhutaan vähän. Maan miehitys ilman vastusta ei olisi tullut kyseeseen. Koskaan ei puolustusvalmiutta jouduttu kohoittamaan kriisin vuoksi.

Erimielisyyttä ei saatu aikaan keskustelijainkaan kesken. - Kansallisten etujen ajaminen vaihte-

vissa olosuhteissa oli ohjelmana, edellytykset vaihtelivat, vahvasti Juhani Suomi. - Kekkonen sanoi Nixonille: Emme pyydä emmekä halua apua keneltäkään. Ideologisesti puolueeton Suomi ei ollut koskaan. Kuten Kekkonen sanoi venäläisille: "Suomi on aina kapitalistinen valtio, jos kansa niin haluaa, kuten luulen." Muroskohtia oli useita, noottikriisi, Kuuban kriisi... Tsekkoslovakiinan kriisi uudisti koko ajattelun.

Pitkästä yhtenäisestä linjasta ei kannata puhua, mentiin tilanteen mukaan. Sitä paitsi on muistettava, että poliittisen ja talouselämän piirissä oli erilaisia käsityksiä.

- Suomettumisteorioissa oli ja on taustalla epäily, että Venäjä koko ajan painoi päälle. Sitä viimeistä rajaa ei kuitenkaan koskaan tullut, totesi Apunen. - Turvallisuuspolitiikka oli Risto Hyvärisen käyttöön ottama termi. Korjausliikkeen taustana oli noot-

HISTORIANILTA

tikriisi. Vuoteen 1964 asti oli läh-
tökohtana ollut, että Suomi ennen
muuta on puna-armeijan luotei-
nen etumaasto: jos Suomi pystyy
omin voimin siitä vastaamaan,
NL ei puutu. Nyt puolustusvoi-
mat jakaantuivat kolmeen osaan:
vakinaiseen armeijaan, aluejouk-
koihin ja salaisiin irti jätettyihin
reserveihin. Venäläiset tiesivät,
että viimeksi mainitut olivat sitä
varten, että myös heidän maahan-
tuloaan voitaisiin tarpeen vaatiessa
torjua.

Aiottiinko koko Suomea puolustaa?

- Mannerheimin maaginen raja oli ollut Oulussa, sanoi Apunen.
- Sen pohjoispuolitse venäläiset voisivat mennä Norjaa kohti. Kekkonen ei torjunut tätä ajatusta.

- Mannerheimin hautajaisissa 1951 marssivat keskimäärin 35-vuotiaat reservinupseerit vapaudenristi rinnassa, luonnehti Vesikansa. - Oliko armeijalla jo silloin tai vielä silloin tietoinen pyrkimys vastustaa myös Neuvostoliiton hyökkäystä?

- On itsestään selvää, että koko Suomea piti puolustaa, painotti Visuri. Tilannetta ei nähty kireäksi ennen ydinuhkan tiivistymistä 1957. Suomi tuli sotilaspoliittisesti tärkeäksi, kun Norjaan tuli NATO:n tukikohtia. NATO lensi Suomen ilmatilassa, eikä tähän voitu puuttua.

- Jukka Rislakin kirjasta näkyy, että myös NATO osasi painostaa, vahvasti Juhani Suomi.

Vuoden 1956 presidentinvaalien jälkeen presidentti ja armeija suhtautuivat toisiinsa epäluuloisesti. Sutela komentajana normalisoi suhteet.

Kuka oli YYA:n arkkitehti?

Vesikansa kysyi keskustelijain käsitystä siitä, perustuiko YYA-sopimus Mannerheimin luonnokseen. - Heinrichsin muistiot vuosilta 1944 - 48 ovat tässä suhteessa valaisevia asiakirjoja, sanoi Apunen. Sama Heinrichs, joka vuonna 1940 sitoi Suomen Saksan Barbarossa-suunnitelmaan [Venäjän-sotaan], jo vuonna 1945 rakensi liittoa Venäjän kanssa. Aikamoinen reaalioliittinen tempku!

Mannerheimin - Heinrichsin johtoajatus vuodesta 1945 oli, että jos Suomi pystyy vakuuttamaan Venäjän siitä, että Suomi pystyy itse turvaamaan Venäjän luoteisrajan turvallisuuden, Venäjä pysyy poissa, Visuri puolestaan vastasi. Juhani Suomi lisäsi Venäjän tietäneen, että YYA:n 2. pykälän sitovuutta pyrittiin lieventämään, itse sopimuksesta luopumatta. Apunen vei luoteisraja-kysymyksen tähdentämisen jo Jartsevin salaneuvottelujen aikaan, 30 - 40-lukujen vaihteeseen. Luoteisrajan turva oli avainasia, joka Suomessa vasta hitaasti yleisesti omaksuttiin.

Finnlandisierung

Puhuttiin suomettumisen käsitteestä. Franz-Joseph Strauss

otti Finnlandisierung-käsitteen laajaan käyttöön vastustaessaan Willy Brandtin idän-liennytyso-
politiikkaa. Kissinger puhui koko Euroopan suometumisesta. George F. Kennan puolestaan totesi, että sana on huono käsite kuvaamaan onnistunutta ulkopoliitiikkaa. Kansainvälisessä käytössä termi oli jo väljähtynyt, kun se vielä Suomessa kävi lyömäaseesta.

- Olihan Neuvostoliitto vahvasti läsnä Suomessa, puuttui maan sisäisiin asioihin, ja suomalaiset sallivat sen, kun eivät muuta voineet, kärjisti Apunen. Pyrittiin vain estämään otteen tiukentuminen. Tässä Apunen jälleen mainitsi Risto Hyvärisen nimen. - NL puolusti sitä minkä oli saavuttanut, Apunen huomautti. - Mikä suurvalta ei niin tekisi? Norja sitoi NATO-politiikkansa Suomen NL-suhteisiin, Ruotsi ja Tanska pitivät NL:n läsnäoloa Suomessa selvänä. Käsite jumiutui Suomen sisäpolitiikkaan, kun joka puolueessa oli kaksi siipeä... "Neuvostovastaisuus" oli toinen lyömäase, sitä saattoi olla mikä hyvänsä. Sosiaalidemokraatit halusivat ajaa Kekkosesta vasemmalta ohi, kunnes Koivisto pääministerinä kävi jarruttelemaan.

Juhani Suomi totesi, että todisteita oman pesän likaajista arkistoaineistossa on paljon. Mutta samaan aikaan, 70-luvulla, Suomi väänsi kättä NL:n kanssa ja USA alkoi ilmaista luottamusta Suomen politiikkaan.

- Sisäpoliittinen sota oli hel-

vetin raakaa, kuvasi Apunen, hänkin aikalaistodistajana. - Oliin ulkona tai sisällä. Kekkonen toimi tilanteessa oikein, mutta kovalalla hinnalla.

Keskustelun aikana Martti Enäjärvi kertoi, että Paasikiviseura kavahti Finnlandisierung-termiä. “Onko paha, jos eri järjestelmän omaavat valtiot osaavat elää keskenään?”

Suomi oli todella poikkeustapaus

Suomen asema oli kansainvälisesti katsoen hyvä. - Meillä oli kahdesti vuodessa pääsy Kremlin neuvotteluihin, muistutti Apunen. - Vietnamin sodan aikaan Suomi ainoana Pohjolan maana sai USA:ssa arvosanan “luotettava”, totesi Visuri. Kekkonen valtiovierailu USA:ssa järjestettiin pitkän kaavan mukaan. SALT- ja ETYK-kokouksia ei olisi voitu järjestää ilman USA:n hyväksymistä. Venäjälle Suomi oli näyteikkuna, malli suhteista, jotka se olisi halunnut kaikkien Euroopan maiden kanssa.

Entäs jos...

- Olisiko NL ryhtynyt sanktioihin, onko siitä näyttöä, kysyi Lauri Palojärvi. Oliko suomettuminen tarpeen? Kysymykseen yhtyi Vesikansa: - Entä jos Fagerholmin kolmannen hallituksen ei olisi annettu kaatua NL:n vaatimuksiin?

Suoraa vastausta ei tullut. EFTA- ja sittemmin EEC-neuvotte- lujen vaikeus oli NL:n jarrutusta. Apunen kertoi, ettei lännen tie-

dustelu nähnyt Suomen 70-lukua “vaaran vuosina”. - Kolme neljästä suomalaisesta ei nyt näe Venäjää uhkana, nyt vallitsee snellmanilainen pax Russica, Apunen luonnehti. - Venäjän huolet ovat nyt toisaalla, sanoi Visuri, miljardi muslimia, lähes puolitoista miljardia kiinalaista. - Jos Pähkinäsaaren rauhasta (1323) alkaen lähdetään Suomen ja Venäjän suhteita katsomaan, 20 vuotta on kovin lyhyt aika johtopäätösten tekemiseen, sanoi Suomi. - Venäjän klassisessa kirjallisuudessa Pyhä Venäjä on lännen etuvartio tataareja ja mongoleja vastaan. Onko Venäjä muuttunut? Turvallisuuksintressit ovat joka tapauksessa samat kuin ennenkin.

[Puhuttavaa olisi ollut paljon, mutta illalla on rajansa. Henkinen suomettuminen, jota Reporadion “Naapurineljännekset” ja “Näin naapurissa”-ohjelmat mielenkielisine kaunisteluineen ruokkivat. Osattiin täälläkin kaksoisajattelu, kuten vaikkapa Virossa, Puolassa ja Tsekkoslovakiassa - ajattelu, johon oli löydettävissä puoliksi unohtuneita perinteitä routavuosilta. Varovaisuus, joka tämän päivän huolettomalle sukupolvelle, myös toimittajille, on täysin käsittämätöntä.]

Finnlandisierung

1970-luvulla, jota maanpuolustus- kursseilla luonnehdittiin “syvän rauhan ajaksi”, muuan suomalainen everstiluutnantti ajeli lomamatkalle Länsi-Saksan halki Sveitsiin. Zürichissä hän meni il-

lalla paikallisten ystävien kanssa yhdelle paikalliseen Kneipeen. Uteliaat sveitsiläiset kyselivät Finnlandisierungista.

- Tänne tullessani blokeerasi Saksassa tienristeystä panssarivaunu, jonka kannella paistat- telivat päivää ei-eurooppalaisen näköiset sotilaat vieraisa uni- vormuissa. Sellaisia ei ole meillä Suomessa. Sitä on Finnlandisierung. Olen käynyt myös Kanadassa ja nähnyt siellä vieraan vallan laukaisualustoja. Sellaisia ei meillä ole. Sitä on Finnlandisierung.

Seuraavana aamuna eversti- luutnantti kauhukseen näki kuvansa Neue Zürcher Zeitungissa. Kaksi palstaa, kahden palstan otsikko: “Suomalainen esikunta- taupseeri kertoo, mitä Finnlandisierung ei ole.” Toivottavasti ku- kaan Suomessa ei huomaa juttua, everstiluutnantti toivoi.

Helsinki-Vantaalla odotti käsky välittömästi ilmoittautua puolustusvoimien komentajalle. - Seuraavan kerran, kun evers- tiluutnantti tuntee tarvetta antaa ulkopoliittisia lausuntoja ulko- maalaisille, ne kiertävät pääesi- kunnan kautta. Sitä nimittäin on Finnlandisierung.

Yrjö Larmola

JÄNISJAHTI Kytäjällä

Perinteinen Kytäjän jänisjahti järjestettiin tänä vuonna 20.1.2011 totutusta hieman poiketen. Menneinä vuosina olemme aloittaneet jahdin Kytäjän kartanon metsästysmajalla, joka sekkin on läheltä kartanon kokoinen ja oloinen.

■ ■ Nyt kyseinen rakennus on kuitenkin mittavan saneerauksen alaisena ja väistöpaikaksi tarjoutui Kytäjä Golfn klubirakennus. Kokoonnuimmekin klubirakennukselle kirpeässä pakkassäässä heti aamulla kello 8:00 lähtien aamiaista nauttimaan. Nopean ryhmiin jaon ja metsästyksestä

vastaavan kantahenkilökunnan opastuksen jälkeen suunnistimme kohti jahtimaita.

Lumipeite maastossa oli puolen metrin ja metrin välillä ja olikin heti selvää, että jahtiolosuhteet tulevat olemaan ankarat sekä koirille että miehille. Klubilaiset oli jaettu kolmeen ryhmään jotka tukeutuivat kahteen nuotiopaikkaan maastossa. Koiria oli saatu paikalle 5, mikä takasikin varsinaisen ajotyön suorittajille lepoa kun koiria voitiin vaihdella.

Ajoja saatiin aikaiseksi kaikkien ryhmien osalta muutamia, mutta vain yksi ryhmä onnistui

saaliinsaannissa. Koiramiehenäkin toiminut ja ainoa lumikengillä varustettu Vesa Vesterinen toi metsästä komean tupsukorvan. Oheisessa kuvassa saalista pitelee veli Seppo Snellman.

Jahti saatiin päätökseen ilta-päivällä kahden maissa. Jäljellä olikin enää jahdin jälkeinen yhteinen saunominen klubirakennuksen naisten saunassa. Suurkiitokset jälleen kartanon ja Kytäjä Golfn välle.

Kuva ja teksti Hannu Vaahtio

Vanhoiden veljien nuoruudessa Klubi oli nuori

Ikäeroa nelisen vuosikymmentä

Klubi muistaa iäkkäitä jäseniään vuosittain tarjoamalla kutsuvierasillallisen. Spartan hallitsevaan vanhojenneuvostoon, gerusiaan, antiikin aikoina kelpuutti jäseneksi 60 vuoden ikä, mutta silloin elettiin lyhyemmin; Klubissa vanhuus alkaa 70:stä. Muutkin klubiveljet olivat tervetulleita juhlimaan ikääntyneitä. Sali oli täysi illalla 20.1.

■ ■ Klubin orkesteri viritti aluksi Elämän juoksuhaudoissa. Myös muu orkesterin ja kuoron tarjoama musiikki oli isänmaallista ja EU-kansallista, tunnelmaa kohottavaa. Paikalle saapui etevä viulisti Mervi Myllyaho, joka soitti ensin kiltisti kuunteleville veljille, toisessa jaksossa veti joustaan reippaasti puheensorinan ylitse.

Juhlapuhuja, johtokunnan jäsenen Jari Karpakka, muisti vanhimpia läsnäolijoita, Aarne Aarniota (1917), Antero Kalliota ja Pentti Rautimoa (1918) sekä Pekka Manniota ja Eero Saarenheimoa (1919). Klubi-ikältään vanhimpana läsnä oli Mannio, jäsen vuodesta 1945.

Klubin jäsenmäärä on runsaiden parin vuosikymmenen aikana tuntuvasti kasvanut, totesi Karpakka, ja lähenee nyt kolmea tuhatta. Neljännos on alle 50-vuotiaita, 70 vuotta täyttäneitä on viidennes. Mikä tekee Klubista niin kiinnostavan? Karpakka viittasi vuotuisten tilaisuuksien monipuolisuuteen ja lukumäärään - viime vuonna noin 120 tapahtumaa. "Mielestäni erityinen arvo

Kuvassa Martti Enäjärvi, Pentti Rautimo, Kalevi Vatanen ja Aarne Aarnio.
Kuva: Arto Toivanen.

klubissamme onkin nimenomaan siinä, että se yhdistää eri ikäpolvia saman katon alle yhteisissä klubilloissa, harrastuksissa, kulttuuri-rienoissa taikka vain vapaassa keskustelussa."

Karpakka viittasi klubitilojen laajentamiseen kellarikerroksessa. Olot väljenevät. Myös senioritilaisuuksia on tarkoitus kehittää edelleen.

"Teknisesti olisi jo nyt mahdollista, että esitelmämme ja ohjelmatilaisuutemme olisivat katsottavissa kotoa tietokoneruudun välityksellä. -- Vaikka olenkin uuden teknologian aktiivinen puolestapuhuja, en silti usko, että klubitoiminnassa verkko ihan koskaan korvaa fyysisistä paikallaoloa. Tietotekniset apuvälineet voivat toki sitä monella tavalla täydentää. Jäisiväthän niissä tilanteissa keittiömme tarjoamat ihanat herkut ja niin mukava henkilökuntamme verkon taak-

se. Myöskään veljesmaljan kottaminen ei tunnu ihan samalta verkkoyhteyden kautta kuin täällä juhlavassa klubin pääsalissa Onni Ojan suuren Suomen Tie -maalausjuurella, varsinkaan silloin, kun paikalla on näin paljon hienoja klubiveljiä ja ystäviä juhlassa asuissaan."

Silläkin uhalla, että herätän nuoremmissa klubiveljissä kateutta, kerron, mitä söimme: savulammasteittoa kateleipineen, siikaa, joka oli kotoisin Ikaalisista, oululaisessa tattikastikkeessa, suklaatorrtua. Siis lähes Isänmaamme koko kuva. Malttakaa odottaa, vuoronne tulee.

Yrjö Larmola

Musiikki-ilta Suomalaisella

Musiikki-ilta käynnistyi Letkis-merkeissä. Kirjailija Juha Henriksson etualalla Kuvat: Elias Iirola.

Musiikki soi klubilla monissa tilaisuuksissa sekä soitettuna että laulettuna. Klubilla on jo 10 vuotta täyttänyt kuoro ja pari vuotta nuorempi puhallinorkesteri. Klubilla vieraillee monissa eri tilaisuuksissa sekä maamme eturivin laulajia ja soittajia että nuoria tulevaisuuden lupauksia.

■ ■ Musiikkitarjonnan osalta voimme perustellusti kutsua itseämme kulttuuriklubiksi. Kulttuuritoimikunta päätti lisätä tarjontaa perustamalla erityisen ”Musiikki-illan”. Tarkoituksena on tuoda esille maamme eturivin musiikkihenkilöitä sekä sanan että heidän aikaansaamansa musiikin kautta.

Ensimmäinen Musiikki-ilta toteutettiin yhden suomalaisen populaarimusiikin keskeisimmän vaikuttajan, Rauno Lehtisen

ja hänen musiikkinsa merkeissä. Illan suunnittelussa ja toteutuksessa oli mukana myös Rauno V Lehtinen muistoyhdistys, joka erityisesti osallistui illan esiintyjien hankintaan.

Illassa yhdistyivät Juha Henrikssonin päähenkilöstä kirjoittaman syksyllä 2010 ilmestyneen kirjan ”Toiset meistä” esittely kirjailijan itsensä toimesta ja Lehtisen tärkeimpien sävellysten esitys Klubin puhallinorkesterin,

Klubilla

kapellimestarina Paul Jaavamo, toimesta. Solisteina esiintyivät Inga Sulin ja Eero Sinikannel, laulu sekä Mervi Myllyoja, viulu. Illan monipuolisena ja viihdyttävänä juontajana toimi Seppo Hovi milloin mikrofoniin ja milloin flyygelin ääressä.

Ilta alkoi, kuinkas muuten, Lehtisen suurimmalla menestyskappaleella ”Letkis”, joka oli entien ulkomaisia Teosto-korvauksia saanut suomalainen sävellys

1960- ja 1970-luvulla. Sen tunnelmissa Juha Henrikson esitteli kirjaansa, jossa yhdistyvät sekä monipuolisen ja valtaisan tuotteliaan musiikkimiehen elämäntarina iloineen ja murheineen syntymästä kuolemaan sekä varsin syvälliset analyysit hänen merkittävimmistä sävellyksistään ja sanoituksistaan.

Lehtinen oli mukana säveltäjänä, sovittajana, sanoittajana, tuottajana, kapellimestarina, soit-

tajana ja jopa laulajana tuhansilla äänitteillä sekä lukuisissa televisio-ohjelmissa ja elokuvissa. Lehtinen oli myös uskomattoman monipuolinen multi-instrumentalisti, joka hallitsi pääsoittimiensa viulun ja saksofonin lisäksi esimerkiksi mandolinon, basson ja sähköurut.

Lehtisen musiikkituotantoa leimaa poikkeuksellinen tyyllinen laajuus, jonka juuret ovat hänen musiikillisessa taustassaan, totesi Henriksson ja jatkoi, kuinka Rauno Lehtinen jo 5-vuotiaana alkoi soittajauransa pystyhuilulla ja pian tuli mukaan viulu ja jazzinnostuksen mukana myös saksofoni.

Klassisen musiikin peruskoulutus yhdistettynä jazz-harrastukseen, tanskalaiseen huippumuusikkoon Jörgen Peterseniin tutustuminen ja hänen mukanaan Tanskaan muutto, toimiminen orkesterimuusikkona myös mm. Tukholmassa loivat sen vankan ja monipuolisen pohjan, jolta Lehtinen Suomeen palattuun ainutlaatuisen uransa loi.

Tärkeimmät virstanpylväät olivat toiminta Mosse Vikstedtin johtaman Discophon-yhtiön tuottantopäällikkönä ja sen jälkeen 10 vuotta Mainos-TV:n kapellimestarina. Tämä oli ajanjako, jolloin allekirjoittanutkin henkilökohtaisesti yhtiön hallintojohtajana tutustui Raunoon, siellä yleisesti Raneen. Sain läheltä seurata hänen uskomatonta työtarmoaan, loistavaa huumorintajuun ja täsmällisyyttään hallintoasioissa

MUSIIKKI-ILTA

Musiikki-illan juontaja, isäntä, Klubin toiminnanjohtaja, solistit kukitettuina, kapellimestari, joukko soittajia sekä keskipisteessä illan teema musiikkineuvos Rauno Lehtinen.

ja jopa soittaa hänen kanssaan ”Maikkarin” pikkujoulujuhliissa.

Henrikssonin mukaan, Lehtisen julkisuuskuva oli varsin pidättyväinen, mutta kollegoidensa seurassa hän oli nokkela ja sanavalmis seuramies. Erityisesti sekä ulkomaan- että kotimaan matkoihin liittyy runsaasti hauskoja tarinoita. Niitä kirja vilisee ja Sepon ja Juhan välinen dialogi oli niitä pullollaan. Sääli, että sitä dialogiaa ei nauhoitettu. Pari työteliään säveltäjän ja sovittajan, jonka tulokset valmistuivat usein viime hetkillä tai jopa sen jälkeen Henriksson herkullisesti kuvaili seuraavasti:

Saapuessaan myöhässä ää-

nitysstudioon hän saattoi kertoa, ettei päässyt ajoissa, koska ”TVH oli kaivanut ison montun autotallin oven eteen” tai ”Toshiban jauhot eivät sopineet 3M:n kopiokoneeseen” tai ”Tulin juuri saunasta, ymmärrättehän kaverit, etten voinut jättää valtion päämiestä yksin lauteille”.

Henriksson tiivisti käsityksensä Lehtisen musikaalisesta ylivertaisuudesta seuraavasti:

”Rauno Lehtisellä oli kyky omaksua nopeasti uudet musiikkivirtaukset ja tehdä niiden pohjalta omia, persoonallisia sävellyksiä, Hän oli sisäistänyt musiikkialan vanhan viisauden:”älä laita kaikkea osaamistasi yhteen

kappaleeseen”. Esimerkiksi Euroviisuihin sävelletyt kappaleet (mm. Tom Tom Tom) ja hänen suurin menestyksensä Letkis ovat riittävän yksinkertaisia, jotta ne vetoaisivat suureen yleisöön. kun sen sijaan jazz-iskelmissä tai vaikkapa bossa novassa Toiset meistä on hyvinkin hienostunutta soinnutusta”.

Henrikssonin lopputiivistelmä Lehtisestä säveltäjänä: ”Vaikka Lehtinen on säveltänyt myös haikeita mollikappaleita, hänen tuotantonsa on yleisesti ottaen tunnelmaltaan kepeämpää ja eurooppalaisempaa kuin suomalainen populaarimusiikki keskimäärin. Hänellä oli kyky sävel-

tää iloisesti myös mollissa, mistä hyviä esimerkkejä ovat Letkis ja Punaista shampanjaa”.

Tämän jälkeen alkoi illan musiikkiosuus, jossa Seppo Hovi toimi, kuten hän itse esitteli, (urheilu)selostajana Juha Henriksson asiantuntija kommentaatorina ja esiintyjät niin solistit kuin orkesteri pääosan suorittajina, joiden suorituksia ei kuitenkaan arvostella, vaan aplodein palkitaan.

Illan aikana ehdittiin esittää 11 Rauno Lehtisen sävellystä, jotka kaikki juontaja-kommentaattoripari esitteli hyvin monipuolisesti ja monasti erittäin hauskein ja osuvin sanankääntein. Se innosti yleisön sekä nauruun että lähes kyyneliin ja inspiroi soittajat ja uskoakseni myös solistit hyvin tunnelmallisiin suorituksiin.

Lähes kaikki esitetyt kappaleet on Henrikssonin kirjassa hyvin seikkaperäisesti analysoitu ja ne tiivistäen tulivat myös esille ennen esitystä ja näin uskon sinänsä tuttujen sävellysten myös aenneen kuulijoille aivan uudella tavalla.

”On hetki”, ”Muistan kesän” ja Tom Tom Tom Inga Sulinin laulutulkintoina, ”Muuttuvat laulut”

Mervi Myllyojan viulutulkintana, ”Kun päättyy työ” Eero Sinikanteleen laulutulkintana eivät varmaan jättäneet ketään kylmäksi. Aivan erityinen nostalgia liittyi Lehtisen elokuvaan Vodkaa komissaario Palmu sävellettyyn lauluun ”Kevätkoivu”, jonka Inga Sulin ensimmäisenä aikanaan

esitti ja nyt vuosien jälkeen uudestaan aivan äärimmäisen herkästi.

Tämän jälkeen Seppo hyppäsi flyygelin ääreen ja säesti loisteli-aasti Ingan tulkinnat sävellyksistä ”Lauluni” ja ”Toiset meistä”, jotka alunperin oli sävelletty Laila Kinnuselle. Sepon show jatkui ja hän konkreettisesti flyygelin ääressä esitti, miten yhden nuotin kappale voi muuttua taiteeksi,

Iloinen ilta päättyi Juha Henrikssonin signeeratessa kirjaansa lukuisille klubilaisille orkesterin esittämään ”Kolibriin”, Lehtisen ensimmäiseen sähkömandoliinilla vuonna 1961 levyttämään omaan sävellykseensä.

kun sen oikein rytmittää ja soinnuttaa. Tässä oli Raunon nerous Seppo päätti esityksensä.

Illan virallinen osa päättyi tietenkin ”Punaiseen shampanjaan” ”Pink Champagne”. Tällä sävellyksellä Rauno Lehtinen pyrki ”vapautuneeseen vapputunnelmaan”. Sovituksessa on tavoiteltu ”palokuntien soittotapaa”, jossa muusikot soittavat tarkoituksellisen ”värisevästi” hieman huonolla ansatsilla. Kuulijat määriteltkööt, mahtoiko puhallinorkesterimme tässä onnistua.

Iloinen ilta päättyi Juha Henrikssonin signeeratessa kirjaansa lukuisille klubilaisille orkesterin esittämään ”Kolibriin”, Lehtisen ensimmäiseen sähkömandoliinilla vuonna 1961 levyttämään omaan sävellykseensä.

Lopuksi lainauksia erään läsnä olleen klubiveljen, Ossi Kettusen spontaanista kommentista.

”Erinomainen ajatus saada aikaan jonkun keskeisessä asemassa olleen kevyen musiikin alan säveltäjämme elämästä ja musiikista kertova ilta”.

”Lehtisen elämän ja työn esittely kirjan kautta toimi hyvin etenkin, kun Juha Henrikssonilla tuntui olevan vallan mainio tyyli kirjoittaa Lehtisestä ja sujuva ulosanti”.

”Orkesteri selviytyi hienosti taustoittamaan solistien esiintymistä sekä omissa numeroissaan”

”Solisti ja juontaja saavat erityismaininnan ja kiitokset”.

”Valitettavasti klubimme äänentoiston laatu ei ole musiikkilinen”

”Lisää tällaisia musiikki-illoja, meillä klubilaisilla on loistavaa kulttuuritoimintaa”.

Palautteesta päätellen seuraava Musiikki-ilta varmaan järjestetään taas ensi vuoden tammi-kuussa.

*Timo Kivi-Koskinen
Musiikki-illan isäntä*

Rauno Lehtisestä lisää:
www.klubi.fi/lehtinen.doc

Paavo Väyrynen:

”Ihmiskunnalla on edessään

Klubin perinteisen ministerilounaan vieraana oli tammikuun lopulla ulkomaankauppa- ja kehitysministeri Paavo Väyrynen. Hänen yhteiskunnallisesta toiminnastaan kertova meriittilista hakee vertaistaan. Ministeripäiviä oli Paavon nimipäivänä 25.1. takana 5 845, mikä on toiseksi eniten maamme historiassa.

■ ■ Eduskuntaan Väyrynen on tullut valituksi kymmenen kertaa. Euroopan parlamenttiin hänet on valittu kerran eduskunnan päätöksellä ja kolme kertaa yleisillä vaaleilla. Valtakunnallinen äänikuningas Väyrynen on ollut kertaalleen sekä eduskuntavaaleissa että EU:n parlamenttivaaleissa. Lienevätkö nämä poikkeuksellisen mittavat näytöt syynä siihenkin, että valtiotieteen tohtori Paavo Väyrysen esiintymisistä turha vaatimattomuus on matkan varrella karissut.

Lounaspuheensa teemat Väyrynen oli valinnut omista virkatehtävistään, vaikka käsitteikin niitä varsin leveällä otteella. Perspektiiviä häneltä löytyykin, sillä ensimmäisen kerran hän johti ulkoministeriötä jo 1970-luvun lopulla Sorsan II-hallituksessa. Tuohon aikaan ulkoministerin salkussa olivat perinteisten ulkoasioiden lisäksi myös ulkomaankauppa- sekä kehitysyhteistyöasiat. Viimeiset kaksi vaalikautta ulkomaankauppaa ja kehityspolitiikkaa on hoitanut oma ministerinsä, jonka vastuulla on myös lähialueyhteistyö Venäjän kanssa.

Ministeri Paavo Väyrynen Klubilla. Kuva Elias Iirola.

Väyrynen piti nykyistä jakoa hyvänä ja katsoi myös, että kehityspolitiikan painoarvo tulee jatkossa edelleenkin kasvamaan. Väyrysen mukaan ne maat, joissa ulkoasiat ja kehitysyhteistyöasiat ovat yhden ministerin salkussa, lähettävät kehitysministerikokouksiin usein pelkän virkamiesedustuksen, mitä Väyrynen piti huonona asiana.

EU:lla on yhteinen kauppapo-

litiikka. Sitä on kehitetty jo EEC:n perustamisesta lähtien. Jäsenmaiden ministerit osallistuvat EU:n kauppapolitiikan ohjaamiseen aktiivisesti. Viennin edistäminen on sitä vastoin jäsenvaltioiden omis- sa käsissä. Kuluneen vaalikauden aikana Väyrynen kertoi tehneensä yli 30 vienninedistämismatkaa eri puolille maailmaa. Suomalaisten yritysten painopistealueista kertoo- nee se, että Kiinaan ja Intiaan on

aikamoiset ongelmat”

tehty kaksi matkaa kumpaankin, kun muualle riittää kerta vaalikaudessa. Väyrynen totesikin, että matkakohteet valitaan Finpron ja yritysten intressien pohjalta.

Vaikka kaukaiset maat ovat tärkeitä, Väyrynen katsoi, että myös uudet EU-maat, kuten Bulgaria, Slovakia ja Slovenia, kiinnostavat. Arabimaat ovat suomalaisyrityksille iso potentiaali, minkä johdosta yksi tuoreimmis-

ta matkoista suuntautuikin juuri Saudi-Arabiaan ja Arabiemiraatteihin.

Keskustelun aikana puheenjohtaja Johannes Koroma esitti ministerille mm. Venäjään ja Venäjän kauppaan liittyviä kysymyksiä.

Väyrynen kertoi, että Venäjä on Suomen suurin kauppakumppani erityisesti tuonnin takia. Venäjä on alkanut näkyä suomalaisyritysten vientikaupassa myös laajempänä, mitä aikaisemmin. Pietarin ja Moskovan ohella uusia kohteita on haettu mm. Sotshin ja Kazanin suunnalta. Suomalaisyritysten investoinnit ovat Väyrysen mukaan noin 7 miljardin euron tasolla, mistä määrästä Fortum edustaa isoa osaa. Toimintaympäristön epävakaus on investointien jarruna. Kun Venäjällä on iso halu WTO:n jäseneksi, tämän tulisi Väyrysen mukaan heijastua myös Venäjän pyrkimyksiin poistaa valitsevaa epävakautta. Investointisuojausopimus on tuloillaan ja se voidaan tehdä hänen mukaansa myös maakohtaisesti.

Venäjän presidentin päättämät, ulkomaalaisia koskevat maakaupparajoiutukset eivät tulleet ministerille yllätyksenä. Itse periaate oli ollut tiedossa jo pitkään. Rajoituksen piiriin kuuluvan alueen laajuus kuitenkin yllätti. Parhailaan ministeriö pyrkii selvittämään, mitä rajoitus käytännössä tarkoittaa. Varsinaiset neuvottelut asiasta on tarkoitus aloittaa Venäjän kanssa lähiaikoina.

Kehityspolitiikasta ministeri

Väyrynen puhui paljon ja motivoituneesti. Hän korosti, että kyse ei ole vain ”avusta”. Rio de Janeiron kehitys- ja ympäristökonferenssi v. 1992 aloitti uuden ajan. Nyt haetaan vastauksia ilmastoston muutokseen, metsien suojeluun sekä ympäristön monimuotoisuuden säilyttämiseen. Hän kertoi myös laittaneensa tuoreena kehitysministerinä neljä vuotta sitten uusiksi kehityspoliittisen ohjelman. Se keskittyy ympäristöllisesti, taloudellisesti ja yhteiskunnallisesti kestävien ratkaisujen etsimiseen.

Parhailaan valmistaudutaan Rio+20 –konferenssiin. Tavoitteena on mm. liittää ympäristö- ja kehitysasiat tiiviimmin toisiinsa. Suomella on Väyrysen mukaan aktiivinen rooli näissä asioissa. Presidentti Tarja Halonen on yhteispuheenjohtajana konferenssin valmisteluryhmässä. Suomi on tehnyt v. 2009 aloitteen myös transatlanttisesta yhteistyöstä.

Väyrysen mukaan Suomi ajaa kiinni kehitysapumäärärahoja koskevaa tavoitetta 0,7 % bruttokansantuotteesta. Viime vuonna oltiin tasolla 0,55 %. Tänä vuonna päästäneen 0,58 %:iin ja vuonna 2015 ollaan tavoitteessa. Määrärahoja on lisätty, mutta BKT:n supistumisellakin on ollut vaikutuksensa osuuden kasvuun, Väyrynen totesi. Keskustelun yhteydessä hän muisti mainita olleensa itse asettamassa vuonna 1973 yhdessä silloisen pääministeri Sorsan kanssa 0,7 %:n tavoitetasoa. Ensimmäisen kerran siihen

MINISTERILOUNAS

yllettiin Väyrysen mukaan Harri Holkerin hallituskaudella.

Keskustelujakson aikana klubbiveljiä kiinnostivat jo aiemmin kerrotun lisäksi mm. maailman väestönkasvu, EU:n tulevaisuus ja siihen liittyen myös Suomen tie EU:n jäseneksi, arktinen yhteistyö sekä pääministeri Mari Kiviniemen aloite yhteiskuntasopimuksesta.

Ministeri Väyrynen ilmoitti halunneensa nykyisen hallituksen ohjelmaan kannan väestönkasvun hillitsemisestä. Asia kuulemma kuitenkin torpattiin (Väyrysen oma ilmaisu) jo virkamiesvaiheessa. Hän kertoi, että pikkuhiljaa on ryhdytty antamaan periksi poliittisesta korrektiudesta väestönkasvusta puhuttaessa, Hän sanoi, että ihmiskunnalla on edessään aikamoiset ongelmat. Yhteiskunnalliset paineet alkavat purkautua, kun eletään finanssikriisiä. Kansa siirtyy kaduille.

Väyrynen viittasi piakkoin julkaistavaan kirjaansa, jossa hän kertomansa mukaan toteaa, että maailman johtajilla on kasvava paine ryhtyä tekemään todellista ihmiskuntapolitiikkaa juuri väestönkasvun sekä siihen liittyvien yhteiskunnallisten ongelmien ratkaisemiseksi.

Talouden kansainvälinen taantuma on heijastunut Väyrysen mielestä myös EU:n tulevaisuuskeskusteluun. Hän totesi, että jotkut piirit käyttävät finanssikriisiä hyväksi EU-liittovaltiokehityksen edistämiseksi. Väyrysen mukaan olisimme menossa kohti Neuvos-

toliiton mallia, jos kansallisvaltioiden päälle rakennetaan uusi ”valtiojärjestelmä”. Sanomattakin oli selvää, että Väyrynen itse ei kannata EU:n kehittymistä liittovaltion suuntaan.

EU-jäsenyyttä selkeämpi kanta ministerillä oli euroon. Hän ei pitänyt euroon liittymistä järkevänä päätöksenä.

Väyrynen selvitti kuulijoille myös omaa käsitystään siitä, olisiko Suomen aikoinaan viisasta liittyä EU:hun ja onko jäsenyys ollut Suomen kannalta hyvä vai huono asia. Hän näki, että jos Suomi ei olisi liittynyt, myös Ruotsi olisi jäänyt ulkopuolelle. Tästä olisi hänen mukaansa seurannut sekin, että EU ei olisi laajentunut myöskään itään. Moni EU:n nykyinen ongelma olisi poissa, Väyrynen sanoi.

Paavo Väyrynen suhtautui aikoinaan hyvin epäilevästi Suomen EU-jäsenyyteen. Hän kyllä kannatti jäsenyyshakemuksen jättämistä, mutta enemmänkin vain sen selvittämiseksi, millä ehdoilla Suomi jäseneksi pääsisi. Väyrynen erosi ulkoministerin tehtävistä, kun Suomi jätti jäsenhakemuksensa v. 1993.

EU-jäsenyyttä selkeämpi kanta ministerillä oli euroon. Hän ei pitänyt euroon liittymistä järkevänä päätöksenä. Retorisesti hän kysyi, että jos Suomi ei olisi mennyt euroon, olisiko sinne jäänyt vain Ranska, Saksa ja Beneluxmaat.

Pohjoismaiden välisen yhteistyön ja arktisen yhteistyön kannattajaksi Väyrynen sen sijaan ilmoittautui varauksetta. Arktisten alueiden roolin hän näkee vahvistuvan siellä olevien energia- varojen vuoksi sekä mahdollisesti avautuvan meriväylän ansiosta. Suomessa olevan arktisen meriosaamisen kannalta tämä tarjoaa Väyrysen mielestä uusia kasvun mahdollisuuksia.

Pääministeri Mari Kiviniemen ehdotusta yhteiskuntasopimuksesta ulkomaankauppa- ja kehitysministeri Väyrynen kannatti. Hänen mielestään edessä on laaja kestävyysvaje, joka on enemmän kuin talousasia. Uuden nousun turvaamiseksi tarvitaan laaja-alaista yhteisymmärrystä, Väyrynen korosti.

Hän näki Kiviniemen ehdotuksessa edesmenneen keskustalaisen kilpakumppaninsa, valtioneuvos Johannes Virolaisen vuonna 1964 pääministerinä esittämän ns. linnarauhan kaltaisia piirteitä.

Kalevi Suortti

Gastronominen ilta Mannerheimiä muistellen

Risto Lehmusoksa kertoo Marskin suhteesta ruokiin ja juomiin. Kuvat: Veikko Hannula

”Tammikuun 27. päivä on maamme historiassa erittäin tärkeä päivä” totesi illan isäntä Jorma Hämäläinen toivottaessaan klubin johtokunnan puheenjohtajan Johannes Koroman ja rouvansa Railin sekä muun salintäyteen osanottajajoukon tervetulleeksi.

■ ■ ”Tammisunnuntaina 27.1. 1918 alkoi Suomen vapaussota, samana päivänä Mannerheim otti vastaan valkoisen armeijan ylipäällikön tehtävät ja samaisena tammikuun 27 päivänä vuonna 1951 eli tasan kuusikymmentä vuotta sitten hän myös kuoli. Oli siis enemmän kuin luonnollista kytkeä tämä ilta Marskin muistoon.

Vapaaherra Carl Gustaf Emil Mannerheimillä on Suomen historiassa aivan erityisen suuri rooli. Palattuaan joulukuussa 1917 Suomeen kolmenkymmenen vuoden venäläisen asepalvelun jälkeen hän oli itse asiassa jo viisikymmentä vuotta täyttänyt

Tsaarin armeijan entinen kenraali. Ja kuitenkin hän loi elämänsä viimeisten runsaan kolmenkymmenen vuoden aikana Suomessa huikkeen ja Suomen kannalta tavattoman merkittävän uran. Kolmen sodan ylipäällikkönä, valtiinhoitajana, puolustusneuvoston puheenjohtajana sekä tasavallan presidenttinä toimiminen erityisen vaikeina aikoina on jättänyt Suomen kansaan lähtemättömän jäljen. Täydestä syystä hänelle on annettu kunnianimitys ”Suurin suomalainen”.

On omalle klubillemme kunniaksi, että klubin perustamaan Suomen kansan sähköiseen muis-

GASTRONOMINEN ILTA

Kuhaa Mannerheimin tapaan.

tiin luotiin 1990-luvun lopulla erityiset Mannerheim-sivustot, kolmisensataa sivua ja tuhatkunta kuvaa. Tähän aineistoon kannattaa jokaisen tutustua.”

Ilta oli toki kokonaisuudessaan tarkoitettu kunnioittamaan Marskin muistoa, mutta erityisesti tuomaan esille Marskin lempiruokia ja häneen liittyvää ruokakulttuuria. Olimme onnistuneet saamaan vieraaksemme tunnetun kirjailijapariskunnan Risto ja Ritva Lehmusoksan, joiden käsialaa on mm. kymmenkunta vuotta siten julkaistu teos ”Mannerheimin pöydässä”. Monet ostivat em. kirjan ja saivat siihen vielä omistuskirjoitukset.

Marskin mielestä aterian taso oli yhtä kuin Suomen kuva ulospäin. Marski laati itse mielellään ruokalistat ja istumajärjestykset sekä huolehti myös kattauksesta ja pöydän koristelusta.

Ennen illallistarjoilun alkua Risto Lehmusoksa kertoi meille valittuja paloja Marskista ja hänen suhteestaan ruokiin ja juomiin.

Marski oli erityisesti venäläis-ranskalaisen Pietarin kulinarian ystävä. Hän tarjosi mielellään hienoja illallisia varsinkin, jos mukana oli ulkomaalaisia vieraita. Marskin mielestä aterian taso oli yhtä kuin Suomen kuva ulospäin. Marski laati itse mielellään ruokalistat ja istumajärjestykset sekä huolehti myös kattauksesta ja pöydän koristelusta. Usein olivat käytössä hänen sisarensa Eva Mannerheim Sparren reseptit, jotka tämä v. 1935 julkaisi keittokirjassaan *Kokbok för finsmakare och vanliga hungliga*. Marski oli hyvin tarkka siitä, mitä hänen talossaan tarjottiin. Hänen kerrotaankin joskus sanoneen

MARSKIN TAPAAN

”Minussa on se vika, että minä tiedän miltä hyvän ruuan tulee maistua”.

Osa Marskin suosimista ruuista on jäänyt elämään Helsingin ravintoloiden keittiöihin. Vorsmack on eräs tunnetuimmista. Tarina – ei ilmeisesti kuitenkaan tosi - kertoo, että Marski tarjosi reseptiä ensin Kämppiin. Sinne se ei kuitenkaan kelvannut vaan Savoyhin se sitten tunnetusti päätyi.

Päämajassa sen sijaan syötiin useimmiten aivan tavallista suomalaista kotiruokaa. Ja vaikka Marskin suomen kielen taitoa on joskus vähätelty niin päämajan ateriolla puhuttiin suomea. Päämajan aterioidelta on ehkä parhaiten jäänyt mieleen ryyppy. Chevalierkaartin tapaan lounaalla tarjottiin aina vain yksi ryyppy ja illallisella enintään kaksi. Tämän vuoksihan oli tapana ja on vieläkin, että Marskin ryyppy kaadetaan aivan piripintaan. (Tunnetusti omalla klubillamme tarjotaan Suomen paras Marskin ryyppy ja sen jokainen tarjoilija osaa kaataa aivan piripintaan, kirj. huom.)

Pari hyvää tositarinaakin Risto Lehmusoksa meille tarjoili. Mannerheimin entinen alainen kreivi A.A. Ignatjev, josta hämmästyttävää kyllä myöhemmin tuli neuvostokenraali, muisteli kirjassaan eskadroonansa päällikköä seuraavasti: Lähin esimieheni oli luutnantti, vapaaherra Mannerheim, sittemmin Suomen vallankumouksen pyöveli. Hän piti mallikelpoisen palkkasoturin

Kirsi Makkonen viimeistelee Charlotte Russea.

tavoin palvelusta ammattina eikä kevytmielisenä ajanvietteenä. Hän osasi suorittaa kaiken esimerkillisen hyvin ja jopa juoda tulematta humalaan. Tositapaus on myös, että Mannerheimin 77-vuotisjuhlaillallisilla Ensossa eversti Kotilainen kertoi Marskille, että juhlien (Kotilaisen sinne tarkoituksella hankkima) pääkokki on venäläinen sotavanki. Menu oli Marskin mieltymykset tuntien luonnollisesti venäläinen. Marski piti ruuista ja meni illallisen jälkeen keittiöön, kiitti kokkia kädestä pitäen ja jutteli venäjäksi hänen kanssaan pitkään.

Illan menu oli luonnollisesti rakennettu Marskin suosimien ruokalajien mukaan. Kuohuviinimaljan jälkeen seurasi Vorsmack, uuniperunan ja muiden asiaankuuluvien tykötarpeiden kanssa. Väliruokana tarjottiin riistaliemi ja -piirakka. Lämpimänä ruoka-

na tarjottiin kuhaa Mannerheimin tapaan ja jälkiruokana Charlotte Russe. Suositusjuomina Marskin ryyppy, olut ja vesi, Rabl Riesling 2009 ja Tokaji Aszu 5 Puttonyos. Keittiö oli paneutunut ruokiin todella hienosti. Ruuan tasoon valitsi yleinen suuri tyytyväisyys. Yleisarvosanaksi voi täydellä syyllä antaa kiitettävän. Parhaat kiitokset Miialle, Petrille ja koko á la Carhun teamille.

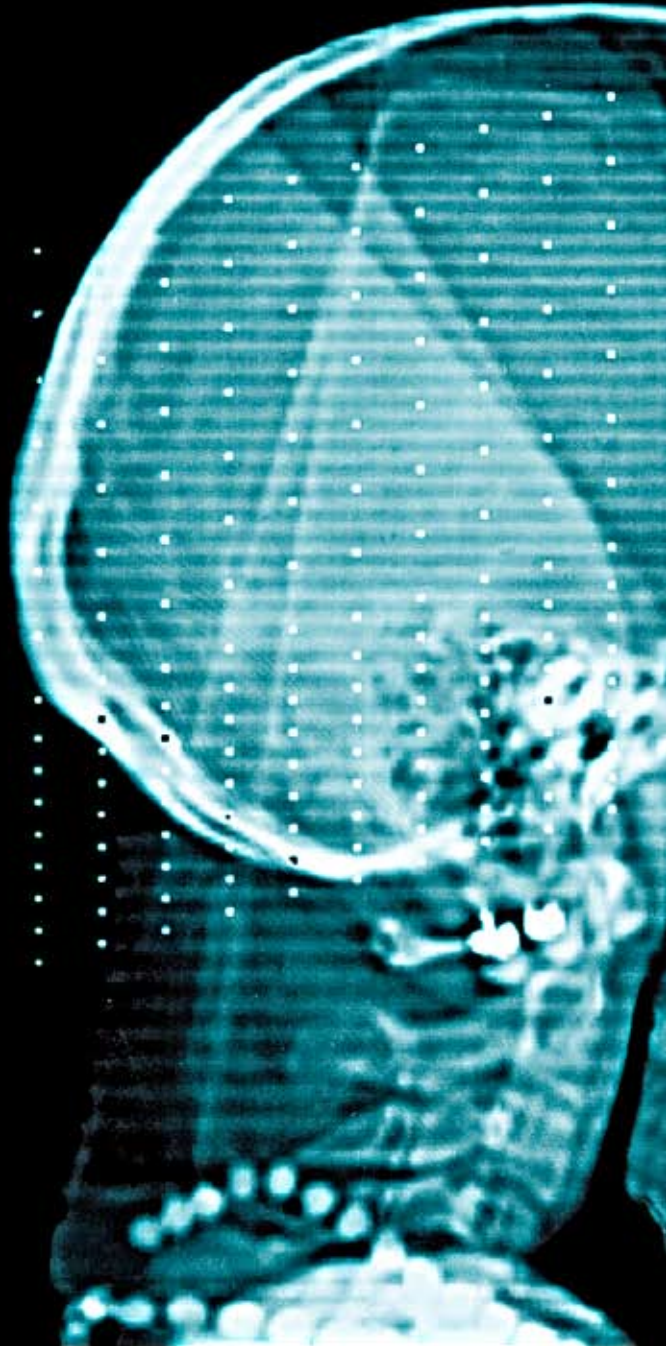
Ilta oli kaiken kaikkiaan juhmallinen mutta samalla lämminhenkinen. Sen kruunasi Klubin johtokunnan jäsenen Henrik Lambergin kaksi laulutuokiota. Kyllä kaikuivat mm. Laatokka ja Äänisen aallot komeasti.

Jorma Hämäläinen

Aivojen KUNTOU

Kun puhutaan kuntoutumisesta, puhutaan aina aivojen kuntoutumisesta, vaikka ei puhuttaisikaan neurologisesta kuntoutuksesta.

■ ■ Aivot säätelevät kaikkea käyttäytymistämme - aivojen miljardit solut, miljoonien kilometrien viejä- ja tuojahaarakkeet soluissa, sekä niiden väliset lukemattomat yhteydet muodostavat sen rakenteen, joka säätelee käyttäytymisemme. Aivot rakentuvat geneettisen koodin perusteella, mutta saavat lopullisen muotonsa vuorovaikutuksessa ympäristön kanssa. Kun aivot säätelevät käyttäytymistämme, käyttäytymiseen vaikuttavina tekijöinä tulee siis sekä perinnöllisiä että ympäristöstä opittuja asioita samassa määrin. Jokainen kokemuksemme, havaintomme ja oppimamme asia tallentuu aivoihin hermosolujen väliin liitokseen ja saa aikaan sähköisen impulssinkulun muutoksia - mutta myös rakenteellisia muutoksia.

FI
LI

TA
KV
AS 24

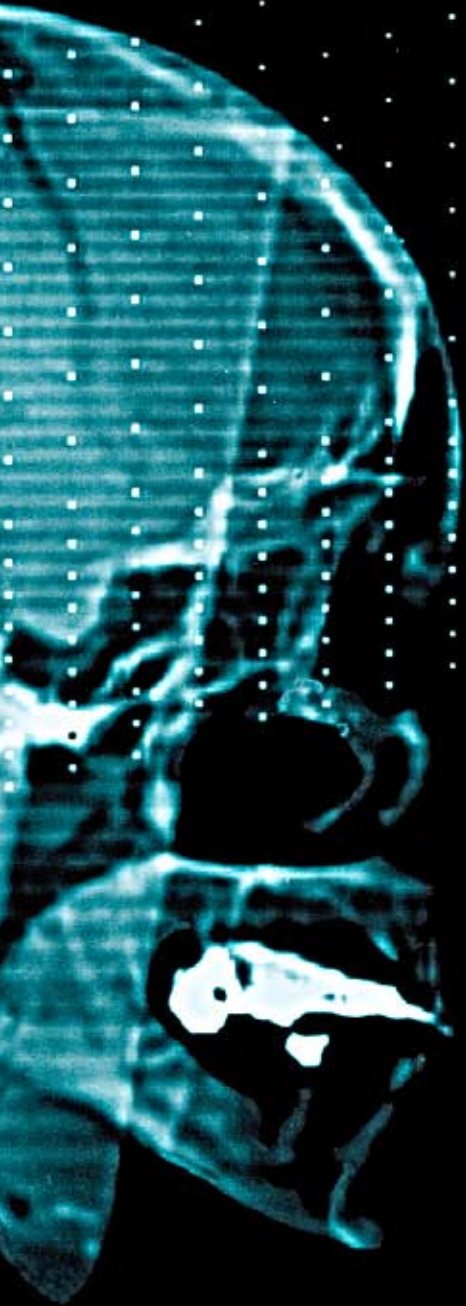
SL 2

GT 0

TP 0

SFC

TUMINEN

16
15
14
13
12
11
10
9
8
7
6
5
4
3
2

1 28
H/SP

F
R
O
N
T

5 CM

W 350
C 40

Aivot sisältävät myös tahtomme, motivaatiomme, ilomme ja surumme.

Kun ajatellaan lääketieteellisiä hoitoja, näissä ihminen pääsääntöisesti on toimenpiteiden kohteena eli objektina. Kuntoutuksessa ja kuntoutumisessa ihminen on pääsääntöisesti subjekti, ja ammatti-ihmiset toimivat ikään kuin luotsina auttaen omatoimista kuntoutumistapahtumaa.

Kuntoutuksessa tieteenalana neurobiologian ja luonnontieteiden ohella on lähellä kaikki ihmistieteet, erityisesti psykologia, mutta myös sosiaalipolitiikka ja yhteiskuntatiede. Kun ajatellaan yksilön kannalta, kaikissa näissä asioissa ihmisen aivot ovat keskeisessä asemassa sisältäen paitsi biologian, myös psykologian sekä ihmissuhteisiin liittyvän käyttäytymisen säätelyn.

Kuntoutus alana on poikkitieteellistä, siinä tarvitaan lääketieteen lisäksi myös psykologista ja yhteiskunnallista lähestymistapaa.

Kuntoutus-sana kärsi jossain määrin inflaatiota Suomessa, kun sotaveteraanien kunniavelkaa maksettiin osittain kuntoutusnimikkeen viitekehyksessä, jolloin sana sai sisältöä myös monesta viihteeseen liittyvistä komponenteista. Kuntoutus alana on kuitenkin vakavaa tieteeseen perustuvaa toimintaa jossa eri menetelmien vaikuttavuus monella alueella on

Aivot rakentuvat geneettisen koodin perusteella, mutta saavat lopullisen muotonsa vuorovaikutuksessa ympäristön kanssa.

näyttävästi todettu. Tämän vuoksi myös kuntoutukseen suunnatut voimavarat tulisi erityisesti kohdentaa niille alueille, jossa voidaan nähdä tuloksia syntyvän, eli kuntoutuksen avulla hyvinvoinnin paranevan, omatoimisuuden lisääntyvän tai parhaimmassa tapauksessa työkyvyn saavutettavan.

Kuntoutuksen tutkimuksessa

moniammatillisuus on eri alueilla todettu vaikuttavaksi tekijäksi, moniammatillinen kuntoutus on osoittautunut sellaiseksi joka parantaa ihmisen mahdollisuuksia toimia arjessa, parantaa hänen elämänlaatuaan. Sairastumisen jälkeen hoitotoimenpiteet ovat alussa keskeisiä mutta kuntoutus tulee ensimmäisistä päivistä lähtien mukaan ja kuntoutuksen osuus tulee jatkossa yhä tärkeämmäksi.

Kun puhutaan kuntoutumisesta aivosairauden jälkeen, esimerkiksi aivoverisuonitukoksen tai aivovamman seurauksena,

tilanne on entistä haastavampi, kun sairausmuutokset ovat tapahtuneet juuri siellä missä sopeutuminen ja oppiminen ihmisellä yleensäkin tapahtuu. Vaurion jälkeen kuitenkin aivot alkavat nopeasti sopeutua uuteen tilanteeseen, ensishokin mentyä ohi häiriintynyt solukko alkaa toimia normaalilla tavalla. Jos on tullut pysyvää vauriota siten että osa solukosta on kuollut, ympäröivä solukko sopeutuu tilanteeseen siten, että se alkaa kasvattaa uusia soluyhteyksiä osin korvaten menetetyn solukon toimintaa. Osa korjaavasta tapahtumasta tapahtuu olemassa olevien yhteyksien oppimisena, verkoston hermosoluliitosten sopeutuessa tilanteeseen. Mekanismi on sama kuin normaalinkin oppimisen yhtey-

dessä, aivokudoksen vaurio on vain tuonut tilanteeseen uusia haasteita.

Tällöin kuntoutuksessa on keskeistä, että oikealla harjoituksella opetellaan korvaavia toimintoja uudessa tilanteessa, aivan samalla tavalla kuin lapsikin oppii suuren osan lajityypillisestä käyttäytymisestä harjoittelun avulla. Motoristen, liikkumistaitojen opettelussa toistuvat harjoituskerrat riittävässä määrin ovat keskeisiä. Kuitenkin levon ja harjoituksen rytmitys on myös keskeistä, monet valmiudet vahvistuvat unen aikana, joita harjoituksen avulla harjoitellaan. Jos ajatellaan älyllisiä toimintoja ja niiden harjoitusta, levon osuus harjoituksen vastapainona korostuu entisestään.

Kun katsotaan tämän hetken kokeellista tutkimusta, voidaan todeta että kokeellisia menetelmiä hermoston uudiskasvun, uusien hermosolujen istuttamisen sekä tietokoneen ja hermoston yhteistoiminnasta on käynnissä valtava määrä. Kuitenkin aivot sisältävät elämän aikana hankittua informaatiota siinä määrin, että solujen uudiskasvu, uusi solukko tai teknisellä apuvälineellä korjattava toiminta ei suoraan ole ratkaisu aivovaurion jälkitilaan. Tulevat tieteen mahdollisuudet tarvitsevat perinteistä kuntoutusta, rauhallista harjoittelua, joka vie aina

Kuntoutus alana on poikkitieteellistä, siinä tarvitaan lääketieteen lisäksi myös psykologista ja yhteiskunnallista lähestymistapaa.

oman aikansa - sekä tämän rytmittämistä levon kanssa. Tieteellisten mahdollisuuksien lisääntyminen todennäköisesti tulee kuitenkin antamaan perinteisille kuntoutusmenetelmille uudenlaista tehoa. Tulevaisuuden toimintoja suunniteltaessa onkin tärkeätä hyödyntää modernin aivotieteen viimeaikaiset saavutukset, mutta käy-

tännön tasolla pitää jalat tukevasti maassa, ja paitsi tieteellisesti, myös aivan selvällä talonpoikaisjärjellä arvioida menetelmiä ja kehityksen suuntaa. Eettiset kysymykset ovat koko ajan lähellä, mutta kun pyritään sairastuneen tai vammautuneen yksilön elämänlaatua parantamaan, eettiset kysymykset yleensä ovat yhteistyössä ratkaistavissa.

Edellä mainittuun viitaten voidaan todeta, että neurologinen kuntoutus tämän päivän kohdalla arvioituna tulee olemaan äärimmäisen kehittyvä tieteen ja käytännön ala.

Edustamani taho, Invalidiliiton Käpylän kuntoutuskeskus, tuottaa tänä päivänä sekä aivovaurio- että selkäydinvauriopotilaille viimeiseen tieteelliseen tutkimukseen perustuvaa vaikuttavaa kuntoutusta ja jatkossa pyrkii olemaan myös näiden tutkimisessa ja kehittämisessä eturintamassa.

*Arne Ylinen
Neurologian ja
kuntoutuksen dosentti*

Hommage à Mikko Pohtola

Klubin kirjaillat ovat usein eloisia, mutta tällä kertaa, 7.2., tunnelma oli harras, rikku-maton. Muistotilaisuudessa-han oltiinkin. Keskusteltiin elämäkertateoksesta, jonka Suomen Kuvalehden toimittaja Risto Lindstedt on laatinut esimiehestään, Klubin kunniapuheenjohtajasta, Suomen ensimmäisestä lehdistöneuvoksesta Mikko Pohtolasta.

■ ■ Tilaisuuden avasi trumpetisti Timo Petas Jaana Ikkalan säestämänä (Telemann, Haydn, ragtime). Keskustelua johti Veikko Sonninen.

Suora pitää olla

Mikko Pohtolan tunnustähti oli lojaalisuus. Käytettiinkö tänään juuri tätä sanaa? Asia tuli kuitenkin esille, useastakin kulmasta. Sitoumus, osallisuus, näitä käsitteitä Lindstedt käytti. Hän kuvasi, kuinka nopeasti Pohtolassa pohjalaisuus kehittyi yhtyneläisyydeksi, millä kertoja tarkoitti asettumista Yhtyneiden Kuvalehtien henkeen ja sen hengen toteuttamiseen. Työtovereilta ja kauemmiltakin yhteistyökumppaneilta Pohtola odotti aina reilua. Luottamus voitiin pettää vain kerran.

Toverihengen merkityksen Mikko Pohtola oppi mahdollisimman kovassa paikassa. Nuori abiturientti ui Vuosalmen yli haavoittuneena vihollisen tulen keskellä. Vanhempi aseveli neuvot ottamaan rauhallisesti. Selvittiin. Mutta pitihän pohjalaisen

Risto Lindstedt. Kuvat: Leif Eklöf

miehen vuosikymmenten jälkeen sitten pikkasen kehaasta. "Ei se niin vaikeeta ollut. Seurasin vaan verivanaa."

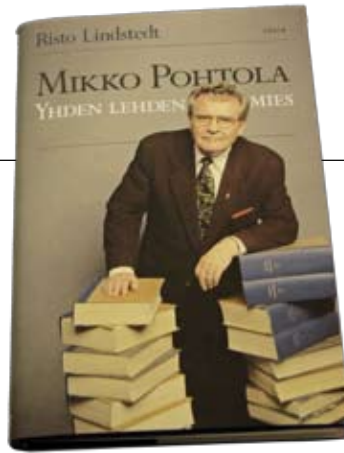
Pohtolan yliopisto oli Etelä-Pohjalainen osakunta. Siellä hän joutui, tai hakeutui, kulttuuririentojen monipuuhaiseksi järjestäjäksi, mistä alkoi elämänmittainen yhdistyselämä. Jokainen osakunta- ja ylioppilaskunta-aktivisti tietää, miten odottamaton ja suuri hyöty myöhemmissä elämänvaiheissa on nuoruuden tuttavuuksista. Oltiinpa ystäviä tai ei, on pitempi perspektiivi siihen, kuka on kuka.

Päätoimittaja on kuitenkin yksin

Mikko Pohtola tuli päätoimittajaksi Ilmari Turjan, Ensio Rislakin ja Leo Tujusen jälkeen. Tulo ei ollut helppo. Turja oli ollut näkyvä hahmo - vaikka lehtensä

suhteen laiska kirjoittaja - kuuluva, särmikäs pohjalainen poleemikko, näytelmäkirjailija; Ensio Rislakki, Valentin, matkakirjailija, näytelmäkirjailija, pakinoitsija ja hupikirjailija; Leo Tujunen tuli talon sisältä, varovainen mies. Ja nyt taas mies Yhtyneitten sisältä? Toimittajat oudostelivat. Mutta Pohtola otti tilan nopeasti haltuunsa. "Touhua mitä touhuat, mutta älä selkäni takana." Päätoimittaja hän oli.

Pienten kirjaimien vuosikymmenien aikana lehti oli täyttynyt nimimerkeistä. Kukahan tuo on? Kuiskailua. Mistä se tuon tietää? Tottako vai vihjailua? Turja oli saatellut lehteen henkiveljensä Urho Kekkonen, Pekka Peitsen, jo sodan aikana, ja Kekkonen kirjoitti sittemmin monella nimimerkillä, viimeksi Liimataisena. Perässähiittäjiä olivat sitten Mikko Miekka (Jouko Loikkanen),

Tarratainen, Niittinen... eri lehdisissä. Pohtola, samoihin aikoihin kuin otti Kuvalehden leipiin sd-asevelisuuntaa edustaneen toimittajan Simpan eli Simo Juntusen, Kekkonen Demarista savustaman, ja sillä suututti Kekkonen, lopetti kaiken nimimerkkikirjoittamisen niin tyystin, että paitsi Simpan myös vakioavustajan Elina Karjalaisen piti aluksi kirjoittaa koko nimellään.

Taloudellisesti Kuvalehti ui syvässä, mutta kasvojen pesu oli oikea toimi. Akateeminen lukijakunta alkoi taas uskoa lehteen, ja levikki kasvoi.

Eivät Turja ja Rislakkikaan mitään päätoimittajanhuoneeseen linnoittautujia olleet. Toimitussihteeri oli avainhenkilö päivittäisen työn kannalta. Myös Pohtola oli paljon liikkeellä. Mutta niinpä hän sitten myös tiesi paljon. Hän kirjoitti aina itse pääkirjoitukset, huomautti Lindstedt. Tietoa huijulta -ajankohtaispalsta oli nimensä veroinen, ja sitä luettiin. Pohtolan kunnianhimoon kuului, että Kuvalehti oli myös elävää journalistiikkaa, luovaa suomen kieltä tarjoava ja esittelevä lehti. [Näiden muistiinpanojen tekijä viettää tässä hiljaisen hetken kunnioitetun ystävänsä Juha Tantun muistolle.] Pohtolan ajatus oli, että hänen omaa nimeänsä kantaa vuotuinen kirjoituskilpailu.

Älkää salailko

Kun Pohtola tuli kaupungilta toimitukseen, hän saattoi tavata toimittajat keskustelemasta ulko-

poliittisesta sensaatiouutisesta. Uskaltaako painaa? - Onko tuo varmasti totta? Pankaa lehteen! Lindstedt kertoi kyllä myös, että päätoimittaja aina harkitsi, oliko asia riittävän painava kerrottavaksi. 'Kiva tietää' ei ole riittävä syy.

Sanavalmis, huomaavainen seuramies, tunnelmanluoja, auktoriteetti hiljaisella tavalla. Monella meistä hänet tunteneista on omat anekdoottimme sananvaihdoista Pohtolan kanssa. Pohjalaiseen omanarvontuntoon piilotettu hienoinen itseironia. Keskustelun aikana Jyrki Vesikansa kysyi, millainen oli Pohtolan suhde työtovereihinsa. Niistä, joita Pohtola hyvin arvosti, Lindstedt nimesi Juha Nummisen. [Kyllä pohjalainen pohjalaisen tunnistaa. Latojan huomautus.] Kaikkien kakkospäätoimittajien, joita Yhteyneiden johto lehteen talutti, kanssa ei liene mennyt yhtä hyvin. "Aikakautisen painokirjoituksen sisällöstä päättää ja vastaa päätoimittaja", sanoi silloinen painovapauslaki.

Kuvantekijä Pohtola

Omasta puolestani otin keskustelussa esille vähemmän korostetun

puolen. Pohtola oli myös visuaalinen. Talonpoikaiskulttuurisäätiön arkistoon kertyi runsaasti kotiseutuasiiantuntijan, nuoren valokuvaajan Mikko Pohtolan ottamia valokuvia. Olipa hän ammattitaitoinen adressintekstiaajakin, mistä minulla on todiste vuodelta 1957, vaikka Pohtola ei tätä osaamistaan esiintuonut.

Pohtola harrasti öljyvärimaalausta, Lindstedt kertoi. Oli hän käynyt myös Otso Pietisen valokuvauskurssin. Kuvien valintaan, Kuvalehdessä, hän ei juuri puuttunut, joskus huomautti asetelusta, mutta kansikuvaehdotukset yleensä hyväksyi. Kansikuvan merkitys lehtien irtonumeroiden myyjänä muuttuikin suuresti juuri näinä vuosikymmeninä. Pohtola huolehti, että lehdellä aina oli ykkösluokan valokuvaajat.

Hyvästit

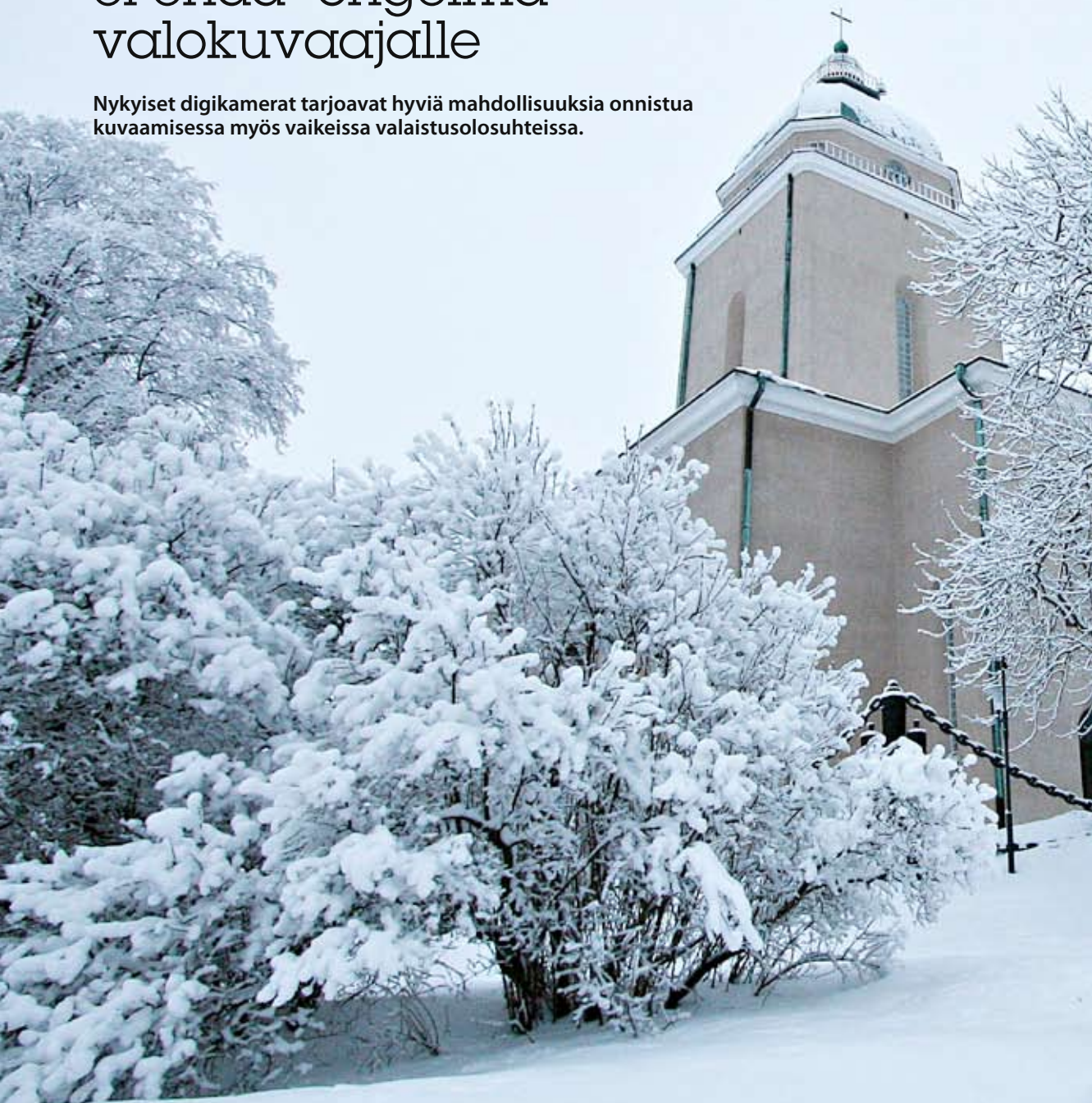
Kun aika alkoi täytyä, Mikko Pohtola tiesi sen. "Ei viimeinen askel väsyttä, mutta silloin sen tietää." Sotavammassairaalaan hän ei pitänyt oikeana paikkana. "En minä haavoittunut riittävästi." Viimeisinä päivinä Terhokodissa käynyt pojantytär kertoi olevansa lähdössä purjehduskilpailuun. "Älä pelkää", isoisä sanoi. Pojantytär tiesi, ettei isoisä tarkoittanut kilpailua, se kyllä hallittiin, vaan elämää.

Yrjö Larmola

LUMINEN MAISEMA TAI HÄMÄRÄ

ei enää ongelma
valokuvaajalle

Nykyiset digikamerat tarjoavat hyviä mahdollisuuksia onnistua kuvaamisessa myös vaikeissa valaistusolosuhteissa.

VALOKUVAKILPAILU

■ ■ Kennojen herkkyys ulottuu kovimmillaan ISO 25600 –arvoon ja ylikin sekä tuottaa hyviä kuvia vielä ISO 3200 –arvollaakin. Kuvanvakaaja, joko kamerarungossa tai objektiivissa, taasen sallii jopa 2-3 askeleen verran pitemmän valotusajan tai vastaavasti saman verran pienemmän aukon, mihin ilman vakaajaa kyettäisiin. Siitä huolimatta kouluttajamme, päätoimittaja Asko Vivolinin ohje oli, että kamera kannattaa aina tukea, kun mennään hämärämpiin kuvaustilanteisiin. Tueksi käyvät kaverin olkapää, aita, puun runko, kivi, hernelpussi tai ihan oikea mono- tai tripodi. Myös kameroitteella on merkitystä vakauden lisäämiseksi, minkä tietävät metsästäjätkin.

Yli 40 klubiveljeä osallistui tiistaina 8.2. Klubin Digikamera- ja luontokuvausiltaan, joita on järjestetty muutaman kerran vuodessa jo kohta viiden vuoden ajan. Illat on tarkoitettu sekä tavallisille kamerankäyttäjille että niille, joille valokuvaus alkaa olla jo harrastus. Tästä johtuen kokenut kouluttajamme aloitti tälläkin kertaa ”oppituntinsa” kertauksella ja kävi läpi valokuvaamisen perusasiat. Illan pääteemana olivat ns. vaikeat kuvausolosuhteet, joita ovat ajankohtaankin liittyen mm. luminen maisema, hämärä ja yökuvaus sekä kuvaaminen salaman avulla.

Valokuvakilpailu ”Neljä Suomalaista Vuodenaikaa” 8.2.-30.9.2011

Etualalla Raimo Halinoja ja Veikko Hannula. Kuva: Kalevi Suortti

Illan aluksi Digi-iltojen isäntä Kalevi Suortti julkisti Klubin 135. juhluvuoden kunniaksi järjestettävän valokuvauskilpailun. Kilpailun teemana on ”Neljä Suomalaista Vuodenaikaa”. Säännöt sekä toimintaohjeet kuvien ilmoittamiseksi kilpailuun löytyvät Klubin verkkosivuilta. Kilpailu on avoin kaikille klubiveljille, ja kuvien jättöaika päättyy 30.9.2011. Kilpailun tuomari- ja johtaja on tietokirjailija Pekka Punkari. Kilpailukuvista kootaan vuoden lopussa näyttely Klubin tiloihin.

Seuraava Digikamerailta 13.4.2011

Klubin seuraava digikamera- ja luontokuvausilta järjestetään keskiviikkona 13.4.2011 alkaen kello 19.00. Jos haluat syödä buffet'n, muista ilmoittautua etukäteen. Ohjelmassa on tietokirjailija Pekka Punkarin digijärkkäri-

koulu teemalla henkilö- ja tilanakuvaus sekä valokuvakirjojen tekeminen. Lisäksi Lasse J. Laine vie meidät valokuvaretkelle Etiopiaan ja kertoo, miten ja minkälaisin säädöin hänen eksoottiset luontokuvansa syntyivät.

Arktika-retki 2.-22.5.2011

Järjestämme perinteisen kuvaus- ja koulutusretken Haminan Rakinokkaan viikonloppuna 21.-22.5.2011. Mukana oppaina Pertti Salolainen ja Lasse J. Laine sekä muitakin valokuvauksen ammattilaisia. Lintujen muutto, luontokuvaus sekä klubihenkisen saaristolaisilta kuuluvat omakustanteisen retkemme ohjelmaan. Lisätietoja saa Kalevi Suortilta puhelimitse (050-1949) tai sähköpostilla (kalevi.suortti(at)kolumbus.fi).

Kalevi Suortti

”Neljä Suomalaista vuodenaikaa”

- Valokuvakilpailu Helsingin Suomalaisen Klubin 135. juhlavuoden kunniaksi

Osallistumisoikeus

Kilpailuun saa osallistua jokainen Klubin jäsen itse ottamallaan valokuvilla, joihin hänellä on täydet oikeudet. Kilpailuun ei voi osallistua kuvilla, jotka on julkaistu aikaisemmin lehdissä, ovat olleet esillä näyttelyissä tai jotka ovat osallistuneet aikaisemmin muihin kilpailuihin.

Kuhunkin sarjaan jäsen voi antaa enintään kolme (3) eri kilpailukuvaa.

Sarjat

Valokuvakilpailussa on neljä sarjaa: Kevät, Kesä, Syksy ja Talvi. Kuvien motiivivalinta on vapaa, mutta motiivin tulee liittyä vuodenajan suomalaisiin piirteisiin. Kuvat voivat olla väri- tai mustavalkokuvia.

Kuvien toimittaminen kilpailuun

Kuvat toimitetaan jpeg-muotoisina tiedostoina ja kooltaan enintään 10 MB. Kuvatiedoston suositeltava koko on 1920 pikseliä vaakasuuntaan ja 1080 pikseliä pystysuuntaan. Suosi-

jäsenenä Lasse J. Laine, Atte Niittylä ja Kalevi Suortti.

Palkinnot

Kussakin sarjassa palkitaan kolme parasta kuvaa. Lisäksi kilpailun raati voi myöntää kunniamainintoja.

Valokuvanäyttely

Palkittavista sekä kunniamaininnan saaneista kuvista järjestetään klubin tiloissa Valokuvanäyttely, joka avataan kilpailun tulosten julkistamisen yhteydessä lokakuussa 2011. Klubilla ei ole oikeutta käyttää kilpailuun osallistuvia kuvia omissa julkaisuissaan eikä luovuttaa niitä kolmansille osapuolille ilman erityistä, kuvaajan kanssa tehtävää sopimusta.

Lisätietoja

Lisätietoja valokuvakilpailusta ja -näyttelystä antaa Kalevi Suortti (puhelin 050-1949, email kalevi.suortti@kolumbus.fi).

teltava väriavaruus on sRGB.

Tiedoston mukana on oltava luettelo kuvista. Tiedoston nimessä pitää olla kuvan nimi, mutta ei tekijää. Kuvatiedostot tulee toimittaa viimeistään 30.9.2011 CD:llä/DVD:llä Klubimestarille taikka sähköpostilla osoitteeseen kuvat@klubi.eu.

Tuomaristo

Palkittavat valokuvat valitsee ulkopuolinen tuomaristo, jonka puheenjohtajana toimii tietokirjailija Pekka Punkari. Kilpailulla on myös Klubin sisäinen raati, joka voi myöntää yksittäisille kuville Klubin kunniamaininnan. Raatiin kuuluvat puheenjohtajana Pertti Salolainen ja

JAZZIN lumoissa

Pekka Toivanen ja Antti Sarpila. Kuvat: Elias Iirola

Suomalaisen klubin jazz-orkesterin konsertti veti jälleen klubin juhlasalin täyteen 11. helmikuuta. Paikalla oli vajaat 130 kuulijaa.

■ ■ Ohjelmassa Seppo Hovin vetämä kvintetti soitti niin dixielandia, swingiä, beboppia, lattareia kuin iskelmäjazziakin. Keittiön tarjoama ruokalistakin seurasi musiikin menoa: BBG burgereita, jazz-chorizoa, cajunlohta, cumbokeittoja, chilrapuja ja babymus-tekaloja...

Jos essemble osoittautui ehkä maailman parhaaksi klubien jazz-orkesteriksi, maistuivat pöy-

dän antimetkin osallistujille, jotka loppuillasta panivat tanssiksi.

Välillä villiä menoa

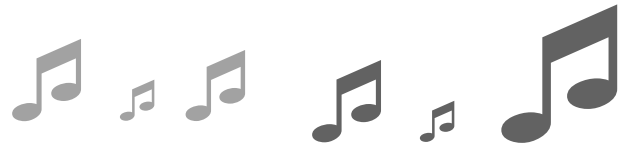
Kvintetti koostui pianisti Seppo Hovin lisäksi tällä kertaa Pekka Sarmannosta (basso), Antti Sarpilasta (klarineti), Jarza Karvosesta (rummut) ja Pekka Toivasesta (tenorisaxofoni). Yleisössä istui itsekkin orkesterissa soittanut legendaarinen musiikkineuvos Ossi Runne.

Seppo totesi haikeana, että poissa on yhtyeen perustajajäsenen Tuomas Kalliala, joka vielä joulukuussa oli luvannut soittaa konsertissa yhden laulun. Hän eh-

ti kuitenkin siirtyä taivaalliseen orkesteriin tammikuussa vakavan sairauden murtamana. Hänen muistotilaisuudessaan soitti klubilla kolme bändiä Kallialan hengessä. Se oli huomattavasti iloisempi tapahtuma kuin hämäläiset häät.

Mestarin ei olisi tarvinnut hävetä bändikavereitaan. Mukana olivat niin Suomen kaikkien aikojen jazzbasisti, ylivoimainen Benny Goodman -tulkitsija jne. Rumpalikin on satojen levytysten mies. Saxofonistin soolot "Georgia on my mindissä" olivat hekuman huippua.

Joku totesi naapuripöydässä

Johannes Koroma, Antti Sarpila, Pekka Sarmanto, Pekka Toivanen ja Jarza karvonen.

retorisesti, että klubin on täyty-
nyt tehdä joitakin asioita aivan
oikein, että olemme päässeet
nauttimaan tällaisista esityksis-
tä. Konservatiivisesti pukeutunut
vähintäänkin keski-ikäinen yleisö
puhkesi aina välillä viltteihin suo-
sionosoituksiin.

Kymmenen vuoden putki

Orkesteri on soittanut klubin ti-
laisuuksissa kymmenen vuotta.
Ensiesiintyminen oli aikanaan
klubin 125-vuotisjuhlassa Kalas-
tajatorpalla. Seppo muistelee että
Aarno Walli pyysi hänet aikoi-
naan klubin taiteilijajäseneksi.

-Se oli suuri kunnia. Minulle

ovat suomalaisuus, suomen kieli
ja aito patrioottinen henki tärkeitä
asioita. Suomalaista juurista kiin-
ni pitäminen taitaa olla koko or-
kesterin yhteinen asia.

- Nyt meillä on aikaa antaa
osaamistamme klubin väelle.
Nuorempana oli niin paljon muu-
ta menoa.

Yleisökin uskaltautui

Jazziin kuuluu myös hulluttelu ja
tietty kotikutoisuus. Yleisön jou-
kosta löytyi lisää esiintyjä. Jukka
Riikosen (siviilissä Helsingin po-
liisikomentaja) irrotteli pianossa
amerikkalaisen Theolinus Mon-
kin kehittämällä omintakeiselle

rujolla tyyllillä kuulijoiden sydä-
miin.

Raili Koroma (siviilissä Suo-
men Gastronomien Seuran pj.)
esitti Ranskalaiset korot ja an-
taumuksella Sweet Emman. Pertti
Salolainen (Eduskunta) ohjasi
huuliharpullaan orkesterin When
the Saints go Marc'in In -tunnel-
mointiin. Ja kun Mikkelin oma
poika Ari Valjakka uskaltautui
laulamaan rokkia niin lattia jy-
tisi.

Pekka Ritvos

OIKEA RAVINTO JA LIIKUNTA

torjuvat ja siirtävät ikääntyvien toimintavoimetta

Yli yhdeksänkymppisen klubiveljemme Pekka Mannion aloitteesta viime vuonna alkanut seniorijäsentemme kokoontuminen pohtimaan asiantuntijoiden opastamana ikääntymisen ongelmia on osoittautunut kiinnostavaksi lisäksi klubimme monipuoliseen ohjelmaan. Meitä ikälikköhän on, niin kuin edesmennyt klubiveljemme Simo Kärävä tapasi sanoa.

■ ■ Viime syyskuussa saimme seniorilounaalla klubiveljeltämme, professori Juhani Juntuselta aseita ja ohjeita torjuntataisteluun aivojen ikääntymistä vastaan. Nyt 14. helmikuuta tutustuimme vierailevan asiantuntijan, elintarviketieteiden tohtorin Merja Suomisen jakamin tiedoin meitä kaikkia uhkaavien toimintavajeiden torjuntaan tai ainakin niiden siirtämiseen tuonemmaksi, mahdollisimman kauas.

Tämän torjuntataistelun tärkeimpiä aseita ovat ravinto ja liikunta.

Me ikäännyimme

Väestö ikääntyy. Vuonna 2000 oli 65 vuotta täyttäneitä maassamme 800.000, mutta 2030 heitä arvelaan olevan jo lähes puolitoista

miljoonaa. Yli 80-vuotiaidenkin osuus kaksinkertaistuu. Elinai-kaodote kasvaa 2–3 kuukautta vuodessa, ja niinpä tänä vuonna syntyvistä tyttölapsista puolet ylittää 100 vuoden eliniän.

Tämä perustuu aikaisempaa parempaan hygieniaan, epidemioiden vähenemiseen, turvallisempaan ympäristöön, koulutustason ja sosioekonomisen aseman parantumiseen. Myös lääketiede on kehittynyt, tieto terveellisistä elintavoista lisääntynyt ja teknisten apuvälineiden taso parantunut sekä niiden käyttö yleistynyt.

Sarcopenia eli lihaskato rasitteenamme

Lihasmassastamme ja -voimas-
tamme katoaa 30 ja 80 ikävuosien välillä yli puolet eli yksi prosentti

Pekka Mannio, Juhani Juntunen ja Merja Suominen. Kuva: Jarmo Heinonen

IKÄÄNTYMISEN ONGELMIA

vuodessa. Synä ovat luonnollisen ikääntymisen ohella perinnöllisyys, elämänaikaiset elintavat, sairaudet, liikkumattomuus ja ravitsemus. Laihtumisen seurauksena lihaskato kiihtyy. Sarcopeniaan ei kuitenkaan välttämättä liity laihtuminen.

Fyysinen kunto ja liikuntatottumukset ovat tärkeämpiä elinennusteen määrittäjiä kuin lihavuus. Heikossa fyysisessä kunnossa olevilla kuolleisuuskäyrä on J:n muotoinen; paras elinennuste on hieman ylipainoisilla ja heikoin ali- ja normaalipainoisilla sekä hyvin lihavilla.

Naisilla on miehiä suurempi riski toimintavajeille. Heillä on 30 % vähemmän lihasmassaa kuin miehillä ja lihakset heikenevät miehiä nopeammin.

Terveys 2000 tutkimuksen mukaan lihavien miesten suhteellinen osuus on suurimmillaan ikävuosina 55–64 ja naisilla ikävuosina 65–74. Energian saanti vähenee 70 ikävuoden jälkeen, kun liikunta ja ulkoilu vähenevät ja toimintakyky alkaa heiketä. Paino laskee tästä iästä lähtien keskimäärin 2,3 kg vuosikymmenessä.

Hyviä ja pahoja ennustekijöitä

Ennustekijät muuttuvat elämäntavulussa. Hyviä ovat mm. liikunta, koulutus sosiaalinen aktiivisuus ja optimistinen elämänsen, geenit ja jopa lievä ylipaino sekä naissukupuoli; naisten keskimääräinen elinikä on muutaman vuo-

den miehiä korkeampi.

Pahoja ennustekijöitä ovat lapsena alipainoisuus, keski-ikässä tupakka, korkea kolesteroli, korkea verenpaine, ylipaino ja diabetes. Vanhuusiässä ne ovat samat kuin keski-ikässä paitsi ylipaino sijaan alipaino ja laihtuminen, lihaskato ja yksinäisyys. Ennen kuolemaa ovat negatiivisia matalat kolesteroli- ja verenpaine arvot sekä alipaino.

Ravitsemus ja liikunta avainasemassa

Kuulijoille painotettiin erityisesti riittävän proteiinin saannin merkitystä. Virhe- tai vajaaravitsemus syntyy, kun elimistön energia-, proteiini- tai ravintoaineiden saanti ei vastaa niiden tarvetta. Ylipainoinenkin voi kärsiä niiden puutoksesta. Seurauksina voivat

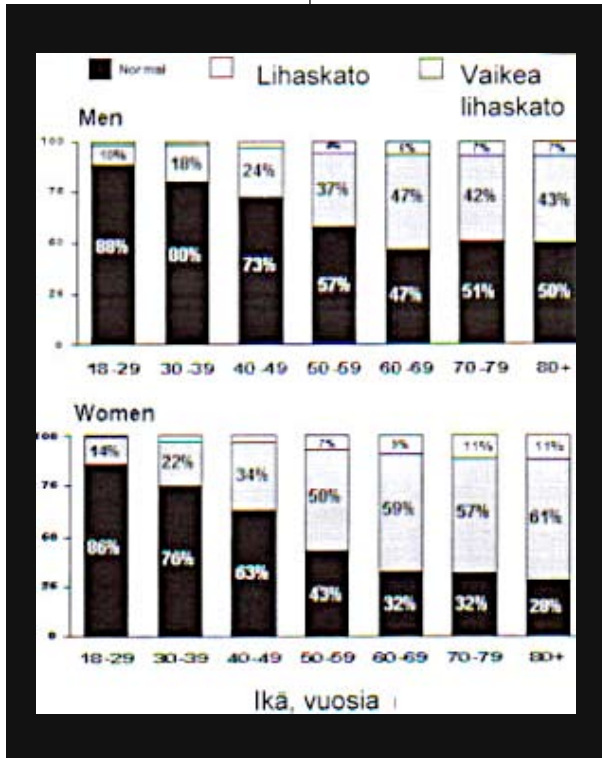
olla tahaton painonlasku, toimintakyvyn heikkeneminen, alttius sairauksiin, painehaavoihin ja murtumiin, mielialan laskeminen ja ruokahaluttomuus, liikkumisen väheneminen sekä hengityksen

ja sydämen toiminnan heikkeneminen, infektioherkkyyden lisääntyminen ja intensiivihoidon tarpeen lisääntyminen, hoidon tehon heikkeneminen ja sairaalasaoloajan piteneminen.

Hoitamattomasta virheravitsemuksesta aiheutuu kustannuksia pidentyneiden sairaalahoitojen ja lisääntyneiden lääkekustannusten muodossa. Englannissa olivat aliravitsemuksen kustannukset sairauksien yhteydessä vuonna 2003 yli seitsemän miljardia puntaa. Puolet niistä syntyi sairaaloiden ulkopuolisissa pitkäaikaishoidoissa. Mukana ei vielä

ole omaishoitajien työtaakan eikä elämänlaadun huononemisen osuus.

Tämän vuoksi ikääntyneisiin keskittyvissä valtakunnallisissa ravitsemussuosituksissa pyritään toteuttamaan ravitsemushoitoa tärkeänä osana ikääntyneen ihmisen hyvää hoitoa.

Suosittelujen painopisteet

Valtakunnallisten ravitsemussuosittelujen painopisteet ovat:

- Otetaan huomioon ikääntymisen eri vaiheiden ravitsemustarpeet.

- Arvioidaan ikääntyneiden ravitsemus säännöllisesti.

- Turvataan ravitsemushoidon avulla riittävä energian, proteiinin, ravintoaineiden, kuidun ja nesteen saanti.

- Varmistetaan D-vitamiinilisän käyttö (20 mikrogrammaa) yli 60-vuotiaille.

Tärkeä proteiini!

Tohtori Suominen korosti erityisesti riittävän proteiinin saannin tärkeyttä.

Sen saanti ravinnosta on usein

suosituksia vähäisempää, suositus on 1–1,5 g/kg/vrk. Siksi tarvitaan täydennystä valmisteiden muodossa.

Hyviä proteiini lähteitä ovat liha, kala, maito ja maitovalmisteet sekä kananmunat Kasviksista parhaita ovat vilja- ja palkokasvit, kuten herneet ja pavut.

Huoneentaulu

Näin voit jo nuorempana edistää hyvää vanhenemista:

- Turvaa riittävä ravinnon saanti!
- Harjoittele lihaskuntoa!
- Varmista proteiinin saanti!
- Vähennä rasvakudosta!
- Liiku aktiivisesti 2–3 tuntia viikossa!
- Pidä keski-ässä painosi kurissa!
- Älä tupakoi!
- Hoida verenpainettasi ja kolesteroliasi!
- Pane aivosi töihin!
- Pidä huolta ystävästäsi!
- Harrasta, ol aktiivinen!
- Tunne itsesi tarpeelliseksi!
- Ajattele positiivisesti!

Siinäpä elämänohjetta meille kaikenikäisille.

Antti Henttonen, 89

Klubi on YHTEISÖGOLFIN

Helsingin Suomalainen Klubi on yksi suomalaisen golfin uranuurtajia. Klubin mestaruuskilpailuksi muodostettu Pohjolan malja-kilpailu järjestettiin ensimmäisen kerran vuonna 4.9.1971. Se on maan vanhimpia golfin yhteisötahtumia. Ensimmäiseen kilpailutoimikuntaan kuuluivat aloitteen tekijät Ari Huttunen, Pauli Paaermaa, Seppo Soratie ja Armas Yöntilä.

■ ■ Kun ensimmäinen Pohjolan malja kilpailu pelattiin Talin kentällä, ei Suomessa ollut kuin puolisen kymmentä toimivaa kenttää. Tali oli niistä vanhin. Se oli myös ainoa 18-reikäinen kenttä. Sen ohella pelattiin golfia Porissa, Kokkolassa, Lappeenrannassa ja Turussa. Ensimmäinen osakekenttä, Sarfvikin kenttä avattiin vasta vuonna 1984. Golf-buumi, joka synnytti 1900-luvun loppuun mennessä toista sataa kenttää, alkoi vasta 1980-luvun loppupuoliskolla.

Sysäyksen Klubin golfharrastukselle antoi syyskuussa 1969 järjestetty harrastusilta, jonka yhteydessä joukko klubilaisia kävi tutustumassa Talin kenttään. Yöntilän ja mestaripelaaja Jalo Grönlundin antaman näytöksen innoittamana monet - myös aikaisemmin peliä tuntemattomat - ryhtyivät aktiivisesti harjoittelemaan, kertoo Klubi-lehti 1/1981. Harrastus levisikin nopeasti, sillä jo kahden vuoden kuluttua voitiin järjestää Klubin mestaruuskilpailut.

Alusta alkaen kilpailun kiertopalkintona ojennettiin voittajalle Pohjolan malja. Kiertopalkinnon sääntöjen mukaan palkinnon sai omakseen sen kolme kertaa voittanut golfari. Ensimmäisen kisan voitti Erkki Ikonen, mutta Pauli Paaermaa sai Pohjolan maljan omakseen voitettuaan vuosina 1972, 1973 ja 1975. Sen jälkeen kolmen voiton kilpailijaa ei ole ollut, ja niin malja kiertää edelleen.

Malja kiertää myös sananmukaisesti kilpailijoiden keskuudessa. Traditioon kuuluu, että malja täytetään kilpailuillallisilla asiaan kuuluvalla juomalla ja se kiertää pelaajalta toiselle. Tätä ei tosin erikseen säännöissä mainita, se on vain tullut tavaksi. Pohjolan maljan lisäksi kilpailuissa jaetaan runsaat sponsoripalkinnot, esimerkkinä yhden vuoden pöytäkirjaus: "Viskiä palkinnoiksi ja viinit kisakenttien cadareille".

Ensimmäiseen Pohjolan malja kilpailuun osallistui vain viisi osanottajaa, mutta pian kilpailijamäärät alkoivat nousta. 1980-luvulle tultaessa kilpailijoita oli 24. Vuonna 1987 kilpailu jaettiin kahteen A- ja B-sarjaan. Silloin kilpailijoita oli 41. Seuraava suuri murros tapahtui vuonna 2004, jolloin B-sarja alettiin pelata Master-kentällä Espoossa.

Kilpailu pelattiin alkuun pistebogey-kilpailuna. Sarjajaon tultua voimaan alettiin A-sarja pelata scratch-pelinä, jossa lyöntien tasoitukseton määrä ratkaisee voittajan. Lyöntituloksen

perusteella ratkaistaan Klubin mestaruus, Pohjolan malja sen sijaan voitetaan edelleen bogey-pisteillä. Parhaan lyöntituloksen on saavuttanut Janne Altonen, 72 lyöntiä vuonna 2008. Pistebogey-tulosten kärjessä on Ilmo Suikki tuloksella 44 vuonna 1991. Kilpailujen tulokset löytyvät Klubin nettisivuilta.

Kilpailun järjestelyistä vastaa itse itsensä täydentävä kilpailutoimikunta, jonka pisimpään istunut jäsen on Pertti Kolve. Hän ollut toimikunnan jäsen vuodesta 1993 lähtien. Kilpailun vetäjänä Kolve toimi vv. 1993-2004. Hänen edeltäjänsä vetäjänä oli Pauli Paaermaa. Vuodesta 2005 vetäjinä ovat toimineet Jusa Laurila ja Jussi Papinniemi. Järjestelytoimikuntaan kuuluvat myös Reino Aropuu ja Esko Yrttimaa. Pohjolan puolelta on pitkäaikaisena yhteistyökumppanina ollut myös Antti Palmunen.

Pohjolan malja-kilpailu ja golfin yleistymisen ovat epäilemättä vaikuttaneet myös siihen, että Klubin golf-harrastajien määrä on kasvanut. Golf onkin klubilaisten keskuudessa suosituin harrastus. Rekisteröityjä pelaajia on viitisen sataa. Pohjolan maljaan on enimmillään osallistunut 144 pelaajaa.

Jarmo Virmavirta

Tunnettu journalisti, professori Jarmo Virmavirta on pitkäaikainen Klubin jäsen, itsekin aktiivigolfari. Hän kirjoittanut Suomen Golfliiton 50-vuotisjulkaisuna kirjan "Pelin henki - tarinoita suomalaisesta golfista".

URANUURTAJA

KLUBI ON YHTEISÖGOLFIN

Klubin kunniagolfari

■ ■ Vakuutusjohtaja Seppo Soratien voi perustellusti nimetä Pohjolan maljan isäksi. Hän oli mukana ensimmäisessä kilpailutoimikunnassa ja hankki toimitusjohtaja Tauno Angervolta Pohjolan maljan kiertopalkinnoksi. Hän on osallistunut melkein kaikkiin Pohjolan malja kilpailuihin. Soratie on myös nimetty Klubin kunniagolfariksi.

Soratie on muutenkin suomalaisen golfin merkkihenkilöitä. Ensimmäisen Pohjolan maljan aikaan hän toimi Talin kapteenina. Vuosina 1979-1986 hän toimi Suomen Golfliiton puheenjohtajana. Hänen puheenjohtajakaudellaan ryhdyttiin järjestelmällisesti toimimaan kenttäverkoston laajentamiseksi. Samoin hän kiinnitti paljon huomiota golf-tiedon levittämiseen. Soratie kuului myös Sarfvikin kentän ja Gumbölen kentän puuhamiehiin.

Soratie muistelee, ettei

Seppo Soratie, Pohjolan maljan perustaja

Pohjolan malja ole aina sujunut ilman dramatiikkaa. Vuonna 2007 ukkosmyrsky siirsi koko kilpailun parilla viikolla ja se pelattiin kokonaisuudessaan Masterissa. Toinen mieleen jäänyt tapaus on sydänkohtauksen saaneen pelitoverin el-

vytys Talissa.

- Olin pari päivää aikaisemmin katsellut televisiossa elvyttämisohjeita ja pystyi niiden perusteella kovalla lyönnillä rintaan saamaan pelikumppanin sydämen jälleen toimimaan, kertoo Soratie.

Pohjolan malja kilpailu on merkittävä ja edelleen hyvin toimiva golf- tapahtuma, sanoo Soratie. Yksi suuri haaste on kuitenkin vielä edessä:

- Ihmettelen, ettei puolen vuosisadan aikana pelissä ole syntynyt yhtään hole in one lyöntiä, sanoo Soratie.

Hole in two

■ ■ Golf ja golftarinat kuuluvat yhteen. Tunnetuin tarinoiden kertoja Suomessa on kirjailija Hannu Tarmio, joka on kirjoittanut aiheesta kirjoja ja lehtijuttuja. Yksi tarinoiden tuottaja hänelle on ollut Klubin kunniagolfari Seppo Soratie, joka tapasi aktiivivuosinaan keräillä golfia käsitteleviä kaskukirjoja.

- Monta kertaa on Pohjolan maljaankin lähdetty rinta rottinilla, voittoa tavoitellen. Yhtä usein kuitenkin voi todeta yhden pelitoverini tavoin, että kässissämme olivat kaikki voiton avaimet - kunnes saavuimme ykköstiille.

Yksi Soratien tarina, jonka alkuperäinen lähde on elokuvatahti Bob Hope, liittyy etäisesti Pohjolan maljan suurimpaan puutteeseen eli lyömättömään hole in one tulokseen.

Bob Hope oli ystävänsä kanssa kentällä aloittamassa peliä par-kolmos tiillä. Kaveri löi ensimmäisen lyöntinsä aivan puskiin, mutta pyysi pelikumppaniltaan toisen lyönnin, kun oli ensimmäistä kertaa kyseisellä kentällä. Kilttinä miehenä Bob Hope antoi kumppanilleen toisen mahdollisuuden, joka onnistui paremmin. Pallo putosi greenille ja vierä suoraaan reikään.

- Se oli hole in two, totesi Hope.

URANUURTAJA

Pertti Kolve ja Tapio (Tappari) Vuorinen.

Juhani Vartiainen, Eikka Papinniemi ja Pertti Kolve.

Antti Palmunen, Jukka Blomqvist ja Pertti Kolve.

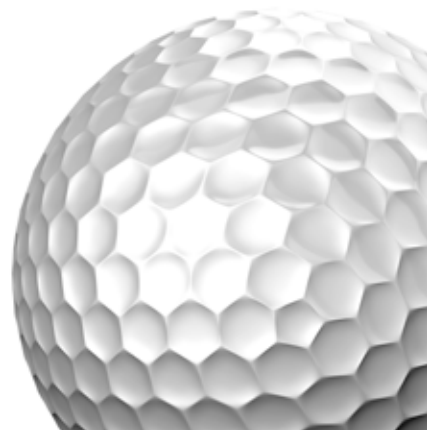
Puttailua parketilla

■ ■ Klubin golftarjontaan kuuluu myös talvitapahtuma klubilla. Ohjelmaan kuuluu ajankohtainen esitelmä ja puttauskilpailu, sekä tarjontaa. Talvigolf-tapahtumia on järjestetty salintäyteiselle yleisölle vuodesta 1980 lähtien. Esillä on mm. uudet golfkentät, kenttien suunnittelu, golfin välinebusiness ja golf ikäurheiluna.

Esitelmäitsijoinä ovat olleet parhaat voimat, mm. Jorma Huuhtanen, Koski Kuronen, Asko Arkkola, Lassi Tilander ja Antti Peltoniemi.

Ensimmäisen puttikisan voitti Aulis Hauhia. Muita voittajia ovat olleet mm. Jens Stormbom, Janne Altonen, Lassi Tilander ja Seppo Snellman.

Talvigolf-tapahtumaa ovat järjestäneet Jens Stormbom ja Kurt Dammert sekä Jusa Laurila ja Jussi Papinniemi.

LIIKUNTA JA IKÄÄNTYMINEN

Tämä tarina kertoo allekirjoittaneen harjoittamasta liikunnasta elämän eri vaiheissa jaettuna kronologisesti 10-vuotisiajaksoihin. Tarkoituksena ei ole tyytyä pelkkään luettelointiin vaan paneutua ikääntymiseen liittyviin syihin ja seurauksiin, ympäristöolosuhteisiin, yhteisöllisyyteen ja elämyksiin. Alkujaksot rakentuvat niin että 10-vuotiaan kappale peittää suurin piirtein 5-15 vuotta jne.

■ ■ 10-vuotiaan liikunta perustuu geeniperimään ja kotikasvatukseen. edellinen määrittelee ruumiinrakenteen ja jälkimmäinen sopeuttaa ympäristökäyttäytymiseen. Minun osaltani ne vaikuttivat ilmeisesti samaan suuntaan: kevyt vartalo ja riittävä raajapituus johtivat kävelyyn, uintiin ja kotijumppaan. Ne olivat myös isäni lempilajeja. Kesälomat perheen merenrantahuvilalla antoivat runsaat mahdollisuudet uintiin ja sen ohessa myös soutuun ja melontaan sekä pyöräilyyn Degerön (=Laajasalo) tasaisilla hiekkateilla autojen häiritsemättä. Uinti nousi erikoisasemaan kun vanhemman Mikko-veljeni luokkatoveri Heikki Hietanen vietti kesälomiaan pienen matkan päässä Hevossalmessa ja kävi usein meillä rauhallisella Uppbyn (=Yliskylä) lahdella. Hän oli ensimmäinen suomalainen minuuttin alittaja 100 metrin matkalla - sopiva esikuva ja krooliteknikan opettaja. Oppikoulun voimistelutunneilla en oppinut muuta kuin pesäpallon perustaidot.

Pielisen laskettelurinne Kolin kansallismaisemassa.

20-vuotiaana opiskelijana sain liikuntaani monipuolisen yhteisöllisen sisällön Polyteknikkojen Urheiluseura PUS:n puitteissa. Fuxijumppa, suunnistus, maaottelumarssit ja muukin “massaurheilu” tulivat kuvioihin. Uinti jäi kuitenkin ainoaksi kilpailulajikseni ja sekin vain akateemisella tasolla. Voitin jopa akateemisen mestaruuden PUS:n vesipalloseurassa v.1941. Sodat keskeyttivät liikuntaohjelmani, mutta talvisodan pakkasissa tuli toki hiihdettyä sekä Helsingin desanttirorjunnan että Keuruun Aukoulun merkeissä.

30-vuotiaana ammatillisen uran aloitus ja perheen perustaminen rajoittivat liikuntaharrastuksia. Työpaikatennis ja kehonkohonnuksen lentopallo tulivat kuvioihin ja uinti pysyi ohjelmassa, mutta auton hankkiminen vähensi kävelyä oleellisesti.

40-vuotiaana suoritin isänvelvollisuksiani kolmen poikalapsen opastamisessa liikunnan piiriin. Pienimuotoinen kotijumppa tuli uudelleen kuvaan. Myös uinti oli tärkeällä sijalla ja lentopalloakin pelattiin paikallisessa isät ja pojat porukassa.

Kävely, hölkkä, pyöräily ja hiihto Keskuspuistossa, kivenheiton päässä kotoa, oli vastustamaton houkutus koko perheelle. Hiihto laventui myös lasketteluksi ensin Kalpalinnassa ja Kolilla, sitten Lapissa ja ennen pitkää vuosittaisella viikon Alppimatalla.

50-vuotiaana siirryin palkkatyöstä itsenäiseksi yrittäjäksi, joten saatoinkin aloittaa golfin harrastuksen puhtaalla omallatunnolla. Se on monessa mielessä lasketteluun verrattavaa urheilua - kokovartaloliikuntaa ja puolipäiväistä kestoa sekä vahvasti elämykseen

ja löyhään yhteisöllisyyteen liittyvää. Ne myös vuorottelevat sesongin suhteen suomalaisissa olosuhteissa. Poikanikin oppivat molemmat lajit oikeassa iässä, ja olivat jo toisena harrastusvuotenaan selvästi minua taitavampia.

60-vuotiaana ei liikuntaohjelmassani tapahdu mitään oleellisia muutoksia: ajankäyttö on tosin vapaampaa, mutta työuran jatkuminen yli tavanomaisen eläkeiän ja useat ulkomaiset projektitehtävät asettavat omat rajoituksensa säännöllisille harrastuksille. Tässä vaiheessa minulla todetaan diabetes, joka luokitellaan virheellisesti tyyppi II:ksi, koska se alkaa aikuisiässä. Se osoittautuu kuitenkin insuliinihoitaiseksi tyyppi I:n alalajiksi. Diabeteksen ansiosta opin omahoidon periaatteet, tekniikan sekä liikunnan merkityksen omahoidon osatekijänä.

70-vuotiaana opin kantapäähän kautta sovittamaan liikuntaosiot omahoito-ohjelmaani. Vähennän asteittain ammatillisia työtehtäviäni ja lisään liikunnan määrää, mutta alennan sen rasitusastetta. Esim. golfissa siirryn käyttämään moottoroitua bagikärryä. Pururadan hölkkää lukuunottamatta en joudu luopumaan mistään harrastamastani liikuntalajista, mutta en myöskään pyri löytämään uusia. Kuntosalia kyllä kokeilen veteraanikuntoutuksen ja eräiden uimahallin yhteydessä, mutta en jää siihen koukkuun - ne rämisevät liikaa! (Tiedän kyllä että on äänettämiä-

Son Vidan golfkentän 12. väylä, par 5; taustalla Palma de Mallorcan linnamainen katedraali.

kin pneumaattisia vempaimia.)

80-vuotiaana alkaa jo luopumisen aika. Ensimmäisenä joudun luopumaan pyöräilystä tasapainovaikeuksien vuoksi. Sama toistuu myös laskettelu kohdalla, ja jätän jäähyväiset niin Kolin rinteille kuin Val d'Iseren alppimaisemallekin, poikieni valvonnassa. Ilmeni että Ranskassa yli 75-vuotiaat saavat ilmaisen hissikortin, mutta säästö jäi minun kohdallani vähäiseksi.

85-vuotiaana joudun ASO-jalan (ääreisverenkierron ahtauma) ja katkokävelyn takia luopumaan myös golfista. Sähköauto olisi ehkä vaihtoehto, mutta en ryhdy siihen - eihän se olisi enää liikuntaa, ja nautintokin olisi kyseenalainen.

90-vuotiaana on liikunta jo varsin rajoitettua: pimeys ja lumikeli vielä lisärajoitteena. Mäkelänrinteen Uintikeskus toimii 2-3 kertaa viikossa kuntokeitaana: puolen tunnin vesijuoksu verrytelynä, varttitunnin porekylpy ja vesisuihkuhieronta irrotteluna, sekä 10 minuutin krooliuinti koko-

vartaloliikuntana ja kuntotestinä. Vanhana uimarina olen löytänyt sopivat apuvälineet: solumuovitosut pitämään jalat pinnalla, lattalevyt käsissä antamaan riittävän vauhdin liukuun pääsemiselle ja uimalasit. Kauhominen on ehkä kolme kertaa hitaanpaa kuin parhaina vuosina, hengitys tietysti samaa tahtia ja 100 metrin aika jää kolmen minuutin paremmalle eli alapuolelle. Uinnin välipäivinä hoidan kuntoani kotijumpan puitteissa: kuntopyöräilyä ikkunasta aukeavan metsämaiseman sesonkivaihtelua ihaillen; saunavoimistelua ja vieterivenytystä käsivarsien sekä jousipuristimen käyttöä käsien puristusvoiman ylläpitämiseen; sekä upouutena täsmällikunnan lajina jalkapöydän ja säärien lihaksiston vahvistaminen fysioterapeutin opettamien käpristelyliikkeiden avulla.

Jalkojen ja säärien sekä käsi- ja olkavarsien väliin jäävä keskivartalo jää usein myös vähemmälle huomiolle. Keskivartalopunnerrus sujuu kotioloihin kehitetyn kulmaistuimen avulla - suosittelen!

Tämä on vaarin (ja isovaarin) liikuntaohjelma. Se muistuttaa monella tapaa varhaisen lapsuuden liikuntaa: vauvauintia, tasapainoilua ensi askeleilla ja käden puristusvoiman merkitystä. Tämä on samalla kirjallista täsmennystä seniorilounaalla esittämilleni ajatuksille.

*Pekka Mannio
klubiveli v:sta 1945*

Lehdistötiedote

Arvoisa toimitus

Ohessa toimitukselle tiedoksi ja vapaasti käytettäväksi tiedote Helsingin Suomalaisen klubin Mikko Pohtola –palkinnosta Mikko Pohtola -palkinto hyvästä ja luovasta suomen kielen käytöstä Helsingin Suomalainen Klubi jakaa tänä 135.juhlavuotenaan toisen kerran Mikko Pohtola -palkinnon sellaiselle toimittajalle tai mielipidevaikuttajalle, joka on käyttänyt työssään suomen kieltä esimerkillisen hyvin ja luovasti. Palkinto perustuu lehdistöneuvos Mikko Pohtolan toivomukseen ja sen suuruus on 5.000 euroa.

Helsingin Suomalainen Klubi on nimennyt palkinnon jakamista varten toimikunnan, jota johtaa klubin puheenjohtaja Johannes Koroma. Toimikunnan jäseninä ovat professori Tuomo Tuomi,

opetusneuvos Antti Henttonen, fil.maist. Virpi Hämeen-Anttila, puheenjohtaja Minna Harmanen, fil.lis. Jyrki Vesikansa ja prof. Jarmo Virmavirta. Toimikunnan sihteeri on klubin viestintätoimikunnan puheenjohtaja Pekka Rapila.

Toimikunta seuloa yhteistyössä journalistijärjestöjen ja äidinkielen opettajien kanssa julkisesta sanasta sopivia ehdokkaita palkinnon saajiksi. Toimikunta vetoaa myös suureen yleisöön ehdokaiden löytämiseksi.

Ehdotukset perusteluineen tulee toimittaa toimikunnan sihteerille osoitteeseen Helsingin Suomalainen Klubi, Kansakoulukuja 3, 00100 Helsinki, 31.5.2011 mennessä. Palkinto jaetaan 29.9.2011.

Ensimmäinen Mikko Pohtola

–palkinto jaettiin 2009 ja sen sai Talouselämä-lehden päätoimittaja Pekka Seppänen.

Helsinki 26.1.2011

*Palkitsemislautakunnan
sihteeri
Pekka Rapila*

Toimitukselle tiedoksi

Lisätietoa palkinnosta saa palkitsemistoimikunnan sihteeriltä Pekka Rapilalta, pekka.rapila@kolumbus.fi tai 0505160661.

Kilpailun internetsivusto on www.suomalaisuus.fi, mistä löytyvät myös kilpailun säännöt.

Helsingin Suomalaisen klubin internetosoite on www.klubi.fi

Tiedä mihin hyppäät

Yrityksen arvonmääritys ja Due Diligence

www.bdo.fi

BDO

Yhteistoimintaklubien vuosikokous Tampereella

■ ■ Yhteistoimintaklubien, eli tuttavallisemmin YT-klubien vuosikokous pidettiin 12.2.2011 Tampereen Kauppaseuran isännöimänä. Saman viikonlopun yhteydessä pelattiin myös YT-klubien kaisabiljardin SM-kilpailut. Vuosikokouksessa oli edustettuna 12 klubia yhteensä 21 klubista. Tänä vuonna 125 vuotta täyttävän Tampereen Kauppaseuran puheenjohtaja Kirmo Bergius toivotti vuosikokousedustajat lämpimästi tervetulleeksi ja esitteli sekä Tampereen että Kauppaseuran historiaa, jonka jälkeen nautittiin maittava lounas Kauppaseuran edustavassa Mestarikabinetissa.

Toimintakertomus- ja tilinpäätösasioiden ohella vuosikokous päätti ottaa YT-klubien kilpailuohjelmaan uutena toimintamuotona myös skruuvin, jota olivat Helsingin Suomalaisen Klubin ohella esittäneet Kuopion Klubi, Mikkelin Klubi, Tampereen Kauppaseura ja Tampereen Suomalaisen Klubi. Viime vuoden lopulla YT-klubien jäseneksi liittyneen 1897 perustetun Kuopion Klubin hallituksen jäsen, klubin skruuvivastaava Risto Hallman

lupasi, että skruuvista kiinnostuneille muille klubeille järjestetään mielellään pelin opastusta ja toivoi, että skruuviharrastus viriäisi YT-klubeissa laajemmin. Skruuvia on pelattu historiallisesti muissakin klubeissa, mm. Rauman Kauppaseurassa on ollut aktiivista skruuviharrastusta menneinä vuosikymmeninä.

YT-klubien kilpailutoimintana on perinteisesti ollut kaisabiljardi, jota täydennettiin grand old –sarjalla, sekä golf ja keilailu. Ensimmäiset YT-klubien skruuvimestaruuskilpailut tullaan järjestämään syksyllä Helsingin Suomalaisen Klubin toimesta.

YT-klubien hallituksen puheenjohtajana jatkaa Markku Siren Tampereen Ammattiklubista ja varapuheenjohtajana Esa Viljanen Rauman Kauppaseurasta, sekä muina jäseninä Kari Kallio Rovaniemen Kunnallisklubista, Jari Karpakka Helsingin Suomalaisesta Klubista, Jorma Leppikorpi Tampereen Kauppaseurasta ja Harri Riikonen Warkauden Kauppaseurasta. Uudeksi kunniajäseneksi valittiin Tampereen Ammattiklubin puheenjohtaja-

Kari Vääänen, joka on toiminut aiemmin myös YT-klubien hallituksen puheenjohtajana.

Kokouksen muissa asioissa käytiin keskustelua keskinäisen vierailumahdollisuuden aktivoinnista ja mm. aukioloaikojen näkyvyydestä YT-klubien verkkosivuilla, ovathan eri puolilla Suomea sijaitsevat klubit erinomainen mahdollisuus verkostoitumiseen ja viihtyisään yhdessäoloon silloin, kun matkustaa oman alueen ulkopuolella.

Kokouksen päätteeksi siirryimme ”Siperiaan”, entisen Finlaysonin tehdasmiljööseen, missä tutustuimme oppaan johtolla harvinaiseen Vakoilumuseoon, sekä vierailimme ravintola Plvenassa, jossa tutustuimme pienoluiden valmistukseen ja panimon tuotettiin. Täältä pääosa kokousvierasta jatkoi vielä kaisabiljardin pelimiesiltään.

Lämmin kiitos Tampereen Kauppaseuralle miellyttävistä kokousjärjestelyistä ja sydämelliset onnittelet 125. merkkipäivästä.

Jari Karpakka

Uutta Klubilla - Teknologian ilta

■ ■ Tiistaina 22.3. kello 19.00 on ensimmäinen Teknologian iltamme. Vieraana Zeeland Oy:n toimitusjohtaja Jari Tuovinen aiheenaan Facebook ja yhteisömediat sekä niiden merkitys yrityksille. Isäntänä Marko Miinin.

Ilta palaa 18.00-19.00. Osallistujia ja ruokailijoita pyydetään ilmoittautumaan.

Suomalainen kirjoituskilpailu haastoi

Edesmennyt kunniapuheenjohtajamme Mikko Pohtola esitti testamentissaan klubin jäsenille perustettavaksi kaksi palkintoa palkitsemaan luovia ja taitavia suomen kielen käyttäjiä. Toinen palkinnoista on tarkoitettu jaettavaksi lukioilaisille järjestettävässä Suomalaisessa kirjoituskilpailussa. Kilpailun järjestämistä varten Klubi perusti säätiöönsä erityisen Mikko Pohtola -rahaston.

■ ■ Kolmas Suomalainen kirjoituskilpailu on nyt onnistuneesti pidetty. Kilpailu on vakiinnuttanut asemansa eräänä maamme arvostetuimmista koululaisten kirjoituskilpailuista. Siihen on luonnollisesti suuresti vaikuttanut se, että klubi sai järjestelyihin mukaan parhaat mahdolliset yhteistyökumppanit. Opetushallitus, Äidinkielenopettajain liitto, Historian ja yhteiskuntaopin opettajain liitto, Suomen Kuvalehti ja WSOY ovat antaneet klubille kilpailuun erinomaista asiantuntijapua sekä taloudellista tukea palkintojen muodossa.

Kilpailun teema

Kilpailua valmistellut projekti-ryhmä valitsi kolmannen kilpailun teemaksi ”Yksin ja yhdessä”. Kirjoitusaiheet haastoivat lukioilaiset ja nyt myös ensimmäisen kerran ammatillisten oppilaitosten opiskelijat pohtimaan ihmisen yksin ja yhdessä olemista, yksilön vastuuta ja yhteistyön voimaa.

Historia- ja yhteiskuntapohjaiset tehtävät

Ensimmäinen tehtävä laitto kirjoittajansa pohtimaan perinteistä suomalaista itsenäisystradiotiota ja sen soveltuvuutta nykyaikaan. Tehtävässä esitettiin kirjoittajalle kysymys, olisiko vakava ja juhlallinen itsenäisyyden juhlintaperintemme uudistettava ja suunnattava sotiemme muistelun sijasta katse tulevaisuuteen. Tähän aiheeseen tarttui 10 kirjoittajaa.

Toisessa tehtävässä kirjoittaja joutui paneutumaan rauhan- turvaajan tai humanitäärisessä avustustehtävässä kriisialueella toimivat henkilön tuntemuksiin tai vastaavasti kotiin jääneen omaisen ajatuksiin kirjoittamalla kirjeen kyseiselle henkilölle. Tähän aihekokonaisuuteen saatiin 8 kirjoitusta.

Kolmas tehtävä ”Yksin vai yhdessä” antoi kirjoittajalle mah-

dollisuuden pohtia tämän päivän nuoren identiteettiin liittyviä, usein kipeitäkin asioita. Tehtävänannossa todettiin, että ”kuka minä olen?” oli ennen identiteettiään pohtivan nuoren tärkein kysymys. Nykyisin keskeisimmäksi kysymykseksi onkin tullut ”mihin minä kuulun?”. Aihe oli tämänvuotisen kilpailun suosituin, ja siihen saatiin yhteensä 24 kirjoitusta.

Medialähtöiset tehtävät

Ensimmäisessä tehtävässä pohdittiin nykyisin niin suosittua sosiaalisen median mahdollistamia satoja ”ystävyyssuhteita” ja niiden merkitystä ja todellista syvyyttä. Toisessa tehtävässä nuori kirjoittaja taas sai, viimevuosien yhteiskunnallisten tapahtumien valossa, pohtia politiikan ja mediajulkisuuden suhdetta ja hallittavuutta.

pohtimaan yhteisöllisyyttä

Näihin kahteen aiheeseen saimme yhteensä 11 kirjoitusta.

Kaunokirjallisuuspohjainen tehtävä

Kaunokirjallisuuspohjainen tehtävä liittyi tällä kertaa juhlavuottaan viettävän Juhani Ahon teoksiin. Tähän aihepiiriin saimme 8 kirjoitusta. Tästä aiheesta kirjoitettiin arvosteluraadin mukaan kilpailun parhaat tekstit, mikä ilmeisestikin osoittaa koulujen panostavan ylioppilaskirjoituksia varten erityisesti tähän aihepiiriin.

Tulokset

Kukin opettaja sai lähettää loppuarvosteluun kolme parhaaksi ar-

vioitua kirjoitustaan. Arvosteltavaksi saatiin 62 kirjoitusta, joiden laatijat jakautuivat tasaisesti koko maan alueelle aina Helsingistä Tornioon ja Porista Joensuuhun.

Arvosteluraati jakoi palkinnot seuraavasti

1.palkinto Emma Laakkonen, Oulun Lyseon lukio, 2.palkinto Le Vo Quynh, Ressun lukio ja 3.palkinto Tommi Kovero, Töölön Yhteiskoulu.

Lisäksi päätettiin antaa seuraavat kolme kunniamainintaa: Emilia Tapprest, Töölön Yhteiskoulu,

Petriina Piuhola, Ressun lukio ja Valtteri Ahonen, Hollolan lukio.

Kilpailua voidaan pitää tasoltaan korkeana. On jokseenkin varmaa, että kolmannessakin Mikko Pohtola –kirjoituskilpailussa palkitut tulevat näkymään parinkymmenen lähivuoden kuluessa Suomen julkisessa elämässä joko kirjallisina tai muina vaikuttajina. Näin kunniapuheenjohtajamme testamentissaan ilmaisema toive tulee erinomaisesti täyttymään.

Palkitut kirjoitukset on luettavissa Suomalaisen kirjoituskilpailun internetsivustolla www.suomalaisuus.fi.

Pekka Rapila

Nuorilla on oikeus hyvään äidinkieleen

■ ■ Suomi on pieni kielialue, jonka ainutlaatuisesta kielestä ei huolehdi kukaan muu kuin me suomalaiset. Kielemme väestöpohja on pieni. Siksi useiden vieraiden kielten taito on suomalaisille ehdoton välttämättömyys. Se ei kuitenkaan saa merkitä oman äidinkielemme kehittämisen laiminlyömistä. Äidinkielellä on voitava ilmaista kaikki se, mitä tiede, sivistys ja työelämä vaativat. Ilman määrätietoista tukea ja kehittämistä sekä laajaa käyttöä äidinkielemme voi menettää moni-

muotoisen ilmaisukykynsä.

Monissa oppilaitoksissamme käytetään opetuskielenä vain englantia ja joillakin tieteenaloilla ei ole enää lainkaan katsottu tarpeelliseksi kehittää suomenkielistä terminologiaa. Äidinkieli on kuitenkin ajattelun ja argumentaation tärkein väline. Omalla äidinkielellä ajatusten ilmaiseminen ja käsitteiden ymmärtäminen on kirkkainta ja syvällisintä.

Vaikka maailma yhdentyy, jokaisen kansallisen kulttuurin velvollisuus on huolehtia oman

kielensä kehityksestä ja ilmaisuvoimasta.

Suomalaisen kirjoituskilpailun avulla Helsingin Suomalainen klubi haluaa edistää hyvää kielenkäyttöä ja tarjota nuorille mahdollisuuden osoittaa äidinkielen taitoaan. Klubi haluaa työskennellä laajemminkin sen hyväksi, että nuorilla on oikeus ja mahdollisuus käyttää äidinkieltään opiskelussa, työelämässä ja tieteen kielenä.

Vasemmalta kunniamaininnan saanut Valtteri Ahonen, Hollolan lukio, toisen palkinnon saanut Le Vo Quynh, Res-sun lukio, ensimmäisen palkinnon saanut Emma Laakkonen, Oulun lyseon lukio, ja kolmannen palkinnon saanut Tommi Kovero, Töölön yhteiskoulu.

Kuvassa Eduskunnan puhemiehen tiloissa Emma Laakkonen, Le Vo Quynh, Tommi Kovero, Valtteri Ahonen, pu-hemies Sauli Niinistö, Johannes Koroma ja Pekka Rapila. Istumassa Jyrki Berner. Kuvat: Elias Iirola.

Klubille perustettu ICT-ryhmä

Tervetuloa kaikki klubiveljet Helsingin suomalaisen klubin teknologiapiiriin mukaan Helsingin Suomalaisella klubilla pidettiin Helsinki-salissa 25.1.2011 klo 19.00 Teknologia-harrastuspiirin perustamiskokous. Paikalla Helsinki-salissa harrastuspiiriä perustamassa oli 27 klubiveljeä. Tilaisuus oli menestys sekä osajanottajamäärän että keskustelun aktiivisuuden suhteen ja antaa odottaa erittäin mielenkiintoista tulevaisuutta uudelle harrastuspiirille.

■ ■ Suomi elää nyt suurta yhteiskunnallisen ja erityisesti teknologisen murroksen aikaa. Takaisin menneeseen ei ole palaamista ja paikalleen ei varmasti voi jäädä. Yhtenä harrastuspiirin ajatuksena on tuoda esille uutta teknologiaa sen vaikutuksia yhteiskuntaan ja lisätä siten ymmärrystä tulevaisuuden haasteista ja mahdollisuuksista.

Klubin Teknologia-harrastuspiirillä on tarkoitus pitää kaksi kertaa vuodessa, keväisin ja syksyisin, kaikille klubijäsenille avoin keskustelutilaisuus ajankohtaisesta tai muutoin mielenkiintoisesta teknologia-aiheesta. Tämän lisäksi tullaan myös järjestämään piirin jäsenille pienempiä tilaisuuksia sekä mahdollisesti myös vierailuja teknologian kehittämisen kannalta mielenkiintoisiin paikkoihin.

Aluksi ajatuksena oli perustaa tietotekniikkaan ja viestintään keskittyvä harrastuspiiri. Kun aloimme suunnitella harrastus-

piiriä ideoimme tarkemmin harrastuspiirin alustavaa luonnetta. Keskusteltuamme klubiveljien kanssa asiasta ajatus laajemmasta teknologiaharrastuspiiristä herätti myönteistä palautetta. Päätös harrastuspiirin luonteesta oli helppo tehdä.

Kokosimme teknologiaharrastuspiirin johtoryhmän suunnittelemaan teknologiaharrastuspiirin tulevaisuutta sekä toteuttamaan tapahtumia. Siihen kuuluu allekirjoittaneen puheenjohtajan lisäksi klubiveljemme Jukka Andersson, Kari Loukola, Aimo Maanavilja ja Olli Tuores.

Ensimmäisen tilaisuuden alustaja oli Jani Kenttälä, tietoturvasiantuntija Clarified Networks Oy stä. Hänen aiheena oli: ”Vieras vinkkeli tietoturvaan?” Esitelmä sivusi mm. Suomalaisen klubin 2010 keväällä tekemää retkeä Tallinnaan NATO:n kyberpuolustusharjoituksiin, jossa Clarified Networks Oy oli mukana organi-

soimassa tietoverkkosodankäyntiharjoituksia Cooperative Cyber Defence Centre of Excellence:lle. Keskustelu esitelmän jälkeen oli vilkas ja mielenkiintoinen.

Lämpimät kiitokset kaikille tilaisuuteen osallistuneille klubiveljille ja erityisesti Jani Kenttälälle erinomaisesta alustuksesta sekä Klubin toiminnanjohtaja Jyrki Bernerille ja päätoimittaja Leif Eklöfille viisaista neuvoista ja kannustuksesta.

Onko sinulla hyviä ideoita Teknologia-harrastuspiirin toimintaan liittyen tai haluatko liittyä jäseneksi ja tulla mukaan sähköpostilistalle?

Lisätietoja ja ilmoittautumiset Teknologia-harrastuspiirin jäseneksi: marko.miinin@ideami.fi tai GSM +358 40 822 6080.

*Marko Miinin,
puheenjohtaja,
Teknologia-harrastuspiiri*

Yläkellari otetaan osittaiseen käyttöön

Kesällä 2008 kiinteistömme yläkellarista vapautui teknisen kehityksen seurauksena Kokoomuksella vuokrattuna ollut laitetilaa 212 m². Tämän seurauksena yläkellarin Klubin hallintaan tuli kaiken kaikkiaan noin 500 m² tilat. Tilojen käyttöideoita ja -tarpeita selvittämään johtokunta nimitti ns. investointiryhmän.

■ ■ Työryhmän työtä ohjasi se, että talomme kiinteistötekniikka (24 ilmastointi- ja jäähdytyskonetta) vetee viimeisiään eivätkä ne täytä 2012 alkaen tulevia energiataloudellisuuden vaatimuksia. Tästä seurannut luonnollinen päätös oli, että yläkellarista on löydettävä tilat viranomais- ja energiavaatimukset täyttävälle ilmastointikoneille ja muut tila käytettäisiin jäsentilojen laajennukseen. Viimemainitusta haettiin mitä moninaisimpia vaihtoehtoja, mutta lopulta ryhmässä mukana olleiden kiinteistöalan experttitemme Erkki Anttilan ja Kari Karvosen kanta voitti. Tässä paikallaan lainata ote heidän sähköposteista 27-28.5.2009, EA: ”Säästämällä mahdollisimman paljon vanhoja pintoja, valaisimia ym. ja parannella remonttia myöhemmin on kaikkein kallein tapa saavuttaa käyttökelpoinen ja laadukas lopputulos.” ja KK: ”Köyhän ei kannata tehdä huonoa eikä ostaa halpaa”.

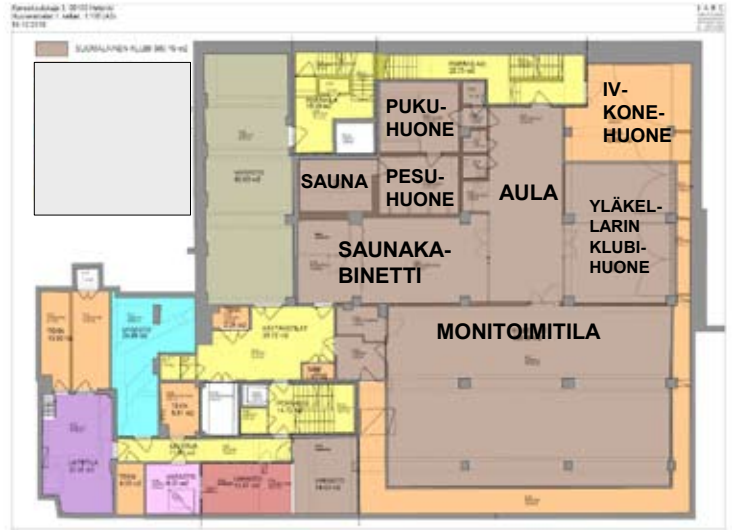
Tammikuussa 2010 johtokunta päätti kellarin muutostöiden suunnittelusta ja sen kilpailutuksesta. Ne annettiin KOY:n hal-

lituksen vastuulle. Helmikuussa johtokunta hyväksyi tehdyn arkkitehtisuunnitelman (kuva) rakennusluvan hakemisen perusteeksi. Rakennusluvan saaminen osoitautui työlääksi ja välillä näytti siltä, että lupaprosessi voisi kestää jopa muutaman vuoden. Erkki Anttilan ammattitaidon ja sinnikkyuden ansiosta se kuitenkin saatiin. Syksyllä kilpailutettiin pää-, sähkö- ja LVI-urakoitsijat. Aikaisemmin kilpailutuksen perusteella valittu rakennuttajakonsultti lähetettiin kunkin osa-alueen tarjoukset 10-11 urakoitsijalle, joita Klubin ja/tai KOY:n hallinnossa ei kukaan tiennyt. Marraskuussa johtokunta antoi hyväksyntänsä urakkasopimusten allekirjoittamiseksi. Työt yläkellarissa alkoivat 14.12. ja ne saadaan valmiiksi viikolla 8/2011, yhtä ilmastointikonetta lukuun ottamatta, joka viranomaisten määräyksestä jou-

duttiin vaihtamaan. Lopullinen töiden vastaanotto tapahtuu viikolla 11/2011. Prosessi, jossa kaikki vaiheet rakennuttajakonsultin, suunnittelijoiden ja urakoitsijoiden valintaan kilpailutettiin on ollut erinomainen ratkaisu. Tätä kirjoitettaessa näyttää aika- ja 380 000 Euron budjetti tullaan suurella todennäköisyydellä jopa alittamaan.

Tilat ja niiden käytön alustavaa pohdintaa

Jäsentiloihin kuuluvat kokonaan remontoituvat aulatilat yläkellarin klubihuone ja saunan kabinetti, joka on jaettavissa kahteen osaan. Lisäksi remontoitiin osittain saunatilat ja monitoimitila, jossa kuoro ja orkesteri ovat harjoitelleet viime vuoden alusta. Osana ilmastointiremonttia uusittiin koko yläkellarin ilmanvaihto ja osa

Yläkellarin Klubitilat

maaliskuussa

viemäri ja putkiverkostoa.

Johtokunta tulee vahvistamaan tilojen käyttöperiaatteet, järjestyssäännöt, muut ohjeet sekä tilojen sisustuksen ja nimeämisen helmi-maaliskuun aikana. Mutta tässä vaiheessa (18.2.) voin esittää joitain peruseriaatteita.

Jäsentilat tulevat kaikkien jäsenten käyttöön, mutta tilaan haluavien on ilmoitettava siitä sihteerille, joka hoitaa kulkuoikeuden oveen tulevaan sähköiseen lukijaan. Kulkuluvan saamisesta tultaneen perimään ohjelmointikustannuksia vastaava noin 10 Euron korvaus. Kulunhallinnan lisäksi tilaan tulee myös kameravalvonta, joka on välttämätön viranomaismääräysten takia; hätätilanteita varten on tiedettävä ketä tilassa on. On ollut puhetta myös siitä, että tilassa voisi olla esim. viikoittain vaihtuva ”kerhomestari”, joka valvoo, että kaikki toimii. Tämä edellyttää luonnollisesti, että riittävästi halukkaita ja kyvykkäitä vapaaehtoisia jäseniä on tähän valmiita.

Yläkellarin jäsentilat eivät ainakaan tämän vuoden aikana tule ravintolan (tai Klubin) anniskelualueeksi, koska tilassa on mahdollisuus myös tupakoida tai polttaa sikaria. Tupakkalain kirjain, henki ja tulkinta lähtee siitä, että tupakoinnin tulee olla epämiellyttävää eikä ruoka, alkoholi ja tupakka (sikari) missään tapauksessa kuulu yhteen. Jokainen joka haluaa nauttia jotakin tiloissa, on tuotava se itse mukanaan tai varastoitava sitä klubihuoneeseen

tuleviin lukollisiin säilytyslokeroihin, joita tulee noin 100, mikäli johtokunta näin päättää. Lokero tultaneen antamaan vuosittain käyttöön ja niistä perittäneen johtokunnan päättämä vuokra.

Tiloissa on jääkaappi, mikro ja astianpesukone ja sinne tultaneen hankkimaan juomalaseja virvoitusjuoma-automaatti ja mahdollisesti jääpalakone. Aina-kin tämän kevään ajan ruokailut tultaneen hoitamaan pääsääntöisesti klubiravintolassa, mutta, jos joku/jotkut klubiveljet haluavat kokoontua vaikkapa saunomisen merkeissä ja syödä iltapalaa saunan kabinetissa, tästä on mahdollista keskustella ravintolan kanssa. Myöhemmin käyttökokemuksista lähtevän tarpeen mukaan tiloihin voitaneen hankkia myös astioita ja ruokailuvälineitä.

Saunan käytöstä on kaavailtu, että kerran viikossa olisi jäsen sauna, muulloin saunan ollessa vapaa sen voi varata saunan merkittävällä nimensä viikon tai kaksi kerrallaan sisältävään varauslistaa. Saunan kytkeminen päälle tapahtuu omatoimisesti ohjeiden mukaan.

Monien jäsenten kanssa käymieni keskustelujen perusteella monitoimitilan käyttäjiksi on monia, sillä mahdollistaahan se mitä moninaisimpia harrastusmahdollisuuksia. Tällä hetkellä on varmaa vain, että monitoimitilassa taataan harjoitusmahdollisuudet kuorolle, orkesterille sekä klubin bändeille. Sen, mihin muihin klubin monista harrastuksista

tilaa voidaan käyttää päättää johtokunta.

Ehdotuksia, joita minulle on tullut, ovat mm. 1-2 biljardipöydän sijoittaminen tilaan, tilan käyttö jumppasalina, laser-ampumaratana (pistooli ja/tai kivääri), golfin puttausharjoittelupaikkana, tikanheittopaikkana (ml. Darts) jne. Tila tarjoaa varmasti mahdollisuudet moniin näistä, kunhan pelisäännöistä sovitaan ja päätetään.

Saunan jaettavan kabinetin tiloihin tulee kaikki samat AV-välineet, kukin on Klubin pääsalissa ja keskeisissä kabineteissa. Yläkellarissa toimii Klubin langaton tietokoneverkko.

Jäsentilaa tultaneen vuokraamaan klubiveljien yksityistilaisuuksiin ja myös vuokralaisillemme. Tämä on välttämätöntä, jotta tilan investoinnista voidaan saada ALV-palautuksena useita kymmeniä tuhansia euroja.

Vieraiden tuomiseen ilman ennakkolupaa (yksityistilaisuudet) jäsentilaan tultaneen järjestyssäännössä suhtautumaan hyvin jyrkästi. Määräyksen rikkominen johtaa välittömästi käyttöoikeuden menettämiseen.

Tila tullaan siivoamaan päivittäin, jolloin myös käytetyt pyyhkeet vaihdetaan.

Johtokunnan hyväksytyä tilankäyttöperiaatteet, järjestyssäännöt ja muut käyttöä koskevat päätökset niistä saa tietoa Klubin kotisivuilta, klubimestareilta ja toiminnanjohtajalta.

Jyrki Berner

Jäsenkyselyn alustavaa satoa

■ ■ Kysely lähetettiin viimeisen viiden vuoden aikana liittyneille 950 jäsenelle. Erinomaisen 50%:n vastausprosentin lisäksi kyselyn järjestänyt tulevaisuustyöryhmä haluaa antaa aktiivisille vastaajille suurkiitokset siitä, että he ovat jaksaneet ja selvästi paneutuneet erittäin paljon ja hyödyllistä lisätietoa antaviin vapaatekstivastauksiin. Vastanneista noin 12 prosenttia oli alle 40-vuotiaita, 49 % oli 40-59-vuotiaita, ja 39 % 60-vuotiaita tai sitä vanhempia. Vastaajista lähes 70 % oli työssäkäyviä.

Miksi klubiin on liitytty ja mikä rajoittaa osallistumista?

Klubin arvomaailma yhdistetynä sen yhteiskunnalliseen arvostukseen on ollut tärkeimpiä motiiveja liittyä jäseneksi. Käytännössä yhtä tärkeä tekijä on ollut se, että klubilla on mahdollisuus tavata samanhenkisiä ihmisiä. Sosiaalisuus, vuorovaikeus ja kanssakäyminen on siis yksi klubin vetovoimatekijä.

Huom: Mukaan on kunkin vaihtoehdon kohdalla otettu ne vastaajat, jotka vastasivat ko. syyn olevan ”Tärkeä” tai ”Melko tärkeä” syy liittyä jäseneksi. Osuudet eivät summaudu 100 %:iin, koska kyselyssä pystyi valitsemaan usean vaihtoehdon. Vastaajien määrä oli 468

Mikä sitten uusia klubilaisia erityisesti kiinnostaa? Esitelmällat ja ministerilounaat kiin-

nostivat eniten. Toinen kiinnostava klubin toimintamuoto on yhteiskunnallisen keskustelun edistäminen. Kolmas uusia jäseniä eniten kiinnostava teema on se, että klubi toimii poikkeamispaikkana, jossa voi vaihtaa ajatuksia klubiveljien kanssa.

Huom: Mukaan on kunkin vaihtoehdon kohdalla otettu ne vastaajat, jotka vastasivat ko. toiminnan kiinnostavan ”Paljon” tai ”Melko paljon”. Osuudet eivät summaudu 100 %:iin, koska kyselyssä pystyi valitsemaan usean vaihtoehdon. Vastaajien määrä oli 469.

Vastaajien pääosan ollessa vielä työelämässä oli oikeastaan kysymättäkin selvää, että nykyisen työelämän hektisyys on se tekijä, joka rajoittaa osallistumista Klubin toimintaan eniten. Jäsentemme aktiivisuuden tunteen myöskään se, että muut harrastukset ja/tai luottamustoimet

ovat myös merkittävä toimintaamme osallistumista rajoittava tekijä. Perheen voi uskoa ja toivoa olleen lähes kaikilla alle 40 -vuotiailla vastaajilla työn ohessa tärkein rajoittava tekijä. Ilahduttavaa on se, että noin 90% vastaajista löytää Klubin toiminnasta itseään kiinnostavaa toimintaa. Myös päätoimittaja/webmaster Leif Eklöf voi olla omaan ja tiiminsä työhön tyytyväisiä, sillä vain reilu 5%:a ei saa riittävästi tietoa ohjelmatarjonnasta.

Huom: Mukaan on kunkin vaihtoehdon kohdalla otettu ne vastaajat, jotka vastasivat ko. tekijän rajoittavan ”Paljon” tai ”Melko paljon” osallistua klubin toimintaan. Osuudet eivät summaudu 100 %:iin, koska kyselyssä pystyi valitsemaan usean vaihtoehdon. Vastaajien määrä oli 469.

Klubin toiminnan kehittämistä koskevat kysymykset

Kyselyn kautta jäsenet esittivät runsaasti erilaisia kehittämisehdotuksia. Näitä toiveita ja ajatuksia tulaan kuuntelemaan herkillä korvalla. Usein toistunut ehdotus oli se, että nuoremmat jäsenet olisi hyvä saada aktivoitua toimintaan mukaan. Tapoja tähän löytyy varmasti monia. Jatkossa tultaneen harkitsemaan uusien jäsenten illan lisäksi muita tilaisuuksia, joissa kutsu suunnataan ensisijassa tuoreille jäse-

nille. Vastaavasti nuoremmasta jäsenkunnasta tultaneen aktiivisesti etsimään esitysten pitäjiä. Tällöin täytyisi myös se kyselyssä esille noussut toive, että ohjelmistossa ja esityksissä tulisi paremmin ottaa huomioon työ-
säkävien tarpeet niin tilaisuuksien järjestämisaikakohdan kuin aihevalintojenkin suhteen.

Moni jäsenistä toivoi, että ohjelmaan tulisi enemmän alustoja eri ajankohtaisiin teemoihin liittyen koskivat ne sitten taloutta, politiikkaa tai vaikkapa Pohjois-Afrikan viimeaikaisia kansannousuja. Jo Klubin alkuajoille oli tyypillistä se, että klubi oli ajassa kiinni. Tätä on syytä korostaa myös jatkossa. Teemojen ajankohtaisuushan ei ole riskitiridassa perinteiden ja historian vaalimisen kanssa. Molemmilla on paikkansa Klubin toiminnasta. Elämmehän me joistakin toisenlaisista väitteistä huolimatta enemmän ”sekä että” – kuin ”joko tai” –maailmassa.

Varsin monet näkivät parannettavaa siinä, tutustuminen klubiveljiin on jäänyt turhan vähäiseksi tai se on koettu hankalaksi. Tämän korjaamiseksi toivottiinkin tilaisuuksia tai tapoja, joilla tutustumista ja verkostoitumista voisi edistää ja luontevoittaa. Konkreettisia ehdotuksiakin tehtiin. Näihin sisältyi muun muassa ajatus siitä, että jäsenmatrikelissa olisi lueteltu myös harrastuksia ja erityisosaamisalueita. Toinen tutustumista helpottava

ehdotus koski kummien roolin laajentamista.

Tuoreet klubiveljet esittivät myös monipuolisen joukon toimintamuotoja, joihin he osallistuisivat, mikäli vain sellaista järjestettäisiin. Niin kuin arvata saattaa, kirjo oli mitä moninaisista. Urheilupuolelta toivottiin esimerkiksi erilaisia joukkuelajeja. Peleistä toivottiin niin shakki- kuin bridgekerhoakin. Kulttuurialalta toivelistoilta löytyivät esimerkiksi jäsenten oma taide-
näyttely klubitiloissa ja klubilla järjestettävät pienimuotoiset musiikkiesitykset. Eräs kiintosa ehdotus koski elokuvailtoja, joissa ensin katsottaisiin filmi ja sen jälkeen olisi keskustelutilaisuus, joissa tekijät olisivat mukana. Osa ehdotetuista onkin ollut ohjelmassa tai niitä on kehitetty. Mutta nyt niille on selvästi tilausta.

Miten toimia, kun haluaa uuden harrastusmuodon tai teeman ohjelmaan?

Klubi on yhtä kuin sen kaikki jäsenet, joten uusien toimintamuotojen mukaan saaminen riippuu vain ja ainoastaan meistä itse kustakin. Niin tuoreet kuin vanhatkin jäsenet voivat perustaa kiinnostuksensa ympärille joukon. Tässä palvelee ensisijassa sihteerimme Inkeri, ja hänen käytössään oleva tietotekniikka. Myös toiminnanjohtaja ja toimikuntien puheenjohtajat, joiden yhteystiedot löytyvät Klubin ko-

tisivuulta antavat mielellään apuaan. Kun riittävä kiinnostuneiden joukko on löytynyt, kutustaan heidät ideoimaan aihetta ja etsimään ydinryhmää, joka haluaa harrastusta tai teemaa vetää. Kun konversationin kautta toimintatapa on täsmentynyt, yhteys ao. toimikunnan puheenjohtajaan tai toiminnanjohtajaan, niin uusi toimintamuoto on syntynyt!

Näin syntyi uusimmat toimintamuotomme kuten seniorijäsentemme Kalkkiskerho, ”Klubin voimistelijat” ja teknologian harrastuspiiri, jota ideoitiin viimesyksynä, ensimmäinen tapaaminen järjestettiin tammikuussa. Tiistaina 22.3. klo 19.00 on tämän ryhmän ensimmäinen kaikille jäsenille tarkoitettu ”Teknologian ilta”, jonka aiheena on Facebook ja yhteisömediat sekä niiden merkitys yrityksille.

Klubin vahvuuksia ja ravintolaa koskevien kysymysten tuloksiin palataan Klubin verkkosivuilla ja/tai seuraavassa numerossa, koska niiden analysointi on vielä kesken.

*Kirjoittajat:
Jere Lahti
Jyrki Ali-Yrkkö
Jyrki Berner*

Tulevaisuustyöryhmä raportoi

Helsingin Suomalaisen Klubin perustamisesta tulee 25.04.2011 kuluneeksi 135 vuotta, jolloin syntyi ajan hen- gen mukainen Luku- ja Kon- versationi Klubi Helsingissä. Tuolloin elettiin suomalaisuu- den vahvistumisen kannalta jännittäviä aikoja. Historiallisia tapahtumia olivat valtiopäi- vätoimintaan siirtyminen ja kulttuurin viriäminen. Nous- tiin alamaisyhteiskunnasta kansalaisyhteiskuntaan.

■ ■ Klubbin perustajajäsenet olivat keski-ikältään vähän pääl- le kolmekymppisiä sivistyneitä nuoria miehiä. Nykyinen jäsen- kuntamme on keski-ikältään kuu- sikymppisiä. Niin ajassa kuin iäs- säkin on tapahtunut merkittäviä muutoksia.

Kansainvälisesti klubikulttuu- rilla on pitkät perinteet. 1600 – 1700 luvuilla klubien olemukseen liittyi olennaisena osana tietty sa- laperäisyys. Kaikki ymmärtävät, kuinka erilaisessa maailmassa silloin elettiin. Mutta myös aivan viime vuosikymmenien muutos kaikilla elämän aloilla ja aivan erityisesti työelämässä, vapaa- ajan käytössä on ollut voimakas- ta ja nopeaa. Tämä ei ole voinut eikä voi olla vaikuttamatta myös omaan Klubiimme.

Johtokunta tunnisti ajan haas- teet ja nimesi tulevaisuustyöryh- män sekä antoi sille tehtäväksi kartoittaa klubimme nykyistä toi- mintaa ja sen vastaavuutta jäsen- temme odotuksiin, tulevaisuuden

toimintaympäristöön ja muutos- tarpeisiin.

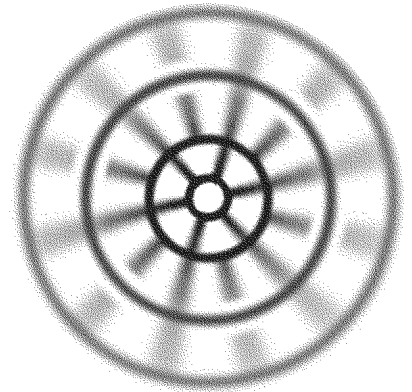
Ryhmän tavoitteena on raken- taa kehitysohjelma, jolla toteu- tetaan prosessin aikana valittua strategiaa ja resursoidaan muu- tos- ja kehittämistarpeet. Aika- taulutavoitteena on saada raportti syyskokouksen käsittelyyn. Työ- ryhmän muodostavat Jere Lahti puheenjohtajana, Jyrki Berner sihteerinä ja jäsenenä Jyrki Ali- Yrkkö, Ari Huovinen, sekä Jari Karpakka. Työryhmä kuulee tar- vittaessa asiantuntijoita ja hyö- dyntää jäsenkunnan korkeatasoi- ta osaamista.

Lähtötilanteessa yllättävä havainto oli se, kuinka nopeasti klubin jäsenkunta on kasvanut ja ikärakenteeltaan muuttunut. Vaja- aan 3000 jäsenen joukko on lis- sääntynyt 5 vuoden aikana noin 1050 uudella jäsenellä. Samanai- kaisesti on havaittu, että aktiivi- sia jäsenistä on vajaa kolmannes. Tästäkin syystä on korkea aika selvittää tarkemmin jäsenkunnan rakenne ja odotukset jäsenyydel- tä. Tähän tarpeeseen on juuri val- mistunut kattava, alle 5 vuotta jä- seninä olleille kohdennettu kyse- lytutkimus, johon kyselyn saaneet ovat hyvällä osallistumisella vastanneet. Kyselytutkimuksen ensihavaintoja selostetaan tämän kirjoitussarjan yhteydessä ja toi- minnanjohtajan katsauksessa.

Tulevaisuustyöryhmän tarve nähtiin, kun johdollani toiminut investointiryhmä selvitti Klubin tilojen investointitarpeita vuonna 2009. Tätä lukiessanne yksi jä-

senten kannalta keskeinen inves- tointi, yläkellarin uudet jäsentilat on jo osittaisessa käytössä – to- sin puutteellisesti kalustettuna. Kalustus saataneen lopulliseen muotoonsa kesän aikana ja tilojen täysimääräinen hyödyntäminen voi alkaa syksyllä. Uudet jäsen- tilat esitellään ja käyttöperiaatteet määritellään kevään aikana. Ti- lanteen etenemisestä saa parhai- ten tietoa jäsensivuilta, toimin- nanjohtajalta ja klubimestareilta.

Jere Lahti

PARSIFAL - OOPPERA

■ ■ 22.4. Pitkänäperjantaina klo 14.00. Richard Wagnerin ooppera Parsifal Suomen Kansallisoopperassa. Lippuja saatavana Oopperan lipunmyynnistä 30.3. saakka nimellä Helsingin Suomalainen Klubi. Katso teoksen esittely Klubin nettisivuilla. www.klubi.fi/parsifal.doc

Kuvaaja Stefan Bremer - Suomen Kansallisooppera

Tilintarkastaja ja enemmänkin

Tilintarkastus, sisäinen tarkastus, veropalvelut

www.bdo.fi

PINSTRIPES™

Finland's Best Known Suit, Shirt & Tie Maker

Erikoistarjous Suomalaisen Klubin jäsenille

3 mittatilauspaitaa vain 360 euroa.

Jokaiseen paitaan voit valita eri materiaalin ja yksityiskohdat.

Annankatu 34, 00100 HELSINKI / Puh. 09-694 7478

www.pinstripes.fi - info@pinstripes.fi